

ТУЖИЛАЦ:

МП број 107/16 стр. пов. бр. 275/16 Записник о саслушању осумњиченог састављен дана 27.10.2016. године у Тужилаштву за организовани криминал у Београду, Устаничка 29, судница број 5, пред замеником тужиоца за организовани криминал Лидијом Игњатић.

Сходно члану 83, став 1. тачка 1. и члану 91. Закона о међународној и правној помоћи у кривичним стварима, по замолници специјалног државног тужилаштва Црне Горе КМПС број 78/16 од 24. 10. 2016. а на основу наредбе судије за претходни поступак посебног одељења Вишег суда у Београду број ПОМ УК 2 ПО 1, 42/16 од 26.10.2016. и сагласности Министарства правде Републике Србије од 26.10.2016. године број стр. пов. 347/16 да су испуњене претпоставке за пружање међународне правне помоћи по наведеној замолници, у истражном поступку против осумњичених: Синђелић Александра, Дикић Братислава, Велимировић Мирка, Христић Кристине, Милић Бранке, Алексић Александра, Душић Милана, Максић Драгана, Ђорђевић Славољуба, Чуровић Александра, Ђурић Николе, Ђетковић Синише, Станојевић Дејана, Аћимовић Милоша, Матић Ивице, Андрић Перице, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело стварање криминалне организације из члана 401. А Кривичног законика Црне Горе и кривично дело тероризам у покушају из члана 447. Став 1. У вези члана 20. Кривичног законика Црне горе кажњива и по члану 346. и 391. Кривичног законика Републике Србије као кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела и кривично дело тероризма. Присутни су: заменик тужиоца Лидија Игњатић, записничар Катарина Пантић, осумњичени који се легитимисао својом личном картом Синђелић Саша. Бранилац адвокат Марко Јовановић, испитивању осумњиченог присуствује специјални тужилац Црне Горе Саша Чађеновић. Осумњичени је упитан да ли разуме српски језик, изјави да разуме српски језик.

СИНЂЕЛИЋ САША: Наравно.

ТУЖИЛАЦ: И да му је то матерњи језик.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: Разумете српски језик?

СИНЂЕЛИЋ САША: Наравно да разумем.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Можемо ли да добијемо ваше личне податке, име и презиме

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам Саша Синђелић.

ТУЖИЛАЦ: Матични број грађана.

СИНЂЕЛИЋ САША: Матични број баш 11079807733 тако би нешто требало да буде.

ТУЖИЛАЦ: 3011 као у вашој личној карти је ли?

СИНЂЕЛИЋ САША: 3011 , број лично карте

ТУЖИЛАЦ: 773011.

СИНЂЕЛИЋ САША: Број личне карте је 215103 крштено сам Александар, а у документима се водим као Саша, али сам особа за коју се наводно сумња да је тамо нешто припремала и не знам ни ја шта.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Надимак?

СИНЂЕЛИЋ САША: Синђелић, Синђа, свакако ме зову.

ТУЖИЛАЦ: Синђелић, Синђа још?

СИНЂЕЛИЋ САША: никако другачије

ТУЖИЛАЦ: То су надимци

СИНЂЕЛИЋ САША: То је све што ја знам

ТУЖИЛАЦ: Име и презиме ваших родитеља, оца

СИНЂЕЛИЋ САША: Владимир Синђелић

ТУЖИЛАЦ: Мајке

СИНЂЕЛИЋ САША: Сабрина Синђелић

ТУЖИЛАЦ: Сабрина Синђелић, Сабрина

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја мислим да је тако

ТУЖИЛАЦ: Сабрина, а њено девојачко презиме

СИНЂЕЛИЋ САША: Алић, Алић

ТУЖИЛАЦ: Алић

ТУЖИЛАЦ: Где сте рођени?

СИНЂЕЛИЋ САША: У Штајеру у Аустрији

ТУЖИЛАЦ: У Штајеру у Аустрији

ТУЖИЛАЦ: Где станујете

СИНЂЕЛИЋ САША: У Сремској Митровици, Јарачки пут ББ

ТУЖИЛАЦ: Адреса, Сремска Митровица

СИНЂЕЛИЋ САША: Јарачки пут ББ

ТУЖИЛАЦ: Јарачки пут ББ

ТУЖИЛАЦ: Је ли вам то и пребивалиште и боравиште?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па не, тренутно сам са супругом, овај, у Смедереву, у неком селу поред, овај, са невенчаном супругом

ТУЖИЛАЦ: Напишите да стан, пребивалиште пријављено у Сремској Митровици, Јарачки пут ББ, као у личној карти, коју сте дали, а боравиште у?

СИНЂЕЛИЋ САША: Општина Смедерево, село Липе

ТУЖИЛАЦ: Смедерево, село Липе

СИНЂЕЛИЋ САША: Улица Првомајска, мислим да је 21

ТУЖИЛАЦ: 21, добро. Дан, месец и година рођења?

СИНЂЕЛИЋ САША: 11. јул 1980.

ТУЖИЛАЦ: добро. Занимање?

СИНЂЕЛИЋ САША: Бавим се пословима обезбеђења, трговином-производња, штампа продаја да кажемо тих Српских обележја, мајица, застава, не знам ни ја, онда трговина војним тим како да кажемо са војних отпада, препродаја.

ТУЖИЛАЦ: Опремом?

СИНЂЕЛИЋ САША: Опреме да

ТУЖИЛАЦ: Добро. Држављанство?

СИНЂЕЛИЋ САША: Држављанство Србије

ТУЖИЛАЦ: Породичне прилике? То значи да ли сте ожењени

СИНЂЕЛИЋ САША: Са невенчаном супругом живим, имам једно дете и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Живи у ванбрачној заједници, има једно дете. Колико је старо дете?

СИНЂЕЛИЋ САША: 6 месеци

ТУЖИЛАЦ: 6 месеци. Добро. Писмени? Јесте. Које сте школе завршили?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па напустио сам средњу школу

ТУЖИЛАЦ: Колико година средње школе сте похађали

СИНЂЕЛИЋ САША: па требало је да завршим као прехранбени техничар, али нисам.

ТУЖИЛАЦ: основну школу је завршио, колико разреда средње школе, 3,4?

СИНЂЕЛИЋ САША: 3

ТУЖИЛАЦ: 3. Завршио је три разреда средње школе на смеру за прехранбеног техничара. Напустио школу. Добро. Реците да ли имате нешто од имовине непокретне или неке вредније покретне имовине

СИНЂЕЛИЋ САША: ништа

ТУЖИЛАЦ: станови, кућа, викендица

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, ја живим заиста скромно.

ТУЖИЛАЦ: Скромно, уштеђевину неку?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па само од послова са којима се бавим и то је оно што ја улажем стално у обрт да би имао приход

ТУЖИЛАЦ: Значи нема ништа на своје име од непокретности

СИНЂЕЛИЋ САША: Да

ТУЖИЛАЦ: Возила не поседујете?

СИНЂЕЛИЋ САША: Моја лична не

ТУЖИЛАЦ: А супруга?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не

ТУЖИЛАЦ: Од непокретности нити возила, а што се тиче новца?

СИНЂЕЛИЋ САША: Све ми је тако рећи у тим мајицама у опреми у једном у другом, како кад

ТУЖИЛАЦ: Хоћете да кажете уложено

СИНЂЕЛИЋ САША: Уложено да и делове ове опреме ја чак дужим по реверсима

ТУЖИЛАЦ: А што се тиче новца, сав новац који заради улаже у посао односно опрему чијом се трговином бави. Добро. Да ли сте власник неке фирме или запослени у некој фирми.

СИНЂЕЛИЋ САША. Не, планирао сам да региструјем фирму за градњу монтажних кућа јер између осталог сам радио и то, радио сам те монтажне кућице, брвнаре и тако даље и ако нисам могао да радим ја ангажовао сам друге

ТУЖИЛАЦ: Да ли сте раније осуђивани?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да

ТУЖИЛАЦ: за која кривична дела

СИНЂЕЛИЋ САША: У Србији напад на службена лица и поседовање оружја, муниције и експлозивних средстава, али стојим и сада иза тога да ја то нисам извршио, то је једноставно било нешто где је вршен неки притисак на мене да будем сарадник одређеног лица за које сам ја сматрао да се бави криминалом и нисам пристао.

ТУЖИЛАЦ: Да ли сте осуђивани још за нека кривична дела? Кажете у Србији нисам. Јесте ли негде у иностранству?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам чуо да сам на основу тог дела осуђен у Хрватској.

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја у тој земљи никада нисам био нити имам шта са њима, али сам наводно на основу две чауре из којих сам ја наводно пуцао на полицајце осуђен у Хрватској.

ТУЖИЛАЦ: Како сте чули то?

СИНЂЕЛИЋ САША: Тако што се десило да сам био приведен. Ја сам одлазио у Русију, тргујем тиме и тако даље. Био сам приведен тамо по питању екстрадиције и они су људи мене испитивали све ја сам рекао ја сам први пасош људи извадио 2013. године никада у тој земљи нисам био. Они су мене ставили на полиграф и питали ме да ли си ти улазио у Хрватску и да ли си убио тамо неко лице и не знам ни ја. Ја сам рекао не, и они су одбили тим, тај суд је донео неко решење којим се одбија као неосновано искључење.

ТУЖИЛАЦ: Добро, а реците ми за ово дело у Србији да ли сте осуђени? За то напад на службено лице, да ли сте издржали казну.

СИНЂЕЛИЋ САША: Јесам све потпуно.

ТУЖИЛАЦ: А где сте издржали казну?

СИНЂЕЛИЋ САША: Био сам пребациван, ја сам био као војно лице, па сам неким чудним начинима био суђен у цивилном суду, па сам казну издржао да кажемо пребациван сам из Плуџа у Краљево, из Краљева у Ниш, из Ниша у Зајечар.

ТУЖИЛАЦ: Које године сте издржали казну?

СИНЂЕЛИЋ САША: У периоду 2002 на 2003. до 2007. Можда. У суштини истог тренутка када сам ја дошао до одређених доказа да је случај

ТУЖИЛАЦ: Колика је казна била

СИНЂЕЛИЋ САША: 7 година

ТУЖИЛАЦ: Да ли се против вас води други кривични поступак за неко друго кривично дело?

СИНЂЕЛИЋ САША: Никада. И тај поступак је имам намеру обновити.

ТУЖИЛАЦ: Пре почетка саслушања, заменик тужиоца на основу члана 236. Став 2. Законика о кривичном поступку одређено тонско и оптичко снимање. Тонско снимање истражне радње саслушања осумњиченог Саше Синђелића снимање ће обавити радник одељења за аналитику и информатику Тужилаштва за

организовани криминал у Београду о чему је осумњичени Саша Синђелић обавештен.

Приступа се снимању исказа саслушања осумњиченог у 13.21 сати. Пред саслушања након узимања личних података, осумњичени је на језику који разуме а то је српски језик обавештен да је Тужилаштво за организовани криминал у Београду упућена замолница специјалног државног тужилаштва Црне Горе КМПС број 78/16 од 24.10.2016. године којом се тражи његово саслушање као осумњиченог у истражном поступку који се води пред тим тужилаштвом против осумњичених: Синђелић Александра, Дикић Братислава, Велимировић Мирка, Христић Кристине, Милић Бранке, Алексић Александра, Душић Милана, Максић Драгана, Ђорђевић Славољуба, Чуровић Александра, Ђурић Николе, Ћетковић Сенише, Станојевић Дејана, Аћимовић Милоша, Матић Ивице, Андрић Перице, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело стварање криминалне организације из члана 401а. Кривичног законика Црне Горе и кривично дело тероризам у покушају из члана 447. став 1. у вези члана 20. Кривичног законика Црне горе која су кривична дела кажњива и по члану 346. и као кривично дело удруживање ради вршења кривичног дела и по члану 391. Као кривично дело тероризма у Кривичном законик у Републике Србије.

Судија за претходни поступак Вишег суда у Београду посебног одељења Вишег суда у Београду дозволио је пружање међународне правне помоћи својом наредбом број: ПОМ УК 2 ПО1 број 42/16 од 26.10.2016. године нашавши да су испуњени законски услови из члана 7. став 1. тачка 1. 2. и 3. Закона о пружању међународне правне помоћи. Министарство правде Републике Србије изјасило се да су испуњене претпоставке за пружање међународне правне помоћи из члана 7. став 1. тачка 4. и 5. Закона о пружању међународне правне помоћи. Такође, својим актом од 26.10.2016. године стр пов. бр. 347/16. Осумњиченом је предочено да су основи сумње који се наводе у замолници за пружање међународне правне помоћи Специјалног државног тужилаштва Црне Горе бр. КМПС бр. 78/16 од 24.10.2016. године да је наредбом о спровођењу истраге специјалног државног тужилаштва Црне горе КТИ С број 15/16 од 19.10.2016. године одређено да ће се спровести истрага против окривљеног Синђелић Александра и других због основане сумње да су окривљени Александар Синђелић и окривљени Дикић Братислав почетком октобра 2016. на територији Републике Србије Горе и Србије организовали криминалну организацију која за циљ има вршење кривичних дела за које се по закону може изрећи казна затвора од 4 године или тежа казна у коју организацију су били лично или преко чланова групе врбовали чланове криминалне организације а које су прихватили чланство па су чланови криминалне организације поред других за сада неидентификованих лица постали окривљени Велимировић Мирко, Христић Кристина, Милић Бранка, Алексић Александар, Душић Милан, Максић Драган, Ђорђевић Славољуб, Чуровић Александар, Ђурић Никола, Ћетковић Сениша, Станојевић Дејан, Аћимовић Милош, Матић Ивица и Андрић Перица ради стицања незаконите добити и моћи, а деловање криминалне организације је планирано уз примену тачно одређених правила унутрашње контроле и

дисциплине и деловање криминалне организације планирану и спроведену у међународним разменама. А сваки члан криминалне организације је имао унапред одређени задатак и улогу, а у деловању криминалне организације постоји спремност за примену насиља и застрашивања, при чему су урачунљиви и свесни свог дела, хтели његово извршење и знали да је њихово дело противправно па су окривљени Дикић Братислав и Синђелић Александар ради реализације криминалног плана у правцу вршења неодређеног броја кривичних дела тероризма из члана 447. Кривичног закона Црне Горе за себе одредили да планирају извршење кривичних дела у будућности, дају упутства и наредбе члановима криминалне организације у правцу извршења кривичних дела да обезбеђују материјална средства за извршење кривичних дела и да сами врше кривична дела, а припадници криминалне организације ради реализовања криминалног плана су прихватили и то окривљени Велимировић Мирко који је као припадник криминалне организације допринео откривању саме кривичне организације да примењују насиље према другим лицима, набавља, складишти и чува средства за извршење кривичних дела пре свега оружје и муницију, набавља, преноси и чува опрему, униформе које ће користити приликом извршења кривичних дела те да обезбеђује просторе у којима ће боравити други чланови криминалне организације оружја и опрему, намењене извршењу кривичних дела, као и да преноси поруке и упутства организатору криминалне организације, другим члановима криминалне организације, али је као припадник криминалне организације допринео откривању саме криминалне организације на начин што је након прихватања криминалног плана изнесеног од стране организатора криминалне организације окривљеног Синђелић Александра и преузимања новца у износу од 15.000 евра да за потребе криминалне организације набави и пребаци у Црну Гору 50 аутоматских пушака и 3 сандука муниција које ће сместити у кућу коју би изнајмио у Подгорици, а које је оружје намењено за сада неидентификованим особама које ће на дан пре парламентарних избора у Црној Гори заказаних за 16.10.2016. доћи у Подгорицу преузети оружје и прибављене униформе управи полиције Црне Горе а потом под командом организатора организације окривљеног Дикић Братислава на митингу испред Скупштине Црне Горе заједно са другим окривљенима изазвати nerede и сукобе између демонстраната и службеника управе полиције Црне Горе, те прогласити изборну победу одређених политичких партија и ухапсити садашњег премијера Црне Горе Мила Ђукановића дошао у управу полиције Црне Горе и пријавио план деловања криминалне организације и њене чланове и тиме открио криминалну организацију након чега је допринео њеном даљем откривању тако што је службеници управе полиције преносио добијена упутства од организатора криминалне организације те идентификовао друге чланове криминалне организације који су дошли у Црну Гору, описао план њиховог деловања и локације на којима се налазе, те је на тај начин допринео идентификацији других чланова криминалне организације што је помогло у њиховом лишавању слободе, непосредно пре извршења напада на Скупштину Црне Горе. Окривљене Христић Кристина и Милић Бранка имале задужење да

преносе поруке између организатора криминалне организације и њених чланова, уговарају састанке између њих и стављање на располагање средства за комуникацију, мобилне телефоне између организатора и чланова криминалне организације, окривљени Алексић Александар да својим возилом превози чланове криминалне организације из Србије у Црну Гору, изнајмљује собе у хотелима и плаћа боравак другим члановима организације и дочекује чланове криминалне организације у Подгорицу, смешта их у изнајмљене собе, а окривљени Душић Милан, Максић Драган, Ђорђевић Славољуб, Чуровић Александар, Ђурић Никола, Ђетковић Синиша, Станојевић Дејан, Аћимовић Милош, Матић Ивица и Андрић Перица да нападају службено лице припаднике управе полиције Црне Горе, незаконито и насилно упадају у институције државе Црне Горе, скупштину и друге институције па су тако ради реализацији криминалног плана у периоду од почетка октобра 2016. у Црној Гори и Србији окривљени Дикић и Синђелић и за сада више неидентификованих лица свесни свог дела чије извршење су хтели знајући да су њихова дела забрањена у намери да озбиљно застраше грађане Црне Горе, озбиљно угрозе и повреде основне уставно политичке и друштвене структуре Црне Горе, покушали да нападну на живот и тело другог на тај начин што је окривљени Синђелић почетком октобра 2016. у више наврата се састајао са за сада више непознатих лица, чланова криминалне организације, те им преносио упутства, давао новац, обезбеђивао оружје и опрему, обезбедио средства комуникације и смештај у Црној Гори, како би у време проглашења резултата на парламентарним изборима у Црној Гори заказаним за 16.10.2016. у време окупљања већег броја грађана испред Скупштине Црне Горе за сада неидентификована лица обучена у претходно набављене униформе управе полиције Црне Горе и уз употребу оружја 50 аутоматских пушака изазвали сукобе између грађана и службеника управе полиције, а потом уз употребу ватреног оружја продрли у просрорије Скупштине Црне Горе са споредног улаза из правца парка, где би се забарикадирани и чекали долазак појачања других за сада неидентификованих особа чланова криминалне организације, након чега би прогласили изборну победу одређених политичких субјеката и ухапсили садашњег председника Владе Црне Горе Мила Ђукановића, па је окривљени Дикић Братислав дана 15.10.2016. у циљу реализације криминалног плана у јутарњим часовима дошао у Црну Гору заједно са окривљеном Христић Кристином која је преко свог мобилног телефона комуницирала са другим члановима криминалне организације путем СМС порука како би командовао наоружаним лицима приликом изазивања сукоба и заузимања Скупштине Црне Горе, и других државних институција да би у Подгорици истог дана у вечерњим сатима испред пословног центра Делта сити од окривљеног Велимировић Мирка представљајући му се именом Никола, а у циљу неометане комуникације са другим члановима криминалне организације и реализацији криминалног плана преузео мобилни телефон марке Леново који је заштићен посебним програмима од могућег прислушкивања и кључеве од куће у којој се налази оружје за извршење напада након чега му је окривљени Велимировић Мирко показао кућу

у којој се налази оружје да би у даљој реализацији кривичног дела били прекинути од стране службеника управе полиције Црне Горе када су лишени слободе чиме би окривљени Синђелић Александар извршио кривично дело стварање криминалне организације из члана 401. Став 1. Кривичног закона Црна и кривично дело тероризам у покушају из члана 447. Став 1. У вези члана 20. Кривичног законика Црне Горе. Након тога, осумњичени је поучен и упозорен о својим правима у кривичном поступку из члана 68. Законика о кривичном поступку и то да може слободно да изнесе своју одбрану, да призна или не призна кривицу, да може да ускрати одговор на поједина питања, да може да ништа не изјави, а да све што изјави може бити коришћено као доказ у поступку, да може да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца. Да његовом саслушању може да присуствује браилац, али да је за ово кривично дело обавезна одбрана тако да бранилац мора бити присутан, да може да, да мора да у што краћем року буде изведен пред суд и да му буде суђено непристрасно, правично и у разумном року, уколико буде оптужен, да непосредно пре првог саслушања има право да прочита кривичну пријаву и наредбу за спровођење истраге односно замолницу, да ће му бити осигурано довољно времена и могућности за припремање одбране, да има право да разматра и разгледа предмете који служе као доказ у поступку, да прикупља доказе за своју одбрану, да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете, да износи чињенице и доказе у своју корист, да испитује сведоке оптужбе, да захтева да се под истим условима као сведоци оптужбе у његовом присуству испитују сведоци одбране, да користи правна средства и правне лекове и предузима друге мере одређене законом. Осумњичени у смислу члана 70. Законика о кривичном поступку упозорен да је дужан да се одазива на позиве Тужилаштва за организовани криминал и да обавести тужилаштво о промени адресе, пребивалишта или боравишта, односно о намери да промени адресу пребивалишта или боравишта и упозорен да у супротном против њега могу бити одређене теже мере за .. присуства осумњиченог, па и притвор. Да ли сте разумели шта вам се ставља на терет и све поуке и упозорења?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да у потпуности.

ТУЖИЛАЦ: Добро. За овим осумњичени изјављује да је за браниоца ангажовао адвоката Марка Јовановића из Београда као изабраног браниоца, који ће присуствовати овом саслушању и давати одбрану, стручну помоћ у одбрани. Добро. За овим бранилац адвокат Марко Јовановић изјављује да му се достављање писмених позива може извршити на адресу, адвокатске канцеларије у Београду, Вишеградска број 6. Да ли можете да нам дати и неки телефон за контакт?

АДВОКАТ: 060 3330828.

ТУЖИЛАЦ: Јел имате мејл адресу?

АДВОКАТ: jovanovicvmarko@gmail.com

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да је браниоцу и осумњиченом стављена на увид фотокопија молбе за пружање правне помоћи специјалног државног тужилаштва Црне Горе КМПС 78/16 од 24.10.2016. године. Осумњиченом и браниоцу је омогућено обављање поверљивог разговора који је започео у 13 сати и 36 минута. Ово вам је замолница.

002

ТУЖИЛАЦ: Констатујемо да је поверљив разговор завршен у 14 сати и 22 минута. Осумњичени Саша Синђелић позван да изнесе своју одбрану ако то жели, па и неометаном излагању изјављује. Саша да ли желите да изнесете одбрану у вези навода који су вам предочени.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, желим да изнесем одбрану.

ТУЖИЛАЦ: Изволите.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сматрам да онако како је то описано у оптужници и истрази у формулацији самог случаја тих кривичних дела и тако даље то нема основа, због неког осећаја да кажемо угрожености у целом случају, обзиром да је случај у неку руку медијски мало и политизован и злоупотребљен и тако даље, ја сам одлучио да дођем добровољно и да дам свој исказ који би демонтирао све стране да кажемо и политичке и неке друге и да срушим саму причу о неком тероризму, јер таквог дела тероризма онаквог какав се ставља на терет окривљенима, нема. Што се тиче свих који су ту поменути у самој причи лично познајем господина тог Пају неког тамо наводног војводу и господина Дикића.

ТУЖИЛАЦ: А ко је Паја војвода?

СИНЂЕЛИЋ САША: Паја војвода је неки човек четнички војвода наводно из Зубиног потока.

ТУЖИЛАЦ: А како му је име?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам.

ТУЖИЛАЦ: Јели поменут он по имену овде или само по том надимку?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја човека знам као Пају.

ТУЖИЛАЦ: Како сте дошли до њега.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па познавао сам га раније са скупова тих да кажемо националне врсте равногорских, четничких и тако даље и он је важио за угледног човека као међу тим Србима четницима ја сам раније долазио на скуп у Брњак, он се појављивао ту са неким Србима четницима не знам ни ја, униформисан као војвода, ја сам тог човека тако познавао и то је све да кажемо што сам га знао од раније. Е сада у целој овој причи, ја не знам, покушаћу да направим неки след догађаја да кажемо шта је и како било. Првенствено, ја сам човек опредељен као Србин, да не кажем сада сам неки нешто окорели националиста, нисам, ја сам човек који има разумевања за све, никада нисам имао било какве лоше намере према било коме, нити их имам, па тако ни према Црној Гори и њеном народу, не знам ни ја, политичким тим структурама и тако даље, никада нисам имао никакве насилне намере. Али је тако испало у случају у којем се ја оптужујем да сам ја организатор неке наводне криминалне групе или ти терористичке групе и то у покушају. Ја нисам момак који нешто покушава, ја да сам нешто хтео ја би то спровео. Да сам имао такву намеру. Такву намеру нисам имао, нити имам, а сад седим данас ту да се случај размотри. У целој случају онако оквирно да скратимо причу осим саме подршке да кажемо српског народа на скупу у Подгорици који су требали доћи на скуп ту и присуствовати скупу и безбедно се вратити у Србију, никаквих других инструкција општих са моје стране према тим људима није било и то је злоупотребљено и на крају се дошло до овога на чему смо ми сада. У суштини било је људи који су отишли на тај исти скуп у Подгорици, боравили тамо, или чак нису ни били на њему, а налазили су се у Подгорици и уредно су се вратили у Србију не правећи при том никакве проблеме. И у оваквом случају испада да група људи у саставу деце, бабе, старца и можда пет способних људи да кажемо способних уопште да функционишу је наводно кренула да изврши терористичке акте у Црној гори. Зашто? По ком основу? Прво ја сам у Црној гори живео две године, осећао сам се изузетно лепо тамо у Херцег Новом, чак и самог господина Ђукановића сам виђао када је долазио тамо код неких људи, ја сам радио обезбеђење тамо, и тако даље, никакву мржњу ја немам као мржњу ни према тој земљи, ни њеној структури, али сматрам да та структура политички то је моје убеђење да кажемо да та структура политички регуларним путем није способна да држи власт тамо и да је случај мало политички злоупотребљен у тренутку саих избор где је објављено да сам ја неки терористи који је тамо убацио неке терористе и онда је то самим тим евентуално утицало и на сам исход тих избора. А, није било тако. Чак и да је било тако, примера ради, замислите ја сам био слободан момак и до овог тренутка сам слободан, са новцем који сам донео, свим мојим могућностима замислите шта сам ја могао да урадим у међувремену. Па ја сам могао да кажем па добро тврдите да сам терориста, ја сам могао лично да одем тамо и стварно постанем терориста. Тврдите да сам терориста, у реду ући ћу тамо и постаћу

терориста. Нисам то урадио, нити има основа, нити бих, саслушао сам те неке медијске оптужбе, видео да се узима моје име малте не да се каља, да се тамо приказују неке фотографије примера ради фотографије са послова обезбеђења где мени стоји пиштољ на столу, узете су и употребљене као фотографије тамо неког криминалца терористе који је тамо хтео да руши црногорску власт, а ја при том седим за столом радника обезбеђења који је контролор обезбеђења при том имам радио станицу на столу и пиштољ. И све је то мене у неку руку да кажемо иритирало, и у међувремену су кренули да ме зову на моје сасвим регуларне телефоне разни новинари који су хтели да причу, да ли злоупотребе или политизују или шта већ, са неким веома чудним питањима. Ја нисам хтео да правим око тога политичку буку било какве врсте, и једној некој новинарки сам само дао неку површну одбојну изјаву да то заиста нема основа тако како и јесте да кажемо у глобалу и прекинуо сам сваки могући контакт са новинарима. Они су звали, звали звали ја сам их одбијао, одбијао и одбијао. Тако је остало и сматрам да тако треба и да буде да се то не би политизовало. Даље су кренули да ме зову да кажемо неки чудни људи који су хтели да се састанемо, у вези посла, наводно неко је тражио да се састанемо у вези монтажне кућице па да ја одем на Златибор да ту кућицу као погледам где би се радило и тако даље. Између осталог помислио сам да неко покушава да ме наведе да се појавим, да ме киндапује и евентуално пребаци у Црно Гору и прикаже као терористу и тако даље. У међувремену сам чак размишљао да платим обезбеђење регуларне агенције за обезбеђење, међутим власник те агенције није био ту када сам био у њиховим просторијама и нисам то ни урадио. Због неких других да кажемо у целом случају претњи по мене и моју породицу уколико би дао исказе овакве или онакве врсте ја сам затражио помоћ власти Србије сматрајући да је сам случај злоупотребљен до те мере да су оптужене малте не власти Србије и ја, друго, власти неких других земаља које заиста са тиме немају ништа. Значи, између осталог ја ма колико не волео власт Црне Горе, такву каква јесте, лично мој став је да сматрам да је криминална, ја знам зашто сам тако убеђен. Не могу да кажем да су власти Црне Горе тренутно утицале на било који начин на мене да ти људи буду тамо као што је то негде изнесено не знам да је господин Ђукановић или ко зна ко дао колико су рекли 100.000 евра, не знам том Дикићу, да он исценира не знам ни ја тамо неки удар и нешто за изборне потребе и тако даље. У овој мојој изјави ја ћу то све демантовати. Покушаћу хронолошки да кренем од почетка до краја шта се десило, то ће заиста да потраје, да би тужилаштво Црне Горе имало увид у стварна дешавања шта се заиста десило, као и тужилаштво Србије. Мишљења сам да људи који се налазе у притвору Републике Црне Горе заиста појма немају зашта су тамо, нити сви, осим наводног господина војводе Паје заиста не знају зашто су задржани за тероризам, а како је дошло до тога да господин Паја наводни војвода изврши одређене позиве према мени, наводно купи неко оружје и тако даље, то ћу ја сада изнети и дотичног господина ћу наравно теретити за злоупотребу да кажемо и средстава и људи и тако даље и тако даље. Што се тиче осталог у овом поступку, сматрам то сам већ поменуо да ми је угрожена безбедност због

тога сам тражио заштиту да кажемо полиције или ти службену заштиту у Србији. Обавио сам одређене разговоре да људе уверим да заиста имам такав проблем, таква заштита је пружена мени, мојој супрузи и детету није. У свему захтевам да буде пружена и њима, спреман сам да сведочим у овом случају до краја добровољно у целом случају иако је то у одређеним областима оптужнице контрадикторно, јер ја никада не могу и нећу да се сложим да су људи који су послати тамо терористи и да сам ја организатор терориста. У целој причи ја сам човек који се целог живота против тога борио и борим се и борићу се. Због свега тога ћу ту причу скроз да кажемо разоткрити и сматрам да ће се тужилаштво Црне Горе наћи у ситуацији да ће морати по доказима које ја будем изнео да преформулише саму оптужницу или истрагу шта већ води тамо, и да одређене људе који заиста немају никаквог додира са тиме и ослободи, а да господина Пају и неке његове сараднике затворе. И покрене још евентуално истрагу против непознатих лица и мени непознатих лица. У мом животу ја нисам човек који се бави криминалом, нисам човек којег неко политички користи у ове и оне сврхе, такође изјављујем да ни друга страна у Црној Гори опозициона, ма која била, није имала додир са мном, нити ја са њима, нити сам ја њих финансирао, нити они мене, нити ти људи ишта знају о томе уопште да су послати људи на скуп тамо, а послати су првенствено из добрих намера да се нађу на скупу, и тиме допринесу да кажемо неким братским односима Србије и Црне Горе, да се подржи та нека да кажемо промена у Црној Гори, јер пре свега сам то урадио зато што је НАТО бомбардовао и Србију и Црну Гору. Тим неким новим сазивом Скупштине дошло би до тога да Црна Гора уђе у НАТО, ја лично сматрам да то није добро на основу свега што смо ми доживели и у Црној Гори и у Србији и зато сам ето одлучио да неким својим учешћем у свему допринесем подршци тога да се ти људи нађу тамо, да опозиција добије изборе, да они скрену са пута уласка у НАТО и то је била нека моја основна замисао, да кажемо у целој причи, ја сам се заиста кроз целу ту причу трудио да то спроведем у делу. У целој причи је било да кажемо информација које су говориле о томе да постоји опасност да људи који се нађу на протестима или ти скуповима буду нападнути од стране одређених криминалних групација у Црној Гори које су наклоњене останку постојећег режима. Самим тим сам ја у целом случају давао људима инструкције да тамо када се појаве да се сви држе заједно и тако даље, да не праве никакве проблеме, не провоцирају никога, али ако буду нападнути од стране таквих, било каквих криминалаца у цивилу да се сви скупе и да се бране, али не да се бране на начине како је то приказало тужилаштво Црне Горе, односно да тамо упадну наоружани људи и силом изврше преврат и ухапсе господина Ђукановића. Да сам ја хтео да господин Ђукановић буде ухапшен, он би био ухапшен у Црној Голри, постоје три пута којима се он креће, ја сам раније боравио у Црној Гори, сваки педаљ Црне Горе познајем и сигурно не би ангажовао бабе, децу и старце да иду да хапсе господина Ђукановића, јер би то заиста било смешно.

ТУЖИЛАЦ: Добро Саша извините сада ви причате све време о томе да сте дали неке инструкције да они дођу у најбољој намери. А коме сте давали инструкције?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја ћу сада да кажемо целу причу ту кренути од почетка до краја како се то збило. Пре свега, ја сам имао да кажемо одређене количине новца увек радећи са свима са чиме сам радио, али то да кажемо није било довољно нити би било за тако нешто. Раније сам добијао помоћ да кажемо од стране тих неких као националистичких група, јер сам ја човек који између осталог је и у том руском говорном подручју поштован. Када су се дешавале ове ситуације око Крима, Украјине овога онога ја сам тамо пропагандно деловао, давао подршку око тога и тако даље, руски делимично познајем и ти људи су мене заволели, ја тамо по интернету имам сајт, није сајт, као налог неки свој као вк контакт, људи су ме звали рауни тамо да идем у госте, у Русију, виђао се са свакаким људима. Виђао се да кажемо са тим националистима који су да кажемо били по Крими или Луганску, Доњеску и тако даље, у никаквим лошим намерама чисто у тим неким братским односима подршке нас као народа њима и тако даље. Добијао сам да кажемо и помоћ од стране тих људи који су они тамо скупљали, предавао помагао, гледао никада ништа за себе нисам задржао, ја живим скромно у трошној кућици, немам ништа своје, ништа себи нисам задржао и тако даље. Што се тиче саме ове приче познавајући се тамо са неким да кажемо добровољцима који су били по Украјини, између осталог сам упознао неке да ли су они националисти шта су, који су њих помагали, односно они су ми рекли тамо у Москви да када се будемо виђали и то да ли неко тамо хоће да кажемо ето да упозна мене, да помогне и тако даље. Ту сам први пут на сусрету да кажемо био са неким човеком који није рекао каквој националистичкој групацији он припада и тако даље, али ето он је мене испитивао какви су моји ставови да кажемо по питању дешавања свега овога онога. Ја сам у суштини видео да је то припадник неке националистичке групације која је против власти Русије у том тренутку. Ја волим Србију, Русију, Црну Гору исто наравно као своју земљу нисам хтео да се излажем тако да кажем било шта против руских власти јер ја заиста немам лоше мишљење о њима. Тад сам ја избегао са тим човеком такву врсту приче на ту тему, али је он рекао да постоји могућност да ће мени да се помогне по питању, причали смо о угрожености Срба на Космету, Косову и Метохији и тако даље питао је каква је ситуација и то. Говорио је да они могу да организују неке скупове добротворне да кажемо тамо где би они прикупили одређене количине помоћи које би биле том народу омогућене за те енклаве и тако даље, то сад није баш ни битно да тако кажемо у овом случају у којем се ја оптужујем. Али се та сарадња са таквим круговима у којима сам ја познат наставила, остварена је, ја никада нисам такве људе испитивао много и шта ко су и одакле су и тако даље, нити се дешавало да такви људи мене да кажемо воде својим кућама.

ТУЖИЛАЦ: Када је почела та сарадња.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па 2013. Године па на даље, 2014. Ја сам неколико пута одлазио да кажемо у Русију, ја сам хтео и сада да одем па је било неких

проблема па нисам. О томе ћу накнадно. И у суштини рецимо виђао сам се по Москви, излазио сам са њима, возили су ме којекуда и тако даље, у суштини они су ме поштовали, ја сам поштовао њих, нисам хтео да испитујем више него што треба. У оптужници или истрази или не знам ни ја, неко је помињао тамо како је не знам ни ја неко нешто мене ангажовао платио и тако даље и тако даље. Тога сигурно није било. Ја сам тамо у Русији имао два пута контакт да кажемо са њиховом полицијом или шта је већ, да ли су те службе за борбу против тероризма или безбедности или шта, и у суштини први пут су они питали мене шта ја тражим ту, какви су то проблеми са том потерницом и тако даље, ја сам објаснио све до детаља и доказао да ја у Хрватској никада нисам био, немам ништа са тим и тако даље. Мени је речено тада да у Русију када улазим не остварујем контакте са никаквим тим организацијама које су деструктивне и тако даље, да се не бавим било каквим криминалом или било чиме уколико не будем било шта правио некакве криминалне активности они не виде да има неких проблема за мој боравком. Питали су ме шта би ја ту радио, ја сам рекао диструбуција тих мајица, дуксерица, којечега застава и тако даље и тако даље и прикупљање омоћи за српски народ. Никаквих проблема није било пуштен сам, никада нико од њих мене више није звао, нити вршио икакав притисак на мене, нити било шта. И у међувремену да кажемо по некој причи дошло је до тога да се једно од тих лица обратило мени а које је иначе помагало нас, да ја дођем до Русије да се видимо по питању као неких дешавања и тако даље и тако даље. Ја сам кренуо тамо, то лице је требало да ме сачека да кажемо на аеродрому.

ТУЖИЛАЦ: Када?

СИНЂЕЛИЋ САША: Едгард се звао, ево тужилац нека упише, сада, мислим да је био 26. септембар

ТУЖИЛАЦ: Је ли то ове године?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, да да, и ја сам сасвим нормално кренуо да узмем карту међутим нисам очекивао да ћу имати проблеме на аеродрому тамо. Приликом уласка тамо био ми је пасош поломљен, прво су правили проблем око тога зашто нисам нов пасош подигао и ја сам образложио да сам сматрао да нема потребе јер је он пукао при крају та пластика која се тамо скенира, гура или не знам ни ја шта већ и онда ме питали којим послом сам ја ту дошао у Русију, којим поводом. Ја сам рекао да сам дошао због бизниса, у неку руку сам ја имао намеру да искористим то време боравка тамо имао сам намеру остати једно десетак дана и да кажемо и на те теме неке своје финансирања и тако даље да кажемо поразговарати обавити то, чак сам у ту намеру понео свој пртљаг. Ја сам ту задржан прво ми је речено да ја уопште на такав начин не могу да улазим и боравим у Русији јер они су ме питали где ја тачно идем. Ја сам рекао изнајмићу гостиницу хотел и то. Они су рекли да ли имам резервацију, да ли имам приглашење од некога за посао, ја сам рекао да такво нешто немам да ми

прошли пут нико тако нешто није тражио и они су мене задржали, значи као да изврше неке провере не знам ни ја шта и ја сам ту спроведен у део где свако може да дође, да кажемо, нису ме пустили да уђем у територију Русије него тај део међународни.

ТУЖИЛАЦ: Браниоче молим вас, укључите микрофон

БРАНИЛАЦ: Ја се извињавам, само да сугеришем овај клијенту да нема потребе да толико залази у детаље уласци, изласци, затварање врата, значи....

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, али хоћу да испричам ову причу да је то лице битно овај у целој причи јер господин тужилац пита ко је помагао мене. А рецимо то лице ме чекало ту.

ТУЖИЛАЦ: А јесте ви са тим лицем које је ту чекало, како сад причате, раније постигли неки споразум, јесте се чули?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ма ја никакве споразуме нисам имао ја појма немам

ТУЖИЛАЦ: Јесте се договорили са неким да вас сачека?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, да,

ТУЖИЛАЦ: Са ким сте се договорили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Тај Едгард, Еди,

ТУЖИЛАЦ: На који начин сте комуницирали?

СИНЂЕЛИЋ САША: Он ми се обратио путем вибера да ја дођем.

ТУЖИЛАЦ: Вибером?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: Имали сте размењене телефоне, бројеве, шта?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да од раније. И ја сам дошао тамо да кажемо.

ТУЖИЛАЦ: А ко је финансирао ваше путовање.

СИНЂЕЛИЋ САША: Он.

ТУЖИЛАЦ: Он. Добро. Је ли вам послао новац или сте ви...

СИНЂЕЛИЋ САША: Послао ми је.

ТУЖИЛАЦ: Послао вам је новац. На који начин?

СИНЂЕЛИЋ САША: Western Union

ТУЖИЛАЦ. Колико вам је послао?

СИНЂЕЛИЋ САША: 800 долара

ТУЖИЛАЦ: Добро. На коју адресу вам је послао?

СИНЂЕЛИЋ САША: На моју. Али ја нисам гледао уопште ни ко шаље, разумете мени то једноставно није било битно. И ја сам се ту нашао у том холу, једноставно ми је речено господине сачекајте тамо.

ТУЖИЛАЦ: Чиме сте ви отишли тамо?

СИНЂЕЛИЋ САША. Где?

ТУЖИЛАЦ: Где сте се нашли са тим Едгардом како кажете?

СИНЂЕЛИЋ САША: Авионом. Слетео на аеродром. Ја у свој својој причи причам шта се десило. Ја уопште нисам пуштен да уђем у Русију. Ја сам остављен да седим на аеродрому. И онда а у тај део где сам пуштен ту су сви људи ко свако може да приђе ту. Чекаоница оне клупе где сви људи седе, мени је речено да ћу ја бити позван накнадно у вези тог случаја у службене просторије и да се нигде не удаљавам одатле и ту се појавио тај Еди да кажем Едгард и питао мене какви су проблеми ту, шта се десило, ја кажем шта се десило и тако даље и он човек каже да ја инсистирам на томе да уђем унутра и тако даље. Ја сам рекао ја ћу учинити све што је могуће да уђем али то очигледно није могуће. И накнадно када се десило да су се појавили ти службеници, мени је објашњено да ја могу да сачекам ту у таквом случају би се појавио неки судија да ли за не знам за шта ја не разумем то баш најбоље, углавном би ја био враћен за Србију, малте не мора да се узме друга карта, да ја будем депортован за Србију назад и тако даље и да ја у Русију поново могу доћи тек када имам приглашење о томе где долазим, на колико времена, којим основом и тако даље. И објашњено ми је да могу да чекам тако тај поступак али да у таквом случају чак постоји могућност да ми забране долазак ако се нешто закомпликује или могу одмах да купим карту и да првим летом се вратим за Србију, решим питање пасоша и приглашење и дођем поново. И онда сам се наравно одлучио за ово прво сматрајући да нема потребе да компликујем било какве процедуре ту и да имам проблема. Ја сам замолио тог Едија Едгарда ако икако може да ми се та карта узме за назад, јер ја

не знам ни како да је узмем ни где ни шта да радим, а да не би имао те проблеме. И он је рекао човек да ће то да уради и урадио је. У суштини он је мени објаснио да ми ту нећемо да кажемо много да нешто разговарамо, али да се ради о томе да би требало да кажемо што се тиче протеста у Црној гори помоћи да оду људи тамо на тај протест да присуствују том скупу и тако даље, да једноставно буде што више људи на тргу.

ТУЖИЛАЦ: Где сте ви разговарали о томе са њим.

СИНЂЕЛИЋ САША: То је као хол где сви

ТУЖИЛАЦ: Ту где сте ви били задржани, где нисте могли даље да уђете у Русију.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: Шта знате још о Едију.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па знам да сигурно има много новца, сматрам да је у питању нека групација можда чак која чак има додира са тим изузетно јаким људима можда чак и милионерима или шта већ. Ја не знам, ја никада нисам смео да питам Едија ни чиме се баве, ни ко је.

ТУЖИЛАЦ: Колико га дуго познајете.

СИНЂЕЛИЋ САША: Рецимо од ситуације ове око Лугањска, Доњеск те приче паралелно са тим. Зато што неки тамо од те као јединице русич или не знам шта, су исто имали контакт са њиме. А то је..

ТУЖИЛАЦ: Јесте ви контактирали у међувремену када се не видите са њим. На који начин.

СИНЂЕЛИЋ САША: У суштини дешавало се да се јави тако.

ТУЖИЛАЦ: Јели он долазио код вас.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, ово ја ћу после изнети ово је први случај да се такав човек појавио овде.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли неки његов број телефона негде записали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Записано немам, а овако треба да има ту у телефонима.

ТУЖИЛАЦ: Значи у телефону сте записали број

СИНЂЕЛИЋ САША: Да. И у суштини

ТУЖИЛАЦ: А како сте записали тај број

СИНЂЕЛИЋ САША: Мислим да сам га уписао као такси за хотел или тако нешто.

ТУЖИЛАЦ: Такси за хотел?

СИНЂЕЛИЋ САША: јер у суштини кад смо се видели неки прив пут ја још нисам био изнајмио хотел ми смо причали и он је мени рекао ја ћу да те таксирам до хотела, тако сам га ја због тога и уписао, јер ја тада уопште нисам знао име човеку, они су га звали Еди, али ја нисам тако уписао.

ТУЖИЛАЦ: А ко су они.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па да кажемо момци неки који су били ту присутни у том неком ресторану.

ТУЖИЛАЦ: А знате још неког ко се са њим дружио, ко је са вама контактирао? По имену или

СИНЂЕЛИЋ САША: Можда неки дебео онако мислим да ли Иван или тако некако али једноставно ја о тим људима не знам.

ТУЖИЛАЦ: Јел сте још неки контакт имали тако записан у вашем телефону?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. То је једини контакт који сам имао што се тиче да кажемо тог човека, никакву структуру ја нисам имао нити ишта нити сам се бојао да упишем у телефон, нити разумете оно када је човек опуштен по сваком питању.

ТУЖИЛАЦ: А који је то ваш телефон, које марке.

СИНЂЕЛИЋ САША: То је са полупаним екраном, телефон не знам ни ја које је марке, давно сам ја то купио.

ТУЖИЛАЦ: Реците који је ваш број телефона.

СИНЂЕЛИЋ САША: 061 2546381. Углавном за тог човека да кажемо могу рећи да је био мистериозан, сматрам да је био имућан и сматрам да је имао баш велику залеђину сигурно за собом, финансијску или неку другу јер видео сам да су се сви бојали да кажемо таквог човека који су имали контакт са њиме. Да кажемо рецимо чак неки људи који су имали контакт са тим човеком и на пример

и свађали се и не знам ни ја нешто тамо, у међувремену сам видео да су погинули, убијени или не знам ни ја шта, што ја не би рекао да је то од тог човека наступило. Али, опет није ми било свеједно када ја разговарам са таквим човеком, јер ја не знам ко је он, шта је он, шта хоће и тако даље, али тај човек никада није захтевао ништа криминално од мене било какве врсте, нити неке врсте тероризма или овога онога, нити да ме испитује нешто не зна шта тамо. Углавном тај човек се појавио овде. У Србији. Он је рекао мени у међувремену ту дао ми је да кажемо 10.000 долара тада ту. Рекао је да то уредно могу да понесем са собом, то је новац сакупљен тим добротворним фондовима и тако даље, да тај новац могу да понесем са собом и рекао ми да погледам тако по тим српским удружењима, организацијама и тако даље, да ли су вољни да оду на протест у Црној гори да кажемо подршку том народу тамо тим Србима, питао је мене за неке криминалце да ли ја такве људе познајем, неке црногорске криминалце који су наводно наклоњени режиму тренутном Ђукановића. Ја сам питао зашто. Он је рекао да постоји могућност да би такви криминалци могли употребити силу на тим протестима, на људима који долазе на тај протест јер је раније долазило до тога да одређене групе цивила да кажемо неке криминалне или друге испровоцирају сукоб и онда при том интервенише и полиција и помлати све те да кажемо који су на протесту и тако даље и силом разбије протест. И човек је рекао да би ту требало видети да што више људи оде на тај неки миран протест тамо и да да неку своју подршку и допринос том народу тамо да се на том скупу осећа сигурније и тако даље, да саме мере безбедности на скупу ако је икако могуће буду дигнуте на неки виши ниво да ако би ту неко напао да постоје људи који би били обезбеђење ту који би разумете те људе умирили да не узвраћају да кажемо тим провокаторима и тако даље, да се не би изазвало нешто о чему господин тужилац, односно тужилаштво, није он човек крив ни за шта тамо Црне горе оптужује да је неко хтео да изазове нешто. Тренутак извињавам се. И ја самим тим никада разумете нисам радио такво слање људи на тако неки велики протест или нешто, ја сам приступио томе неком свом размишљању ко би могао да се пошаље на такав протест. У свему томе није ми падало на памет наравно да ангажујем било какве криминалце које ја иначе и не познајем, нисам у таквим круговима а чак и када би их знао сигурно их не би ангажовао. Тако да у целој причи сам ја приступио са те неке националне основе по питању познајем одређене групације националне у Србији, удружења, не знам како би се то могло назвати, покретима и тако даље. И ја сам тако да кажемо између осталог остварио контакт и са особом која се зове Паја. Мислим назива или како да кажем.

ТУЖИЛАЦ: На који начин сте остварили контакт?

СИНЂЕЛИЋ САША: Путем телефона.

ТУЖИЛАЦ: А откуд вам његов телефон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Имао сам са ранијих скупова тих Срба четника да кажемо у том Брњаку и тако даље.

ТУЖЛАЦ: И како то у вашем телефону је записано.

СИНЂЕЛИЋ САША: Мислим да је уписано баш војвода Паја или Паја

ТУЖИЛАЦ: Знате ли можда број који је уписан везано за то име.

СИНЂЕЛИЋ: Његов? Његов број не знам нека четворка је била то се сећам, а мој број је 0640077111, сад сам се збунио због свега јер прича је напорна. И позвао сам господина Пају да се ми да кажемо видимо да поразговарамо да видимо шта можемо тамо по неким питањима да урадимо и тако даље. У суштини ја нисам том човеку да кажемо износио ништа овако у ком смеру ћемо разговарати нити сам сматрао да је то уопште битно да кажемо да ја тако причам. Друга ствар, да је било припрема да се организују икакве криминалне или неке друге групе, ко би био ненормалан да са свог телефона позива учеснике будуће криминалне и терористичке групе и позива их на виђење јавно унапред имајући у виду, ја имам у виду да су моји бројеви јавни бројеви мог удружења, и да постоји огромна могућност можда и 90% обзиром да сам ја да кажемо човек националистички опредељен да одређене структуре чак и прислушкују такав број. Али ја нисам имао никакву бојазан од било чега, ја сам звао кога сам хтео и причао шта сам хтео, са било киме, сматрајући да радим исправно и радио сам исправно и да кажемо зато се не плашим ни сад свега тога. Тако да у међувремену се овде пошто Паја није могао одмах, имао је неке обавезе и не знам ни ја шта ја исто сам као човек имао своје приватне обавезе, кући, друго, око посла, ових да кажемо којима се бавим послова да не набрајам сада све, да не детаљишем, тотално небитно ово, око тих српских сувенира и које чега, углавном видим се ја у међувремену са тим Едгардом, Едијем.

ТУЖИЛАЦ: Где?

СИНЂЕЛИЋ САША: На Калемегдану, он је човек мени рекао када сам полазио за Србију да ће он пошто је ето испало тако како је испало, нема везе доћи ће он.

ТУЖИЛАЦ: Наставите.

СИНЂЕЛИЋ САША: Детектор за дим или шта. Доћи ће он на Калемегдан не знам ни ја сад, јер ја у свему томе шта се издешавало да кажемо сам био и уморан и нисам спавао, и тако даље, не могу сада да дефинишем када је тачно шта било у колико сати, али знам шта је тачно било, у контакту са било киме, знам шта сам рекао, шта је било и тако даље и тако даље. Углавном, хоћемо сачекати са изјавом?

ТУЖИЛАЦ: Наставите

СИНЂЕЛИЋ САША: Углавном ја сам тог човека видео ту у парку и он је човек рекао да прошећамо да поразговарамо мало и тако даље. Ја сам кренуо у шетњу.. ово је тотално бре

ТУЖИЛАЦ: Јел вам смета?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па смета ми.

ТУЖИЛАЦ: Ево направићемо паузу

СИНЂЕЛИЋ САША: Ако може да направи кратка пауза

ТУЖИЛАЦ: Направићемо паузу од пар минута док се искључи аларм, аларм је укључен очигледно за неки дим или тако нешто.

003

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да је направљена пауза у времену од 15 сати и 08 минута до 15 сати и 13 минута због укључења алармног система у згради. Изволите Саша можете да наставите.

СИНЂЕЛИЋ САША: Што се тиче стали смо код тог неког састанка са тим лицем. У суштини ја сам дошао на састанак сасвим нормално опуштено, јавни састанак без икаквих неких лоших да кажемо осећаја нити сам радио ништа лоше зашто се не би састао са неким ко помаже нашем народу. И ту сам видео то лице, поздравили смо се, кренули да разговарамо, он ми је у суштини у кратким неким цртама изнео да треба видети да ми као те неке националне организације и тако даље пропагандно подржимо то да кажемо да тамо Црна Гора не би ушла у НАТО једно, друго, да кажемо да се ето мало заузмемо да се ти људи који се налазе у Црној Гори не осећају запостављено и тако даље. И у целој тој причи човек је инсистирао да лица која буду евентуално слата тамо не буду неки криминалци или не знам ни ја шта, да не направе случајно неке проблеме и управо ми је то лице рекло немој прво да направиш неки проблем себи. Ја наравно сам рекао не, напада ми напамет нити сам ја да кажемо имао такву намеру. И тада ме то лице питало колико ја сматрам да би требало да се да, да кажемо неком ко би радио да кажемо на тим скуповима као обезбеђење или тако нешто ко би био ту присутан да кажемо на том скупу као то му дође као нека врста редара на скупу и тако даље, обезбеђење и то. Ја сам рекао одакле да ли из Црне Горе или Србије и то, он је рекао одавде. Ја сам рекао па знате како прво људи неће да иду тамо да раде те послове обезбеђења и тако даље, друго

губе време и у суштини ја сам избегавао да кроз неку моју причу избегавао да се прихватам тако нечега. Међутим, да би га одбио да кажемо у тој некој причи јер сам ја рачунао да нико не би дао тако нешто да кажемо раднику обезбеђења или тако нешто да он оде негде толико новца. Ја сам рекао по хиљаду евра, речено је да може да им се да и по 1.500.

ТУЖИЛАЦ: Шта значи речено је?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па тај Еди је рекао да могу да им ако нађем те да кажемо људи који би пошли тамо те да кажемо раднике обезбеђења и то који би били ту да им дам и по 1.500 али да ако неко нападне људе на протесту да они не смеју да се разбеже одатле и не знам ни ја, него да су у обавези да штите протест, да

ТУЖИЛАЦ: Чиме да штите.

СИНЂЕЛИЋ САША: Својим телима, својим послом, телима

ТУЖИЛАЦ: А јел би било опреме неке ту?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Ја нити сам какву опрему да кажемо имао припремао и тако даље, нити ишта. Човек је у том тренутку давао такве да кажемо могло би се рећи да не кажем инструкције, али тако је испадало да ти људи физички као редари, радници обезбеђења и тако даље обезбеђују скуп и речено ми је овако: да таквих људи буде можда 50-так, ако би неке криминалне групације напале у протесте да разбију протесте и да у случају тако нечега они треба да буду на том скупу протесту да штите ту где би била нека бина или шта тих да кажемо те опозиције која би држала неки говор или шта већ, да у случају да се деси да регуларно победи опозиција да кажемо, прети велика опасност да криминалне структурке нападну чак на те демонстранте можда чак и оружјем. И тај човек је рекао да се никако не улази у било какве врсте сукоба са полицијом и тако даље, да нико не сме бити повређен ту да кажемо на таквом протесту и тако даље. И да се не одвајају такве групације да не би оне самоиницијативно направиле неки проблем на протесту када се одвоје да их неко испровоцира, изазове и да настану сукобу јер никоме није у интересу да до тога дође, него да једноставно треба отићи на тај миран протест, подржати га, ако се прогласи победа прогласила се, ако слављеници победе улазе у Скупштину или испред Скупштине да одрже говор, да народ треба да буде са њима док се то одржи и никаквих насилних мера и инструкција и тако даље од тог човека није било. Ја наравно нисам ништа да кажемо лоше претпоставио да тако нешто може изаћи на овако нешто да неко та иста лица која ће се наћи тамо оптужи за тероризам плус мене. И у свим тим разговорима како је шта ишло питао ме човек и приватне ствари за мене како иде да кажемо око посла тамо вамо како породица, жена, дете, све, разговор текао сасвим нормално ништа ја ту у датом моменту нисам предосетио лоше. Питао ме је тако кога би ја отприлике од тих

организација да кажемо удружења то евентуално ангажовао и тако даље, односно кога бих ја помогао када би имао могућности и колико отприлике да кажемо тих цивила би они послали тамо шта, како, чисто да ми се помогне да ја њих пошаљем. Ја сам рекао појма немам ја не могу да кажем ни ко би кренуо ни ко не би кренуо. Ја не могу да размишљам туђом главом, али ја могу да одем да поразговарам, да кажемо, са тим да кажемо удружењима, организацијама или неким њиховим представницима да им изложим идеју и тако даље. Ако су они спремни да крену тамо, ја бих средствима ако бих имао нека средства која би ми била дата, ја бих их правилно употребио, дао тим људима да они исфинансирају, да кажемо, те путне трошкове тих људи тамо, њихов смештај, храну и слично, што је било у складу да кажемо са тим одласком. И тај човек је да кажемо се држао у оквиру тога, рекао да ја поступим по томе, питао ме је одмах за нека имена, ја сам рекао оквирно, ево отићићу тад ми је пао први на памет обзиром да су они као четнички покрет или равногорски или како већ и тај је као био неки четнички или равногорски војвода на Косову и Метохији, тај војвода Паја. Реко ја бих чак контактирао тај неки, он се тако представљао као да је заменик неког покрета за целу Србију, тог равногорски или шта већ, ја би реко контактирао тог човека, контактирао бих те вође тих покрета у Србији, ове неке друге организације, не знам безвезе ми пало на памет, једноставно они које сам сретао или сам их виђао медијски, виђао сам медијски ове заветнике, нисам их познавао лично људе, рекао сам можда пробам да питам њих или не знам да питам неке од навијача и то у суштини ја лично немам моје људе такве који се баве тим политичким да кажемо стварима, да би ја њих послао тамо. И човек је мене питао немој да ти људи буду неки опет да кажемо криминалци ово оно нешто, ја сам рекао не ја њих не познајем као такве. И он је рекао добро, оствари контакте са њима, види нека одмах шаљу људе тамо слободно у Подгорицу и да не би дошло до проблема по Подгорици, било би добро да ти људи не праве никакве групације тамо, да иду овако као цивили да изнајме тамо неки смештај да ли станове или нешто и да не улазе тамо да се алкохолишу по граду да их неко не знам ни ја испровоцира па би ту дошло до сукоба тих да кажемо, тако да они једноставно буду тамо да уђу раније и да кад буду ти протести изађу на те протесте мирно нађу се и како протести прођу врате се овамо. Ја сам питао добро да ли ја треба да кажемо нешто од тих људи да захтевам јер ако ви мени дате помоћ ја нећу да злоупотребим ту помоћ која је намењена томе. Да ли ја треба неке признанице било шта таквог типа да обезбедим да људу потпишу и то. И човек се насмејао и рекао па нисмо ми никаква фирма да би признанице ти нешто писао нити има потребе за тиме, једино када ја дам теби написаћеш мени као да си узео од мене, јер је то новац који је сакупљан као помоћ за тако нешто, да то не би било проневерено, да испадне да ја нисам дао и тако даље. Ја сам рекао нема проблема. И у том тренутку човек је мени дао ја мислим 25.000 или не знам колико нисам ни ја сигуран

ТУЖИЛАЦ: Чега?

СИНЂЕЛИЋ САША: Евра.

ТУЖИЛАЦ: А где сте ту признаницу сачинили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па то није никаква регуларна признаница, на обично парче папира сам написао да сам преузео паре. Ту буквално у парку на клупи.

ТУЖИЛАЦ: Кад је то било?

СИНЂЕЛИЋ САША: То је било рекао сам вам после доласка тог мог из Русије, али не знам, ја не могу оквирно да кажем то је било тај дан. Ја заиста временски да се осврнем и кажем нешто се десило тачно на тај датум не могу зато што ја нисам обраћао пажњу, једноставно ништа то није битно, све ми је изгледало сасвим нормално, нисам сматрао да би било имало икаквог утицаја на нешто и тако даље. Тог тренутка тај господин је мени рекао да се ми видимо тамо за неки дан, да ја њему кажем јел има икаквих могућности таквих, да ли ће ти људи стварно кренути на тај скуп тамо, колико отприлике шта ако ми затреба још да кажемо за слање других људи било шта за аутобусе за оно за нешто да му ја топренесем и слично. И објаснио ми је где да се видимо. То је негде било обзиром да је тада он шетајући мене одвео у неке забачене делове Калемегдана доле, где нема никог, он је мени показао ту преко доле негде поред воде, поред Саве и Дунава ушћа да дођем тамо на тај паркинг и да са тог паркинга одем тамо не знам око да ли је 11 сати неког тамо дана, отприлике можда и два дана после тога. Нисам сигуран једноставно.

ТУЖИЛАЦ: Дању или ноћу?

СИНЂЕЛИЋ САША: Дању. И растали смо се ту, и ја сам сада, пошто већ сам био на том доњем делу Калемегдана ја сам кренуо опуштено јер сам ја имао и раније намеру, ја обично свратим тамо у неки локал код Зеленог венца и тако сам то ће бити битно због неких ствари касније, да би ви схватили у каквом сам се ја положају нашао. Ја сам кренуо према том локалу да кажемо сам. И аутомобил ми је био паркиран у близини мало даље од тог локала, јер због гужве нисам могао прићи ближе Калемегдану па сам пешке дошао. И кренем назад и уопште нисам ишао неким јавним превозима, неким баш правим улицама и то, ушао сам пречицом поред Калемегдана где су неке представништва амбасаде шта већ појма немам, епархија или нешто тако наша црквена и ту зашао у неке баш ситне уличице где су између осталог и били радови у тим уличицама. И оне су толико биле неке мале, неки мали пролази да ја не верујем да би ико мене пратио ту, нити сам ја помислио да ико има и за чега мене ту да прати. Једноставно нисам осећао никакву да кажемо опасност такве врсте од пратње. Кад сам дошао у тај локал који се зове Шиндра тамо код Зеленог венца и ту били обични људи газда, газдарица и неки момак којег сам ја знао раније по томе да је

исто тако српски оријентисан и то. Сео ту са њима мало да поразговарам попијем нешто и поједем, унутра су се појавили момак и девојка и као случајно сели мало даље. Ја сам приметиио у току тог периода да тај момак и девојка баш обраћају пажњу на мене малте не као да гледају шта ја причам. Али опет је то мени изгледало небитно али и мало нападно у том тренутку. И ја ту завршим шта сам завршио и одем да кажемо тим неким својим идејама пословима и тако даље. Када сам се појавио на следећем састанку прва ствар која је мени била предочена било је питање са киме си јуче разговарао са троје људи једна жена и два мушкарца. Ја сам се осетио баш нелагодно, обзиром да само место састанка је било поред воде, никога малте не нема, ретко када неко ту прође, да цогира или шта већ, једноставно сам видео да нешто није у реду са тим лицем које прича са мном. Ко су ти људи, и шта сам ја са њима разговарао, зашто сам се ја састао са њима, ја још нисам могао да повежем у датом моменту о чему човек прича, јер тако нешто нисам очекивао. На крају сам ја схватио да он у ствари разговара о мом састанку у том локалу са тим људима који три везе ни са чим немају. И ја сам тог тренутка схватио да сам ја у ствари под пратњом нечијом и то пратњом која уопште није за шалу. Нешто што нисам још напоменуо тамо сам добио и неки телефон на том састанку у Калемегдану први пут. Неки мали овако црни Сименс и речено ми је да тај телефон носим стално са собом. Ја сам рекао зашто, и тако даље, речено ми је да ако не будем доступан овако да могу да се позовем на тај број и тако даље и да тај телефон носим или са мном или у возилу са којим се крећем и тако даље, углавном да ми је телефон при руци. И да нема потребе да са тог телефона зивкам било кога и слично, једноставно ето да телефон буде ту. Ја ајде схватио сам то као можда неко неповерење или нешто, знате када човек не очекује да неко тај телефон злоупотреби а и деловао је као стар, најобичнији телефон који је био баш неки безвезни од оних који нема никакве могућности ГПС-а, тач скрина и то, баш стари телефон.

ТУЖИЛАЦ: А које марке?

СИНЂЕЛИЋ САША: Сименс то се сећам. Ја сам стварно тај телефон носио са собом. Ја сам тада схватио да можда чак су они мене у том локалу лоцирали тако што је тај телефон имао неки локални систем праћења или нешто, по чему је неко могао да лоцира где сам, ма колико то звучало смешно, неко да дође тек тако у тај локал после неких 5 до 10 минута од мог уласка унутра је могућност скоро равна нули.

ТУЖИЛАЦ: А чиме сте ви дошли до тог локала када сте се растали?

СИНЂЕЛИЋ САША: Пешке кроз улице, много ситне улице и у тим улицама нико сигурно није ишао за мном, јер се десило да сам ја залутао ту па сам се чак и враћао истим улицама кроз које сам кренуо залутовавши тако да би

пронашао онима којима треба да прођем и приликом враћања тим улицицама никога није било.

ТУЖИЛАЦ: А чиме сте дошли на Калемегдан први пут?

СИНЂЕЛИЋ САША: Дошао сам пешке кроз Кнез Михајлову, а аутомобил сам оставио када се прођу аутобуске, железничке станице, прва улица десно где су они мигранти, мислим да је то Загребачка или тако некако.

ТУЖИЛАЦ: Саша који је то аутомобил био?

СИНЂЕЛИЋ САША: Фиат.

ТУЖИЛАЦ: Ваш аутомобил?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па није мој, није лични, ја немам лични, фиат је био

ТУЖИЛАЦ: А чије је аутомобил?

СИНЂЕЛИЋ САША: Возило које сам ја користио па обзиром да сам ја радио и са књигама и да сам то неком човеку власнику тог аутомобила радио монтажне тезге, јер се бавим тим монтажним објектима, приликом пребацивања тих монтажних тезги ја сам узимао то возило од тог човека и ја сам узео возило за своје потребе од тог човека. Он није правио питање око тога али ја мислим возило нисам превео, није никакво право моје, али не би био никакав проблем око самог возила, али возило није лично моје власништво него се води на другом човека. И возило сам паркирао ту у тој улици и отишао горе тај први пут негде кроз Кнез Михајлову и тако дошао до Калемегдана, а у случају ове пратње да кажемо неко је знао на неки начин не по праћењу возила, него буквално по праћењу мене да сам ја био у том локалу и то ми је дато до знања на другом састанку и то на неки изразито дрчан начин, где сам се ја осетио да сам у опасности тог тренутка. Због тога што сам ја тамо са неким разговарао и то да сам ја о нечему разговарао, него мисли обична једна прича.

ТУЖИЛАЦ: А шта сте радили са новцем који сте први пут примили?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам већ кренуо да контактирам те да кажемо удружења, организације, људе и

ТУЖИЛАЦ: Кога сте контактирали?

СИНЂЕЛИЋ САША: У међувремену сам отишао баш до господина Паје да се видимо у Брњаку. То је сећам се да су били неки вечерњи сати. Сад ког дана, како шта ја лоцирати не могу, али је сигурно тај човек био први човек са којим са

ја уопште разговарао о било каквом слању Срба на протест у Црну гору , на скуп и тако даље. И он је мени говорио да ја дођем тамо на Косово код њега и не знам ни ја шта, ја сам му рекао немам ни моје возило, ни не знам ни ја, једноставно не могу да дођем тамо, ако можеш доћи овамо било где покрићу ти ја трошкове пута ако је то проблем. Он је опет инсистирао на том да он то не може, једно друго, измишљао неке разлоге, ја на крају кажем добро ако треба доћи ћу ја тамо у тај Брњак. И ја сам ишао сам путовао свуда никакву опасност нисам осећао по том питању да кажемо до тог другог скупа. Када сам дошао тамо у тја Брњак то је да кажемо близу прелаза на Косово и Метохију.

ТУЖИЛАЦ: Чиме сте дошли.

СИНЂЕЛИЋ САША: Истим тим аутом истим тим фиатом. И прешао неки мостић ту тако је он мени рекао да ја дођем иза тог мостића ту се налазио тај наводни војвода Паја и још један неки момак поред њега мало даље. Све разговор помаже бог, добро вече и сличне приче ово оно, каже он мени да не разговарамо ми ту, него да идемо у село то Брњак негде горе тамо, а то је то село где су се раније одржавали ти скупови да кажемо четнички поводом тамо неке прославе неког празника, углавном је нешто било 8. септембар у питању. И тај Паја уђе у возило са мном, а тај неки момак који је као у његовој пратњи иде н еким другим возило о којем ја појма немам. У суштини ја се питам шта тај момак уопште тражи ту, али то изгледа као да је он неки његов малте не да не кажем војник, него тако то раде ови равногорци и четници да тамо неке војводе имају као неког свог они кажу посиљни, неког помоћника којег они пошаљу малте не по пиву. Ма како то звучало смешно, углавном је тако изгледало. И успут док смо се возили на горе ја кажем том војводи Паји како стоје ствари, да не би лоше ето да ми сви пошто да кажемо Срби смо и на Космету и у Црној гори и тако даље да се ми сви помогнемо да ти људи оду на тај протест да би то било добро када би се ситуација променила у Црној гори да ето не уђу у НАТО, до би имало да кажемо неких других утицаја на околину, јер ако сви уђу у НАТО немамо никакву заштиту, и он је ето са Космета, тамо то питање Космета нећемо моћи да решимо Косово и Метохији. Гледао сам неку околну причу оквирну да му направим да би он човек схватио да ето није лоше да људи крену оданде. И он мени каже да он не може да пошаље те своје људе, да их има доста и он њих не може да пошаље тек тако, јер нема новца. Ја кажем њему сад не мора то да значи тачно у реч шта је речено, али оквирно је то. Ја њему кажем Пајо ја ћу да ти помогнем око тога, а ти се само ето посвети томе. Значи види да то буду неки нормални људи, да не буду и њему сам напоменуо да не буду криминалци, немој да праве било какве проблеме тамо по Црној гори и види ако икако буде могуће да што пре крену. Међутим, он је одмах почео некако чудно да се понаша и мал те не да мени напомиње јао па шта ако нас тамо неко нападне, чиме ми да се бранимо, па шта да радимо, па ово па оно, па како ћу ја моје људе тек тако послати и ја сад ајде да га охрабрим ја кажем њему онако на своју руку безвезе, реко, па бре Пајо тамо ће да буде много људи и прво самих тих на протесту,

друго биће полиција ту, треће снимаће се то, ту су разне медијске ТВ куће којешта, не може неко тек тако да упадне и да вас бије низашта да кажемо тамо. Друго, чак и када би то урадио неко би поводом такве примене силе интервенисао и ја између осталог кажем њему реко обзиром да је то због НАТО и које чега можда би чак и Русија рекла а ја само ето да би му дао на храбрости па кажем му можда би чак рецимо и Русија рекла шта радите ви са тим људима ако се они не слажу са уласком у НАТО зашто их силом разбијате. И тако он мени каже а јеси ти сигуран да би као тако нешто било и ово и оно, ја сам са свог убеђења политичког неког и неког реалног њему рекао да, али то пре свега да бих га охрабрио. И он као па добро онда ће као да иду они ће то да организују, није питао колико ћу новца да му дам и тако даље. И стигли смо горе још смо нешто поразговарали мало напољу, тај момак се увек мувао околу малте не као да је неко обезбеђење. Мени није сметало у том тренутку, нисам имао разлога било чега да се плашим нити нешто, али је мало изгледало и чудно. И каже он мени да идемо у продавницу неку ту у селу, уђемо унутра мало поразговарали унутра неке обичне народске ствари, ја сам питао Пајо ето како они живе као да кажемо народски имају ли проблема са Албанцима, никаквих неких тема није било таквог типа да се припрема не знам ни ја шта. Ја кажем Паји ако имаш времена и ја сам уморан и ишао би, ајде да одемо напоље да поразговарам још нешто са тобом и да ти дам да кажемо нешто новца да имаш да кренеш те људе из твог одбора, јер је он објаснио мени да он ту има неки одбор свој, да он има много људи које би он могао да пошаље тамо и да ће он обавестити тај неки централни одбор, односно неког Предрага Богићевића као председника равногорског покрета, којег ја знам из виђења ништа више, са којим ја нисам никада ништа лично разговарао, да види са њиме да се из осталих да кажемо области Србије из тих одбора, пошаље ко може да оде да присуствује таквом скупу у Подгорици. Ја сам рекао добро. Између осталог, изађемо напоље и тај Паја крене већ неку причу тамо мене да наводи како њима нико никада није помогао финансијски, како би било добро да се њима да новца, ето они се боре тамо да опстану на Космету, могло би да се деси да их Шиптари и Албанци тамо нападну и оружаном и свакако и овако и онако, да њима нема ко да помогне између осталог каже он мени да он када би имао новца он би купио и нешто оружја да се то нађе, али је причао за потребе тамо на Косову и Метохији. Ја гледам човека ја кажем њему реко види Пајо ја што теби могу да обећам када би људи били када би отишли на протест у Подгорици и кад би то све прошло уредно да прође како треба ако ишта остане од неких тих средстава фондова неких хуманитарних и тако даље или неких мојих личних средстава којима ја располажем, ја ћу гледати да помогнем том твој одбору или покрету да ви имате те четничке то су као ношње, униформе, да кажемо тог типа да имате када изађете тамо на тај четнички скуп да станете као људи да сте сви једнообразно обучени и тако даље, сматрајући под тиме такву врсту униформе ношње и нечега таквог. Али, он човек је инсистирао на новцу и на оружју. Ја сам рекао да ја могућности за оружје немам у Србији и да имам, пало ми је напамет рецимо ја би могао да у Србији питам неког тамо да тражим неке криминалце и не знам ни

ја шта да се распитујем да купујем оружје када би том Паји требало, али зашто бих ја то радио. Друго ако би испао било какав проблем такве врсте на Космету, имају инситутције које ће такве проблеме да реше. Мало ми је нелогично то изгледало са стране тог Паје али нисам сумњао ни једног тренутка да тај Паја покушава да манипулише околним догађајима да би узео новац. Без икаквог страха било чега ја сам узео одбројио сам 15.000 тог првог тренутка евра и дао том Паји и дао му са изразито јасним инструкцијама да се тај новац употреби искључиво на слање људи на протесте у Подгорицу. Значи, људи регуларно улазе у Црну Гору, изнајмљују тамо станове, бораве тамо, и ти људи треба да оду на протест, протест када се заврши сви људи да се врате, нико да се не алкохолише, да не прави нападе на било каква лица, да ли била службена или цивилна, да нико од њих не понмесе случајно нешто са собом ја сам то наводио тада њему у инструкцијама, значи све мере безбедности да би скуп био миран, ја сам дотичном лицу објаснио. Уз све то што сам ја њему објашњавао када се разговор да кажемо приводио крају а потрајао је дуже јер је он инсистирао и продужавао причу и продужавао и продужавао, он је кренуо мене да испитује па како би ту могла да се реши нека подршка опет за њих на Космету, па једно па друго, ја сам видео човек упоран. Ја кажем човеку реко а бре човече када дође до решавања таквих ствари неких питања Косова и Метохије то су већ неке велесиле које су ту умешане и Америке и Русије и ови и они, то ће да се реши онако како буде решено око те револуције, око којечега, да кажемо имају институције које ће то да реше углавном нико не би оставио незаштићен тај народ тамо. И он каже али ја бих о д тог новца ипак узео оружје. Ја му кажем ја да ти узем оружје не могу, а шта ћеш ти да радиш сам то је твоја ствар. Да ли ћеш ти људима дати по 100 евра или ћеш им дати не знам по 1.500 ја теби дајем ово колико ја могу да дам чиме располажем и сматрам да је то довољно да ти пошаљеш људе на мирне протесте тамо. И то је све што ја теби овог тренутка могу да кажемо да омогућим.

ТУЖИЛАЦ: Какав је ваш налог у ствари био, колико је он људи требао да ангажује са тим задатком који сте описали и колико да их плати

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам Паји дао 15.000 евра и рекао сам колико можеш значи рекао сам му боље нека буду и 10 нормалних људи који неће да праве неке проблеме тамо, да нису пијанице, алкохоличари, неке да кажемо дрзнице, не знам како да то објасним, људи који ће да буду послушни, оду тамо, оду на скуп, врате се и тако.

ТУЖИЛАЦ: А које структуре сте му рекли, ког узраста, које старосне доби. Неки профил јесте ли тражили одређени, какви људи?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам рекао те људе из његовог покрета, да не шаље на пример неку децу старце или неког тамо ко у случају да дође до неких проблема не може тамо да кажемо да се снађе, да пружи отпор и тако даље да би било

нормалније да то буду нек инормални људи ту из покрета и тако даље. Ништа конкретно. Међутим, то лице и даље је инсистирало на тој тематици оружја да би он то узео, па би он волео чак да се то као нађе њему при руци чак и тамо као у Црној гори и ово оно. Ја сам му рекао Пајо тамо не сме доћи до тако нечега да се уопште то појави и да дође у руке лица на протестима и тако даље. И опет му давао до знања да је до њега шта ће он да ради у датом случају, али ја нисам тако нешто одобрио, нисам наредио у том тренутку. И ја сам отишао овамо и десио се састанак који се десио овај о којем сам причао. Мислим ту је пролазило време

ТУЖИЛАЦ: На који састанак мислите овај други који сте поменули у Београду опет.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, да, поред Саве, Дунава и тако даље. Ја сам оквирно да кажемо у међувремену имао своја посла, своје обавезе.

ТУЖИЛАЦ: Колико је дана прошло од тог првог састанка, одласка код Паја, другог?

СИНЂЕЛИЋ САША: Можда два дана или тако некако. Не знам немам једноставно оријентацију. Све у свему тај Паја је на растанку рекао мени да ће он мене још да зове, да ја дођем да он хоће мене да води да ме упозна са тим Предрагом Богићевићем, да ће он све да реши да сви људи буду окупљени и одведени за Подгорицу и тако даље. Тамо распоређени, смештени и то, ја сам од тог Паје тражио гаранције да ће све да буде у реду, да не дође до неких да кажемо проблема око тога или да се не деси да ја дам помоћ ту и да то да кажемо тамо не буде спроведено у дело, односно да људи нема на протестима. Ја сам рекао Пајо види ако хоћеш нешто да ме завлачиш, да ме крадеш, и тако даље, ти једноставно ако ти треба новац теби кажи ми види Синђелићу треба ми за мене толико и толико ја ако сам у могућности као човек да ти помогнем, да ти позајмим, или дам даћу ти, само молим те немој нешто да ме лажеш, вараш и слично.

ТУЖИЛАЦ: Којих је година тај Паја.

СИНЂЕЛИЋ САША. Старији човек, он би могао можда да има и око 50 година ја нисам сигуран, ја нисам сигуран ни у идентитет тог човека овог тренутка. Ја сам до тада веровао да је то стварно неки четнички војвода.

ТУЖИЛАЦ: Како изгледа

СИНЂЕЛИЋ САША. Имао је браду, не велику, и нешто мало је нижи од мене.

ТУЖИЛАЦ: А колико сте ви високи.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам 197 висок.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Колико је он то мало нижи од вас?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па могло би да буде мени до носа.

ТУЖИЛАЦ: Боја косе.

СИНЂЕЛИЋ САША: Просед човек.

ТУЖИЛАЦ: Какве грађе.

СИНЂЕЛИЋ САША: Крупан.

ТУЖИЛАЦ: Још нешто овако, карактеристика.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ево као господин браниоц тако те грађе. Црна јакна нека тако умилитари стил је био војно. Не знам од тих неких карактеристика је ето то се сећам да је био просед. Не знам, знате како када једноставно вас човек не интерсује, не сумњате нешто много у њега, а видели сте га неколико пута на одређеним скуповима. Ја сада да одем одавде и да неко мене пита како је изгледао господин тужилац или бранилац, тамо после одређеног времена

ТУЖИЛАЦ: Питам вас за конституцију телесну грађу просто да опишете да ли је неко пунији, мршав,

СИНЂЕЛИЋ САША: Пунији човек крупан, просед и 50-тих година.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Јел сте још неког његовог упознали од фамилије или пријатеља или тих из те организације његове

С:Не. Само је ту био неки момак млађи којег ја разумете нисам загледао, све сам рачунао то је то као што они имају те послоне, а у таквим случајевима када су такви скупови и којешта, они су ту увек са стране они су малте не као слуге које њима нешто донесу, однесу или не знам шта, то је ето као у некој традицији тој четничкој да тамо неки војвода има тамо неког свог који иде са њим тај га као чува или му нешто пренесе и то. У суштини нико се ту није други са мном упознавао, разговарао

ТУЖИЛАЦ: А је ли неко слушао тај ваш разговор са тим војводом?

СИНЂЕЛИЋ САША: Слушали су људи у тој продавници, разговор је био сасвим јаван, чак је тај неки клинац који је био са њим и он седео ту. Ту смо замезили,

попили пивце све је било нормално, у суштини ја све што нисам желео да виде људе у продавници, то је било када ја њему дајем новац, чисто ради његове безбедности разумете, није то мали новац дати човеку и сада не могу ја да уђем у продавницу и дам човеку ево ти 15.000 евра, а то је село ту су радници, који су по продавници, који на пример раде дрва или не знам ни ја шта, неко може да га сачека иза ћошка да га убије малте не за такав новац. Ја сам из тог разлога Пају звао напоље.

ТУЖИЛАЦ: А како сте ви дошли дотле уопште са толиким новцем и возилом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па зашто, ја нисам украо ником ништа нити радим било шта криминално да би се ја од неког крио. Ја сам новац носио сасвим нормално са собом у торбици.

ТУЖИЛАЦ: Јел вас неко претресао негде.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па зашто би мене неко претресао ја се не бавим криминалом, никакав поступак немам у Србији против мене, зарађујем видите какве су ми руке. Радим те грађевинске радове, радим са овим рекао сам све шта сам навео, функционишем нормално. Никакав страх законске врсте ја нисам имао приликом састанка са Пајом.

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СИНЂЕЛИЋ САША: И рекао сам отишао сам кући и по неким другим питањима не знам ни ја којим којекуге, углавном да скратим причу да не дужим много, оно штој е сонова чега и у чему је проблем, ја ћу то изнети па накнадно у сведочењима накнадним која буду била у случају, јер ја хоћу да се случај разоткрије а кажемо до краја, да не би био овако конструисан како јесте, зато што једноставно то није истина како је случај конструисан. Да је неко са неком основном намером хтео неке људе да убија по Подгорици и прави тероризам, дајте молим вас и при том организатор тога при том дође сам да да изјаву о томе и преда 125.000 евра тужилаштву, дајте молим вас.

ТУЖИЛАЦ: А коме сте предали ви, шта сте предали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам, имате записнике о одузетим предметима, ја сам предао све чиме сам ја трговао и шта је било код мене и фонд и хуманитарни и други све шта је било, све сам однео и рекао изволите и то што је у медијима говорено да је тврдило се да су тамо неке униформе наштампане, да су пришивци урађени неке црногорске полиције и не знам ни ја шта, ја сам донео униформе које су скроз чисте, донео сам чак и плочу једну да се извештачи та плоча на којој пише полиција да се види да том плочом никада ништа није одштампано у скорије време, нити би било. Ја сам то донео добровољно, предао

све да се извештачи на оделима може да се види да ли је нешто било пришивено или није вештачењем. Ту су одела сва различита, чизме су све различите, формацијски то што све тврди тако то је тај Паја злоупотребио у своје сврхе он јесте тражио то од мене, то ћемо све разјаснити накнадно, али може се утврдити да све ово што сам ја предао у формацијском смислу нема никаквог формацијског смисла да се оспособи било каква јединица такве врсте за коју је тврђено кроз медије, јер сматрам лично убеђен сам стопостотно сам убеђен да је исказ тог господина заснован из два или три разлога на лажној изјави. Први разлог могао би да буде лична добит, склањањем 30.000 евра из фонда који сам ја њему дао накнадно ће бити објашњено како је добио других 15.000. То је један разлог. Други разлог његова евентуална неспособност да те људе тамо доведе или шта већ, па се уплашио за правдање таквог фонда, па је онда отишао сам у Црногорску полицију надајући се заслугама и од њих да ли неком новцу или некој другој користи или је већ био на неки начин сарадник који је био уцењен или било шта, изнео њима причу која је прича о тероризму са намером политизовања ситуације до крајњих мера и изношењем нечега што је било изврнуто онако како је он то хтео да преформулише и направи са једним јединим циљем, он је слободан човек, задржао је 30.000 евра има повластнице од власти Црне горе и тако даље и евентуално да ли можда чак и заштићен сведок у случају или ко зна шта. Ја ћу тог човека у овом случају раскриканти, то је основа због чега сам ја овде, јер због тог човека који је сам навео људе да кажемо тамо да упадну у такав проблем, да буду оптужени за тероризам, а то нема основа у реалности како је поступано и шта сам ја рекао нема основа за тероризам ја ћу тог човека раскриканти до краја и он хоће бити оптужен и осуђен за тероризам, али не зато што је њему неко рекао да то ради како је радио, него зато што је он радио на своју руку да злоупотреби

ТУЖИЛАЦ: Добро сад ми реците шта сте ви њему од инструкција тачно дали па ћемо видети даље шта је он то радио. Значи које су ваше инструкције даље биле, када сте се сусретали, где сте се сусретали са њим може ли.

СИНЂЕЛИЋ САША: Наравно, ја сам о инструкцијама првобитним већ рекао и оне су биле јасне за тдотичног господина Паја као и за све његове људе којима би он такве инструкције пренео, ако их уопште пренео онако како сам ја њему рекао. Што се тиче осталог ја нисам хтео да улазим у сукоб са њим, у његовим личним убеђењима, уверењима и тако даље, ондосно у причи где је он наводио тамо неку причу на ту своју тему да би он радио овако или онако, и да би он то хтео да кажемо на те неке његове начине. Ја тако нешто нисам подржавао, али нисам хтео да противуречим из разлога што сам схватио да је он тамо неки заменик председника или шта већ тог покрета, ако му ја будем много противуречеио он ће једноставно да ме одбије, рећиће и њима немојте уопште на пример да сарађујете, да причате са Синђелићем и због тога једноставно ја сам избегавао да том човеку противуречим у некој причи између њега и мене. Ја сам њему дао пуну слободу ја сам рекао добио си средства да се људи пошаљу

тамо, гледај да, све оно основно како сам објаснио, да људи оду мирно да то све буде нормално и тако даље. Напоменуо сам да је он мени објашњавао насамо да то не би било лоше када би он имао средства којима би он могао да спречи ако би неко кренуо на њих, он је мени рекао а шта ако неко буде напао на нас и пуцао на нас и тако даље. Ја сам једноставно био мало да кажемо збуњен јер је он превише инсистирао на томе да он дође до оружја. Ја сада у овој ситуацији када разговарам овде помишљам да је тај човек малте не био послат да наведе читаву групацију која је била у Црној гори да се та групација како да кажемо где је, и деморализује и окриви за нешто за чега та групација није кренула тамо.

ТУЖИЛАЦ: Од кога послат?

СИНЂЕЛИЋ САША. Не знам од кога.

ТУЖИЛАЦ: Саша, ви причате како сте ви њега контактирали зарад ове акције о којој сте причали и да сте ви њему дали тачно одређене налоге шта да уради. Који су то налози били.

С: О тим налозима сам рекао мало пре, скупити што већи број људи, послати тамо

ТУЖИЛАЦ: Где скупити број људи?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да ли код њега на Космету тамо око тог Зубиног потока или шта и да контактира са тим, то је он дао предлоге са тим Предрагом Богићевићем да се види по другим одборима Србије да људи одатле крену.

ТУЖИЛАЦ: А одакле је тај Богићевић.

СИНЂЕЛИЋ САША: он је неки њихов председник да ли из Крагујевца тог покрета.

ТУЖИЛАЦ: И колико људи је требало укупно послати?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам говорио да што може више људи

ТУЖИЛАЦ: Шта значи што више. Колико је мало?

СИНЂЕЛИЋ САША: Колико је мало?

ТУЖИЛАЦ: Па када кажете што више, шта значи што више.

СИНЂЕЛИЋ САША: Што више значи када би могло на пример чак и 1.000 , 2000, 3000 људи да оде цивила на тај скуп.

ТУЖИЛАЦ: Да ли је значило то платити све те људе тим новцем, који сте ви дали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам рекао да ћу ја да помогнем, јер је ово лице мени рекло да ако крене више људи неће бити проблем да се тим људима помогне да оду тамо,

ТУЖИЛАЦ: А који је задатак био, јели то ваше што сте ви смислили који ће задатак бити шта да се уради или сте ви добили инструкцију шта треба да се уради у Подгорици?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ви хоћете мене сада да наведете да ја сада кажем да су они били нека организована војска која је нешто радила.

ТУЖИЛАЦ: Нећу да вас наведем ни на шта, него вас лепо питам јесте ли ви рекли том Пају урадиће то то то, или је неко вама рекао који је задатак и дао новац па ви сада преносите Пају шта треба да се уради.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам јасно рекао шта сам ја урадио. Лице које је мени дало новац да помогне да се одрже мирни протести Србима у Црној гори је дало јасно инструкције како да дође до тога.

ТУЖИЛАЦ: Ко организује протесте у Подгорици.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да се подрже Срби ти српски протести шта већ, једноставно да буду људи ту тада.

ТУЖИЛАЦ: А када треба да буду, јели било прецизирано време, ситуација у којој ће бити, шта треба да ураде.

СИНЂЕЛИЋ САША: 16.-ог

ТУЖИЛАЦ: 16-ог шта?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да дођу на трг да сачекају да прославе,

ТУЖИЛАЦ: У које време?

СИНЂЕЛИЋ САША : Па поподне.

ТУЖИЛАЦ: Шта да прославе?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да прославе изборну победу, јел ће после избора ту да буду одржани говори, да ће бити одржан скуп и тако даље

ТУЖИЛАЦ: Који је циљ био?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја политички нисам човек упућен у то шта су организатори тамо једне или друге стране власти или опозиције заказивали скупове, када у које време и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: зато вас питам који је задатак био овај који сте ви поделили коме да се пружи подршка и каква и на који начин све.

СИНЂЕЛИЋ САША: ја сам објаснио веома јасно на који начин. Тражено је да људи иду тамо на скуп подршке опозицији Црне Горе да се нађу на тргу и да не праве никакве проблеме у складу са

ТУЖИЛАЦ: Шта подразумева та подршка.

СИНЂЕЛИЋ САША: Појаву њихову тамо.

ТУЖИЛАЦ: У ком смислу шта треба да раде, само се појаве физички када се појаве.

СИНЂЕЛИЋ САША: Физички да се појаве тамо и да кажу да ми смо Срби ми смо против НАТО-а и тако даље и ми смо ту на протесту да подржимо нашу браћу Србе из Црне горе и у чему је проблем? Да ли је забрањено доћи на такав протест?

ТУЖИЛАЦ: Добро. Значи, прво питање је било прво ко организује да ли је Пајо или ви сте организовали протест или је требало неко да учествује на протесту који је неко други организовао и да ли ви знате ко га организује.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја нисам упознат ко је организатор протеста нити то сматрам протестом, ја то сматрам да кажемо сваки пут када су ти избори тамо тамо се окупљају људи који дођу на трг да прославе. Значи, људи су послати тамо ради прославе, то сада може да се формулише као протест али протест против чега. Не знам како да формулишем долазак тих људи тамо, али је једно сигурно оно за шта ја могу рећи да људи које сам ја слао тамо нису били упућени да врше терористичке активности овако како је описано у оптужници. Ја упорно говорим какве сам инструкције дао дотичном господину и упорно говорим како је тај господин од самог почетка нашег контакта на даље покушавао да злоупотреби то што сам ја њему омогућио и доведе до овога где се ми сада налазимо. Да ли се он случајно консултовао са неким пре састанка са мном или је то урадио накнадно после узимања тих 15.000 евра, ја не знам, али је после

тог састанка он постао још офанзивнији и гори и гори и гори и урадио је шта је урадио.

ТУЖИЛАЦ: Шта је било после?

СИНЂЕЛИЋ САША: после свега тога сам се нашао ово што сам вам рекао да се вратимо на ову ситуацију у Београду где ми је ово лице дало до знања да сам ја са неким се састао. И онда ме је питало шта смо причали, како и тако даље, то је било мало да кажемо дрско, осећао сам се некако баш угрожено у том тренутку. Схватио сам да ја уопште нисам пуштен да ја сам да кажемо идем где хоћу и радим шта хоћу највероватније. Тако сам се осетио и после свега тога се наставило са неким нормалним разговором када сам ја дао конкретно информације да сам ја једноставно био у том локалу и повео сасвим обичне неке разговоре који се не тичу било чега. И тад ме је питао тај да кажемо човек каква је ситуација по питању да кажемо тога јер сам ја остварио неке контакте да ли ће људи кренути тамо да кажемо на тај трг да буду на скупу на скупу подршке и то, ја сам рекао о да био сам код тог неког војводе Паје објаснио сам човеку шта и како треба да се поради по том питању, он је обећао велику подршку, он је чак обећао да он може да организује све што се тиче на нивоу Србије да ће он преко тог Предрага Богићевића покренути неке остале одборе њиховиве тих покрета и да ће они сваког ко буде био слободан да не ради ништа малте не да му досадно кући и то покренути да оде тамо. И он човек опет питао колико је тај човек тај Паја озбиљан по том питању да не направи неке проблеме тамо, да нешто избије и то, ја сам рекао по ономе што ја знам човека знам исто тако као што сте ме ви питали, са тих скупова, видео сам да је поштован, наводно је војвода, мислим да је озбиљан човек и мислим да неће да прави неке проблеме. Али сам ја притом њима изнео да кажемо и део приче где је Паја рекао да би он то урадио овако или онако, и тако даље. То лице је мени рекло тад да тамо на тимпротестима скупу или шта већ до тако нечега не сме доћи, да тај Паја ни случајно не доноси ту на такав скуп никакво оружје, нити било шта да кажемо такве врсте чиме би се неко угрозио на таквом скупу. И кроз неку другу причу даље речено ми је даље шт ада предуздем да идем даље да контактирам те друге неке организације, удружења и тад ми је то лице рекло да ћу да упознам још једно лице које ако он не буде био случајно ту, вероватно ће то лице да дође да контактира са мном, није га представио како се зове ни шта, нити сам ја у том тренутку приметио некога около око нас. И онда је наставио даље опет неку причу око свега овога питао ме да ли имам информације о тим криминалцима црногорским да ли ће они да употребе силу, јер он је мени рекао да ће вероватно после тих конституисања неке нове регуларне владе Црне Горе доћи до преиспитивања одређених криминалних случајева, поступака који су уклоњени, на различите начине, да има информације о организованом криминалу и слично, да су то неки људи да кажемо црногорски причали о томе и да по ономе што се чуло из подгорице ће вероватно доћи и до одређених хапшења таквих криминалних структура и суђења истим структурама за

криминална дела. Такође, је поменуто чак ја сам чуо у медијима да се помињало неко убиство Пуканића или шта већ, чак је речено да постоји неки транскрипти или нешто да је господин Ђукановић умешан у то дело. Ја о томе нисам знао ништа, нити сам, али ето човек прича моје је да га слушам. Прича шта прича и у целој тој причи тај човек каже мени овако: обзиром да је таква ситуација и да тај господин Ђукановић је свестан да му може бити суђено уколико избори посланички имунитет и неким корумпираним структурама око њега да ће сигурно доћи до реакције таквих људи да они неће на миран начин дозволити да буду ухапшени од стране правосудних органа. Да постоје индиције и информације да ће они пружити оружани отпор односно да ће буквално силом покушати да задрже власт, разбију демонстранте да ће евентуално претити таквим тим правним и другим структурама силом да кажемо, да зауставе покушаје таквог нечега у Црној гори. И ја кажем добро, шта, поводом свега мислим какве то везе малте не има са мном. Тад ми то лице је објаснило да у случају изборне победе опозиције аутоматски ће ове структуре криминалне знати шта ће да се деси и да ће оне да крену или да напуштају Црну гору или да силом разбију и преокрену изборну вољу грађана. И тада ми је речено молим те види да људи који буду били ту на том скупу да када дође дотле да су се завршили избори и изађе опозиција ако победи и то да одржи говор ту, да ако ико нападне те политичаре опозиције или било шта, ту око њих опет буду неки људи који би могли да пруже обезбеђење да се не изврши застрашивање над тим људима у датом моменту и ако они буду хтели да уђу негде да одрже говор у Скупштини или било где, са њима ће ићи сав народ који буде био ту, нека крену са њима. И да у таквом случају свега тога би требало да неко ипак има надзор над свим тим људима да не би направили неки проблем и тако даље над свим тим људима који се налазе на датом скупу. Ја сам рекао да ћу да размислим на ту тематику, шта и како, питао сам како би то требало да изгледа отприлике чисто да ја знам о чему се ради. Речено ми је једноставно да када људи оду тамо сви ти одбори, организације или ко је послао те људе да знају кога су послали тачно да то нису проблематични људи и да ако дође до каквих проблема, да не би неки покрети или организације или нешто предузимали на своју руку, него да има неко ко би био ту и ко бих их усмерио да не праве проблем да не одговарају на провокације, да се не крећу сами тамо или овамо или самоиницијативно предузимају нешто. Чак шта више питао је и мене да ја лично одем тамо, ја сам рекао да ја не могу и због разних мојих обавеза и којечега ја хоћу да помогнем да људи оду тамо на протесте и то, али да сматрам да ја једноставно не бих требало да се налазим тамо предузимам такве неке поступке и то да би неко то могао да злоупотреби и каже ево га овај, отишао тамо да паметује и да ради не знам шта, једноставно неко би могао моје име злоупотребити, ја то нисам хтео. И речено ми је да погледам да ако било ко да ли тај Паја или неко, битно је да неко има увид где су људи и да ти људи не раде самостално шта хоће на том скупу или ван скупа. Док сам то разговарао три или четири чудна човека су са стране леђа тамо наилазили прилазили и то и видео сам да јасно снимају и фотографишу мене и то лица са којим ја причам. Ја овог тренутка не могу да кажем да ли су то људи

тог Едија или су то овако неки људи који јсу се случајно ту нашли, али неко ко се нађе случајно ту, неће од све тројице да врши фотографисања и снимања баш у правцу у којем смо ми. И док сам ја то сагледао тог тренутка је пришло једно лице које је изгледало као Енглец, описом, и овако све и како је пришло нагло мени ја сам тог тренутка помислио малте не да ће неко да ме убије. Тако је био налет неки брз према мени. Ја сам се само успео окренути према том лицу, лице се јавило мени неким лошим руским рекло ми је као привјебрат, али је то тако некако звучало као јесте руски али као да он није Рус.

ТУЖИЛАЦ: И шта вам је рекло?

СИНЂЕЛИЋ САША: У преводу то значи поздрав брата и пружио руку. Ја сам се поздравио схвативши да је то лице вероватно са овим у пратњи и повезао сам ону причу где је он рекао упознаће ме са неким ко је наводно у неком односу са њим, ту да ће да ако он није ту тај ће да ме нађе, да прича са мном и не знам ни ја. Тај који се поздравио са мном није изгледао уопште овако мирољубиво и тај је одмах носио је неки апарат са собом са високом резолуцијом, тај је одмах нешто прокоментарисао ко су ова тројица који су даље то фотографисали и снимали издаље и он је кренуо њих да фотографише зумира ту тројицу. Ја сам се нашао у нелагодној ситуацији да не знам ту ко је ко, шта ко хоће, зашто једни друге фотографишу и чему сва та тензија. Кад у суштини ја не сматрам ни у том тренутку да ишта лоше радим. Малте не као да се неко од неког ту скрива и нешто прави као да сам дошао ту да не знам тргујем са ко зна чиме, тамо забрањеним. И како је тај кренуо њих фотографисати они су се разишли та тројица, то лице се склонило даље и фотографисало је све у круг шта се налази чак и у даљини тамо према тврђави и свему према паркингу преко обале сваки детаљ је био фотографисан тим апаратом са тим великим зумом. Ја сам се мало да кажем нелагодно осећао, плашио сам се да то лице са којим причам не посумња да сам ја некога ту довео јер већ је била незгодна ситуација у старту самог разговора и опет да кажемо у крају тог разговора опет је била ситуација где се мени набацује некако изокола да се ја питам опет како ја овако приватно то издржавам како сам и тако даље, и опет тематика како моја породица и то, ја сам у суштини разумео да тај човек између редова можда мени чак и говори да следеће ми знамо ко си ти и где живиш и ко су ти супруга и дете и тако даље, то би могло да испадне да он мени говори у том смислу, на пример, али не изгледа, он када мене пита то, он мени једноставно даје до знања да зна за тако нешто. Како зна ја не знам. Мислим раније су они мене питали, али ја никада нисам наводио тачно где ја живим, ко ми је тачно супруга и тако даље, међутим убеђен сам да је то лице знало тачно ко је моја супруга, где ја живим и ја сам наравно све одговорио нормално као и сваки човек.

ТУЖИЛАЦ: На ком језику ви то разговарате?

СИНЂЕЛИЋ САША: На руском

ТУЖИЛАЦ: Све време.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да,

ТУЖИЛАЦ: зна ли то лице српски.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, али изузетно лоше прича руски. Знате, ја сам пратио доста те филмове руске волим једноставно ту тематику учио сам својевремено мало руски, ја знам шта је рус и како прича руски, ово лице прича руски али је некако нагласак као да је неки од ових новокомпанових руских језика бивших совјетских република чак шта више вуче као да је украјинац. Тако неки говор има који је тако да кажемо преломан чудан, чудне

ТУЖИЛАЦ: А ви знате како говори Украјинац?

СИНЂЕЛИЋ САША: Знам јер сам гледао исто кад они говоре по овим, пратим разне емисије око ових дешавања Лугањска, Доњеска, пратио сам интернет, јутјуб, гледао сам тамо како они говоре када дају неке своје изјаве, интервјуе и то и тај начин говора како они говоре са тим неким речима чудним које ја не могу да разумем, које су изменили, је другачији. То би рецимо било када сада разговор Србина из Београда и разговор Хрвата из Пуле, Ријеке и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Добро, а реците ми, наставите у вези вашег контакта са овим лицем.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја њега разумем шта он прича зато што ја знам руски, али то што он прича дешава се да речи између у току разговора ја не разумем због тог неког чудног нагласка или неких чудних речи, али рецимо да разумем прилично добро. Када човек чисто прича руски, ја га разумем па сигурно 80-90%, баш би требало да прича нешто стручно тамо да га ја не би разумео. И у целој тој причи кажем то лице када је тако мене питало такве ствари и када сам ја то одговорио, ја сам то у неку руку схватио и као неку врсту претње мени схватио сам то да је то можда чак и због новца који ми се поверава или нешто, можда он покушава мени између редова да каже да ја то не злоупотребим или нешто да га не преварим, али ми то није рекао јавно и директно отворено, није ми рекао слушај ти синђелићу ако не урадиш то и то или не знам ово или оно ја ћу ово. Тако није, али по самом начину надзора на том месту претходно шта се десило упозорења и свега, осетио сам се угроженим. Нисам то давао њему до знања, али сам осећао да нешто у причи није у реду. Речено ми је даље питао ме шта ћу ја да радим у наредном периоду, ја сам рекао исто тако да ћу да видим да се видим са тим Пајом, да упознам тог Богићевића да видим какве су ту могућности око слања тих људи тамо, да видим ако успем са тим заветницима да се видим и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Колико сте времена провели ту са њим?

СИНЂЕЛИЋ САША: Па ја мислим око пола сата.

ТУЖИЛАЦ: А шта је са овим осталим лицима која су била око вас?

СИНЂЕЛИЋ САША: Три лица која су фотографисала чим се ојавило то његово лице уз нас и фотографисало њих, та лица су се склонила негде.

ТУЖИЛАЦ: А јесте ли видели то лице које се зна као са њим.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да. Видео сам га на блиц, то када се он јавио поздравио и склонио одатле кренуо да фотографише њих, он је малте не, испало је као да је кренуо да јури ту тројицу да их исфотографише.

ТУЖИЛАЦ: Колико се задржао?

СИНЂЕЛИЋ САША: Уз нас?

ТУЖИЛАЦ: Да.

СИНЂЕЛИЋ САША: Врло кратко.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли га видели раније?

СИНЂЕЛИЋ САША: Никада раније то лице.

ТУЖИЛАЦ: А ову тројицу, или три лица како сте рекли.

СИНЂЕЛИЋ САША: Тек ту тројицу никада у животу нисам видео.

ТУЖИЛАЦ: Јел су то мушке особе све.

СИНЂЕЛИЋ САША: Мушке особе све, изузетно способне особе овако физички, та тројица су били неког физичког изгледа сличног мени, црни, и мојих година тако, година између 30 до 35.

ТУЖИЛАЦ: Нисте рекли колико сте тешки.

СИНЂЕЛИЋ САША: Нисам сигуран, могло би да буде негде око 95 до 100 кг заиста не знам јер немам увид није ме занимало. И ја сам ту био збуњен да не знам да ли су та лица сва заједно па су они једноставно правили,

ТУЖИЛАЦ: Разумем то сте рекли већ, него даље како се развијао даље разговор.

СИНЂЕЛИЋ САША: Разговор се одвијао и даље питан сам што се тиче тих нових састанака јел ми треба још нешто и слично, ја сам рекао да сам ја дао шта сам дао Паји, да је остало то што је остало, ја себи нисам узео ништа од свега тога, и ја сам рекао па ако оно ако буде требало нешто да се да тим људима, боље да ја имам код себе него да морам стално да долазим за тако нешто, али опет ако се нема поверења да ми се даје, нема потребе да ми се даје. То лице је тад дало мени опет новац и опет ми је дало 25.000 евра, као и први пут.

ТУЖИЛАЦ: Јесте опет написали нешто?

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, исти случај неком обичном папирчићу тако умотано и на обичан папир је рекао само напиши да си узео да не буде после да сам ја проневерио нешто да кажемо новац и то ја сам написао опет ја сам преузео

ТУЖИЛАЦ: Шта сте написали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам преузео 25.000 евра.

ТУЖИЛАЦ: Шта значи то ја сам.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па потпишем испод.

ТУЖИЛАЦ: А потпишете шта

СИНЂЕЛИЋ САША: Моје пуно име и презиме.

ТУЖИЛАЦ: Ваше име и презиме? Јесте још неке личне податке дали? Јесте писали датум?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не

ТУЖИЛАЦ: Јел се сећате који је датум био.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Заиста немам у виду, све што ја могу рећи овако да сам ја претпостављао то је да је то лице сигурно знало ко сам ја, јер неко ко не познаје некога зашто би ја сада тужиоцу дао 25.000 евра ако ја не знам ко је он, где живи и тако даље. Значи ја би требало да знам да господин тужилац живи ту и ту, има такву и такву породицу, да ли су они запошљени,

ТУЖИЛАЦ: Да ли то значи да то лице је знало чиме се ви бавите?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам убеђења да је то лице стопостотно знало, јер ја нисам уопште личност која скрива чиме се бави, јавно је, ја сам тамо јавно по сајтовима њиховим руским објављивао где ја радим, да вршим продају тих да кажемо сувенира, реквизита, знало се јавно сам објављивао фотографије моје породичне и све друге, информације да кажемо о мени су биле доступне свуда свако са киме сам се сретао да ме питао нешто око тих личних информација.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли и своја лична убеђења исто тако ширили?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам рекао, мислите на какву врсту личних убеђења.

ТУЖИЛАЦ: Неке оријентације да ли волите нешто или не волите, да сте припадник неког покрета или организатор покрета.

СИНЂЕЛИЋ САША: па јавно неко ко би посматрао моје налоге, могао би да види да сам ја човек Србин искрени патриота националиста који воли и као саму сопствену земљу отаџбину тако и све неке друге окупирани српске области наравно волим земље које

ТУЖИЛАЦ: А кажете налоге, јел сте имали неке интернет налоге. Које?

СИНЂЕЛИЋ САША: Фејсбук налог и налог на руском сајту ВК контакт

ТУЖИЛАЦ: Какви су то налози.

СИНЂЕЛИЋ САША: Налози где ја својом фотографијом и свим другим фотографијама боравим ту већ годинама и годинама и годинама где има много пријатеља где људи мене познају по неким тамо објавама, јер кроз те објаве свако може када би хтео да класификује човек какав је човек, када би неко гледао те неке моје објаве и тако даље, могао би да одреди за мене да сам ја такав. Да сам Србин традиционалиста, национално опредељен, да нисам неки насилник и противник неких других нација ја сам се сусретао са људима разних нација и ко је човек понаша се нормално, функционише нормално, није криминалац, није неки хушкач политички и то, свако је могао самном разговарати дружити се и проблем није био. По свему томе ја сам опет враћам се на то, био уверен да то лице зна преко некога тамо да ли од наших добровољаца који су ишли по Луганску, Доњецку или од тих њихових тамо добровољаца, на неки начин је знало моје стање породично, ко сам, чиме се бавим и какве су моје да кажемо оријентације назовимо их политички или неким другим, моја убеђења назовимо то тако. После тога сам отишао даље да по тим питањима да кажемо сакупљам људе. Контактирао сам између осталог са том групацијом модернизацијом удружења назови како хоћете заветници, разговарао на ту тематику да ли би они могли да пошаљу нешто људи на такав скуп. Све то објаснио, ту сам контактирао лице које ја уопште нисам познавао као ни Пају.

Сва лица која сам ја контактирао да оду на скуп подршке сва та лица нису у никаквим посебним односима са мном плус та лица немају никакав контакт са криминалом, а ја сам оптужен за криминалну групу

ТУЖИЛАЦ: Нисте оптужени, ово је истрага.

СИНЂЕЛИЋ САША: Покренута је истрага за криминалну групу

ТУЖИЛАЦ: Да сте сумњиви да сте то учинили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Разумем вас. Да је тамо криминална група која је не знам већ постојала.

ТУЖИЛАЦ: Добро кога сте контактирали

СИНЂЕЛИЋ САША: и послата тамо да прави терористичке активности. Контактирао сам господина Немању Ристића као човека за којег сам ја виђао раније по интернету објаве по фејсбуку и тако да кажемо, човек ми изгледао као нормалан човек био тамо у тим фејсбук пријатељима, али сам видео да је у том удружењу, односно видео сам да има таквих неких објава, ознака, изјава и тако даље и ја сам се обратио том момку. Питао сам га да ли би могли да се видимо да поразговарамо и тражио сам број телефона. Човек ми нормално дао свој број телефона да кажемо путем фејсбука, ја сам телефонирао човека, представио се рекао човеку да би било добро ето да поразговарамо да се видимо да се упознамо. И он је рекао када буде могуће, када има неке прилике није проблем, и он је заузет и тако, да избегавам те ситне појединости, држаћемо се онога глобалног скиме сам се видео шта је отприлике речено, иначе би остали овде до јутра. Ја сам се са Немањом ристићем срео први пут у Београду близу Аде разговарао са човеком на исту тему са којом на коју сам разговарао са господином Пајом. Мада у овом случају не бих га назвао господином рећи ћу само Паја.

ТУЖИЛАЦ: Колико је времена прошло од овог сусрета на Калемегдану до тог сусрета са Немањом Ристићем.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам ја заиста те временске.

ТУЖИЛАЦ: Тог дана, следећег дана

СИНЂЕЛИЋ САША: Знате како, у периоду том у коме сам ја имао састанке, ја сам имао и приватне обавезе штампе, продаје, шетње вожње, проодичне обавезе, бригу око тога. Знам само да сам се срео увече и да је то било касно увече јер је и он човек имао обавезе а и ја сам имао обавезе а ког дана заиста

мислим да то једноставно никакав значај у процесу нити има нити би имало у процесу је битно шта сам ја рекао њему и он човек мени.

ТУЖИЛАЦ: А шта сте њему рекли.

СИНЂЕЛИЋ САША: Исто што и сам рекао и Паји. Ситуација да кажемо у Црној гори је таква да је нека преломна ситуација у неким да кажемо будућим данима Црне Горе да ли ће она ући у НАТО пакт или неће, да ја сматрам да традиционално Србија и Црна Гора не би требало да улазе у такву неку структуру, због тога што су они били наши непријатељи да би се то лоше одразило да кажемо на саму Србију, на неке наше да кажемо идеје тамо неким братским односима о нечему да не би било лоше ето дати мало на вољу тим Србима из Црне Горе да ето имају било какву нашу подршку да ли пропагандну или да се појаве на протестима једноставно све нека иста прича коју сам ја рекао и Паји. Ништа агресивно, ништа што би било не знам таквог терористичког типа, скупите криминалце и запалите црну гору као што медији тамо покушавају да пласирају нешто тако. Човек је сталожено мирно разговарао са мном, човек је члан тог удружења, сматрам и да кажемо момак уман, ништа он није да кажемо ни лоше рекао, ни, ми смо се договорили да би могло да се ту пошаље нешто људи, али он момак каже касно је то је требало раније да се тако нешто каже, да они могу свом чланству да кажу да ко хоће да оде на тај протест тамо скуп подршке или како рећи на тај трг да би људи имали довољно времена због личних обавеза и којечега али да ето он ће учинити што је у његовој моћи да пренесе њима да они имају могућност да кажемо да крену тамо ако хоће али ће сигурно пропагандно да подрже да кажемо те браћу тамо, јер они би то и овако и онако урадили и самовољно и слично. И ја сам њему објашњавао да људи не треба да праве никакве провокације, исте инструкције које сам причао том Паји. И рекао сам да исто треба да крену тамо раније да не би имали проблеме јер ће вероватно ту бити спречено да људи улазе тамо групно да иду на подршку протесту и то, ја сам био убеђења да би режим забранио групне одласке аутобусима из Србије на скуп подршке опозицији Црне Горе, зато што би то утицало политички на да кажемо на народ тамо и тако даље, и ја сам рекао реко немојте ништа тамо да правите галаму око тог одласка у Црну гору, једноставно ко може да оде нека седне у своја кола и оде, или како већ може или неким аутобусима колико вас оде оде, пет, пет, десет, десет, педесет, педесет, сто, сто, како може и он је рекао па немамо ми средства и да хоћемо нешто озбиљније не би могли, не знам ни ја слично, ја сам истом том господину рекао да ја имам нека своја да кажемо лична средства која сам да кажемо штедео из неких фондова за такве активности да ли хуманитарне или пропагандне српске, да ћу ја помоћи том удружењу да то удружење може нешто својих људи послати тамо. Нисам сигуран сада колико сам том момку дао, нешто је било око 2.000 2.500 да ли долара или евра нисам сигуран, али сам му тако нешто дао. Никада од никога коме сам ја дао нисам тражио никакву признаницу о тако нечему, јер ово није бре војска да неко нешто дужи не знам ни ја шта, једноставно је рађено

на томе да се помогне да људи оду на протесте, ја сам гледао да помогнем колико могу и тако. И питао сам тако и тог човека да ли он зна за неке такве информације тамо да ли неке криминалне групе нешто да кажемо спремају или би хтеле да злоупотребе и причао сам уопште о тој некој ситуацији са којом сам ја био упознат, политичкој и другој. Што се тиче Црне горе. Он је рекао да нема неке такве неке велике информације, осим чак неких да су одређене криминалне групе ушле чак и у сукоб са властима Црне Горе са господином Ђукановићем око тамо неких ствари да би могло да се деси да чак они не изађу овај пут у подршку њему зато што је он на неки начин злоупотребио њихово поверење, него би се могло десити чак и да изађу супротно. Ја сам рекао немој да излазе никако, ако је икако могуће да се ико такав зна тамо, јер ја такве људе не знам, да им се пренесе информација да не излазе никако. Да не би дошло до неких ту провокација на том протесту и неких одређених сукоба и тако даље. Тако се то завршило како се завршило, ја сам даље ишао да кажем совјим пословима, обавезама.

ТУЖИЛАЦ: А како сте дошли до тог Ристића.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па свашта, исто својим возилом,

ТУЖИЛАЦ: Како сте ступили у контакт.

СИНЂЕЛИЋ САША: Све сам вам рекао мало пре, телефонирао сам.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Како је он меморисан у вашем телефону.

СИНЂЕЛИЋ САША: Телефон сам добио тако што га сам га питао на фејсбуку у мом телефону је мееморисан исто као и сви својим пуним именом и презименом уписан је вероватно Немања Р. или Ристић Н. небитно, углавном је уписан сасвим нормално а друга ствар неко да припрема било какве терористичке активности не би користио телефоне.

ТУЖИЛАЦ: А Паја како је меморисан.

СИНЂЕЛИЋ САША: Паја је меморисан као Паја, Паја војвода и мислим да је чак уписан као Паја Војвода.

ТУЖИЛАЦ: Рекли сте да сте имали више телефона. Јел сте у свим телефонима имали и Немању овог Ристића и Пају

СИНЂЕЛИЋ САША: Мислим да је Паја уписан у телефону 064, али би требало и да је овамо у овом другом.

ТУЖИЛАЦ: Има ли сте значи два телефона.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да. Тај са ознаком катер пилер

ТУЖИЛАЦ: Где су вам телефони

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам телефоне добровољно донео и предао вама на увид.

ТУЖИЛАЦ: Колико је телефона

СИНЂЕЛИЋ САША: Предао сам телефон мој лични тај са полупаним екраном, не могу да се сетим нека безвезна марка нешто фреш не знам ни ја, други тај катер пилер, таблет који сам ја купио да користим за интернет и телефон накнадно до чега нисмо дошли који ћу ја накнадно добити од тог лица са којим сам разговарао.

ТУЖИЛАЦ: Јесте предали неком од ових са којим сте контактирали неки телефон.

СИНЂЕЛИЋ САША: До тога тек треба да дођемо да не би прескакали са теме на тему.

ТУЖИЛАЦ: Добро, ајде онда редом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја разумем шта господина тужиоца тачно занима, да добио сам заштићени телефон и добио сам га тако што је човек којег сте ви послали не лично, него неко други

ТУЖИЛАЦ: Ко ме се обраћате значи Саша

СИНЂЕЛИЋ САША. Тужилаштво покреће истрагу, тако да се обраћам и тужилаштву човек који је захтевао да има такву врсту везе заштићену и који је захтевао да људи имају уопште везу између себе на том скупу је био Паја. Човек је толико захтевао нападно да сам ја једноставно пренео накнадно овом лицу приликом састанку да се захтева да има таква врста везе да се они плаше да ће неко не знам да напада, да вамо да тамо и да желе да имају такву врсту везе. Самим тим је то лице рекло да ће обезбедити такву врсту везе што се тиче тог телефона, а друга ствар поседовање такве врсте везе законом није забрањено колико је мени познато, што се тиче самог тог скупа и наводних у медијима које су се појављивале не знам неке системи, везе, мотороле и ово оно ја сам отишао лично у продавницу за куповину која је јавна и купио најобичније ове ручне радио станице које се користе у планинарењу, било чему, да би ти људи једноставно на скупу имали контакт између себе те различите групације које би биле ту, ако би их неко напао или било шта, а при томе је искњључена мобилна

телефонија да могу да разговарају међу собом. То су јавни системи везе доступни сваком да чак и полиција Црне горе

ТУЖИЛАЦ: Колико сте таквих купили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Лично ушао купио на своје име 10 тих моторолица. Неко ко планира терористичке активности он не улази у продавницу не даје своја документа

ТУЖИЛАЦ: Где сте купили.

СИНЂЕЛИЋ САША: У продавници снајпер овде у Београду и купио искључиво за сврху да ти људи који су ту на протесту односно њихове те да кажемо вође представници тих удружења, група или шта су председници њихових или шта су већ да они у таквој ситуацији на таквом протесту могу имати разговор између себе уколико тамо одређене криминалне или друге

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли ви неком предали те системе везе

СИНЂЕЛИЋ САША. групе искључе такву врсте ко муникације. Тај Пај аје тражио да се њему такве везе предају и тако даље, њему је то требало бити предато и није предато зато што се он задржао тамо и требало му је времена да ме телефонира да би по нечијем налогу рекао шта је рекао преко телефона и да би се тај снимак његовог разговора и мог разговора употребио као снимак за приопрему теорористичких активности у којима се особа под именом Братислав Дикић привезује за тај снимак и говори се како је то снимак разговора између господина Братислава Дикића и мене. Тај разговор је разговор између господина опет нећу рећи господина, јер господа такве ствари не раде, разговор између Паје и мене где он ради нешто по нечијем налогу да би изокренуо и злоупотребио.

ТУЖИЛАЦ: Где су те мотороле остале?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам их донео и предао вама, зато што оне ни једног тренутка нису биле намењене никаквој ни криминалној ни било каквој другој употреби било какве друге врсте. Узета на моје име.

ТУЖИЛАЦ: Само ми још објасните коме сте то предали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Донео са гаранцијама

ТУЖИЛАЦ: Кад сте предали и коме сте предали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Када сам дошао у полицију да тражим заштиту, јер сам осетио угроженим због свега тога, сматрајући да би одређене криминалне групе могле да ме убију због тога ја сам затражио помоћ нисам веровао полицији у Србији сматрајући да из Црне Горе би неко могао чак преко неког коруптираног полицајца или било чега доћи до мене, да се не би чуло ово што ја сада причам ја сам решио да се обратим безбедносној информативној агенцији и обратио сам се њима мислим да је то било негде око 20. ако не и пре тога мислим да сам 20. тако дотерао у мом возилу све за шта су медији рекли да је то за неке терористичке активности употребљавано намењено и тако даље. Дотерао сам и наводни дрон који је помињан као дрон хеликоптер који је намењен ко зна за шта.

ТУЖИЛАЦ: Сада реците зашта је намењен откуда вам.

СИНЂЕЛИЋ САША: Као прво то може да купи свако дете у радњи свакој сада значи то је буквално дрон који лети 250 метара дечији који је купљен у кинеској радњи.

ТУЖИЛАЦ: Када?

СИНЂЕЛИЋ САША. Купљен је када је дотични господин Паја тражио од мене јер сам му ја рекао да треба тамо када буду на скупу да сниме тај скуп да се има то, он је рекао да нема чиме еда снимити, нема такве могућности и тако даље, ја сам рекао том Паји купићу ти, обезбедићу ти тај дрон па нека та камера са тог дрона снимити цео тај скуп скуп подршке када се буде одржавао и да се после скупа такав снимак преда мени.

ТУЖИЛАЦ: Сад ви значи 20-тог кажете да сте тражили помоћ и заштиту зато што сте се осећали угроженим и 20-тог предали тај дрон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам предао све.

ТУЖИЛАЦ: Па чекајте јесте ли Пали предали дрон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ви мене сада збуњујете.

ТУЖИЛАЦ: Не збуњујем вас, него пазите 20-тог ви предајете то.

СИНЂЕЛИЋ САША. Ја вам причам сада. Који је данас 20-ти

ТУЖИЛАЦ: Данас је 27.

СИНЂЕЛИЋ САША: Пре 27-ог значи око 20-ог сам дошао обратио се службеним органима Републике Србије са захтевом заштите мене

ТУЖИЛАЦ: И предали сте кажете телефоне, опрему

СИНЂЕЛИЋ САША: Све

ТУЖИЛАЦ: И да ли је тај дрон ту међу том опремом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да. Све је ту.

ТУЖИЛАЦ: Питам вас онда како је Паја тражио да набавите дрон да би се снимао скуп који је био пре 20-тог ако ја разумем датуме. Зашто је код вас дрон ако је Паја тражио

СИНЂЕЛИЋ САША: Зато што је човек био упоран у томе, ви сте сада прескочили да кажемо неке догађаје између и зато сте збуњени у целој причи.

ТУЖИЛАЦ: Нисам збуњена само вам постављам питања, сада ви ако мислите да има нешто што је прескочено реците.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сматрам да је прескочено много и да само формулисање питања на такав начин на који сте га поставили кда бих ја дао одговор то би некако скренуло стварне догађаје од онога како су били. Онда боље да ја испричам. Догађаји су стопостотно били стварни.

ТУЖИЛАЦ: Какви су били догађаји то вас питам редом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Дакле, даље ево максимално ћу да то каналишем само неке да кажемо битне ствари, ако нешто буде занимало да кажемо тужилаштво судство и тако даље, ја као што сам дошао сада ту да цео случај разбијем, доћи ћу увек изнећу одговоре на подпитања и стотине подпитања тих подпитања. Али једно је сигурно ја могу само изнети истину и не могу да кажем нешто да бих ја заштитио себе на пример да ја кажем нешто лажно да бих ја тамо заштитио себе због тога што неко мени да кажемо прети осудом једне друге или треће врсте. Ја се у овом случају док седим пред вама осећам као човек који није урадио ништа и није имао намеру да уради ништа лоше, и ја ћу због тога истерати до краја сведочење моје онако како је стварно било и сматрам да ће то сведочење у многоне изменити тог истраге, да можда чак неће доћи ни до подизања било какве оптужнице, јер то једноставно правно није могуће јер није постојала основа да ја урадим тако нешто нисам био организатор тако нечега и нисам злоупотребио закон у било коју сврху нити планирао било какве немире. Ја сам посредник у целој причи, који је једноставно имао контакт са лицима која су отишла тамо и ја овог тренутка лица која се налазе код њих у притвору када би овако разговарали, ја не знам о чему да разговарам са тим лицима. Зато што ја та лица не знам да вам испричам нешто смешно, лице неко ту које је наводно у

притвору код њих и које је наводно видим медијски рекло како ја њега нешто знам ја сам хтео да га врбујем и не знам ни ја шта, се десило да сам ја дошао у Шабац да кажемо са истим неким идејама да кажемо да контактирам људе који су тако настројени из тих удружења, организација и тако даље. Некада давно са неког тамо четничког скупа или шта већ имао сам број телефона од удружења тих неких четника тог округа шабачког који сам ја убележио као четници шабац и позовем ја њих и све уредно како то иде помаже бог браћо и тако даље, са уистом идејом да их замолим да ако има неко међу њима да крене тамо. Тај човек каже да он тренутно ради да је заузет али да ће он да пошаље двојицу својих људи који би се састали са мном да разговарају. То ће бити једини људи који су икада мене видели и ишта разговарали са мном, а шта су разговарали са мном чућете сада и биће вам смешно. Ја њима све господо ја сам овде дошао због такве и такве ситуације, реко можда сте чули можда нисте, интернетом има доста позива од стртане да кажемо тих патриотских удружења, оерганизација из Црне горе који позивају да се подржи та опозициона листа да се подрже њихови протести, да се излази на њихове скупове, да је сада питање да кажемо опстанка Црне горе нека прекретница у тој некој историји путу и томе и сада ја њима целу ту причу говорим и кажем не би било лоше када би и ви из вашег округа скупили нешто људи што можете и послали на тај скуп тамо па и ако не можете то сами да урадите, да немате могућност за њихов транспорт или смештај тамо ја ћу да вам помогнем онолико колико имам могућностима да ти љиду могу да оду тамо. Тог тренутка тај један од њих двојице који је био ту је мени некако дрско рекао види момак ја тебе нити знам ко си ни шта хоћеш. Ја сам већ обавио неке разговоре по тим питањима и ја имам мог претпостављеног који се зове Чаруга. Ја са тобом нема шта да причам а ти ако се појавиш тамо појавио си се, ако не ником ништа. Ја видим да ме човек с опроштењем да не кажем шта. Ја видим понашају се дрско, помислим вероватно је то тај Паја преко неких ко зна којих својих људи или тог Богићевића дошао до њих или шта али једноставно схватим да они иду тамо а како не знам. И ја ако хоћете направићемопаузу и ја сам уморан од разговора. Па би било добро у неком наредном периоду да направимо паузу од бар пет минута чисто да.

ТУЖИЛАЦ: Може пауза. Прекида се саслушање због паузе од пет минута.

004

ТУЖИЛАЦ: Ево можемо да наставимо 17 и 29. Наставља се саслушање у 17. и 29. Минута. Изволите Саша.

Синђелић: Само ме подсетите где смо стали.

ТУЖИЛАЦ: Стали смо код тога да сте ви тврдили да смо прескочили један битан део везано за комуникације набавку опреме за новац који сте поменули тако да се ви вратите сада на контакт са Ристићем.

СИНЂЕЛИЋ: И то сам све испречао шта је и како било да кажемо исто што сам разговарао са тим Пајом ја сам и са Ристићем разговарао и од неких да кажемо битних стари које би се тичале овог случаја, а које се стављају на терет мени као организатору, по допрису и интерпола и да кажемо по том што се тврди из тужилаштва Црне Горе, ја ћу да урадим осврт само на те ствари да не бих залазио у неке небитне да кажемо детаље, а када се буде даље поступак да кажемо процесуирао или шта ја сам спреман да сведочим и докажем сваки детаљ свега и све то из разлога што се ја не осећам уопште кривим, не осећам се као организатор било каквог недела, и самим тим ћу то демонтовати. Дакле, што се тиче самог тог Паје, та особа је више пута улазила овамо у Србију, он је још једном дошао, звао мене, ја не знам када, не могу се оријентасати једноставно, ја немам сећање да кажем то је дан тај и тај. Углавном је звао да се нађемо да е видимо и да идемо као код тог Богићевића или шта већ. Ја сам са њиме био код тог Предрага Богићевића не код њега лично овако, него смо се срели тамо у неком ресторану.

ТУЖИЛАЦ: Где, у ком месту?

СИНЂЕЛИЋ: Негде тамо према искључењу према Крагујевцу. И истом том Предрагу Богићевићу објаснио исто што и другим људима, ако имаш људи који би отишли тамо на протест нормалних људи неких младих момака, идео сам да имаш у том покрету и то, скупим људи колико можеш и пошаљи тамо Обзиром да су Богићевић и Паја имали неке међусобне разговоре пре тога колико сам ја схватио по њиховим међусобним телеофонирањима и тако даље, јер се Паја возикао са мном, причао да кажемо свашта наводио свашта, верујем да је Богићевић био упућен већ око тога шта се дешава и да би људи требали да оду на тај скуп подршке у Подгорицу. Између осталог, рецимо, тај исти Паја је био са мном када сам ја ишао да купујем за своје потребе у том Арми шопу те предмете да кажемо које ја препродајем и тако даље и он је видео ту да ту може да се купи свашта од те опреме. Он је одмах тражио за њега буквално те униформе, једно друго треће, ја сам рекао Пајо ја не могу не мам такве могућности, ја сам рекао могу теби да купим да имаш као четнички војвода и командант да ти купим нешто лично то ћу ја да ти поклоним, узми шта хоћеш из тог шопа, то је легалан отпад, легалан шоп како да кажем, са којим сам ја имао сарадњу да купујем или узимам нешто по требовање што бих накнадно платио по продаји, тако што једноставно се погледа шта је продато и све оно што не достаје од онога што сам ја узео то значи да је то продато и да имам неки проценат да кажемо 20% од те неке продајне цене. Ја сам тада том Паји накуповао шта он да обуче он је сам тамо облачио, бирао шта је њему требало, накуповао то и он је то понео са собом те неке опасаче, те нешто за пиштоље, за оружје, за мислим ја нисам утицао на то шта ће он да купи. И то је све понео са собом и били смо после тамо на тај састанак са тим Богићевићем којем сам ја рекао већ шта сам рекао, мало пре сам вам поменуо, тај је исто питао шта, како он да пошаље људе,

нема он могућности, они су лоше стоје са тим финансијама, имају много одбора, али нико их не омаже ситуација је тако тешка каква је и тако даље, ја сам том Богићевићу објаснио да је из неких фондова хуманитарних и неких личних које ја имам да могу да помогнем тако нешто, евентуално, и рад самог покрета накнадно у неким нормалним околностима колико је могуће, али да се не нада нечему ненормалном. И да сада ето битно је да се тој нашој браћи у Црној гори да људи дођу на тај протест да то све прође мирно. Рекао сам и њега сам упозорио може да дође до провокација неких врста да будете нападнути да једно да друго, да у таквом случају треба избегавати сваки сукоб, да нико не сме да буде повређен, да погине и тако нешто. Човек се сложио са свим тим у глобалу нико ни њему није рекао да оде он тамо и да изврши било какве терористичке активности. Прво тај човек сигурон не би пристао на то. Он и овако је човек изгледао непоерљиво. Истом том човеку сам ту дао за потребе да оде да разговара са својим одборима мислим да сам дао 2.500 исто евра и рекао сам да га када заврши разговоре са тим одборима да ме позове да видим да ли ће ићи колико им отприлике треба за тај пут и за такве свари, све инструкције дате Богићевићу да скратим причу су исто мирнодопског типа, одлазак на скуп, миран повратак назад, не прављење никаквих групација ни приликом уласка, ни на улицама, нити прављења нереда нити ишто такво. Отишао сам одатле, тај Паје је телефонирао некога тамо кога ја појма немам, ја сам ишао и мало сам наручено мајице, рад штампу, ове које ја радим са орловима.

ТУЖИЛАЦ: Где сте ишли?

СИНЂЕЛИЋ САША: Ишао сам за Зајечар, Бор Зајечар

ТУЖИЛАЦ: А Паја

СИНЂЕЛИЋ САША: А Паја је звао неког да га сачека код Параћина, сво време је Паја имао некога са киме је он нешто тамо водио неке приче или се неко возио за њим или шта већ, ја не знам, углавном је он увек некога имао ту кога је он телефонирао да дође по њега. Код те параћинске наплатне рампе сам ја Пају оставио, он је купио све то што је покуповао код њега

ТУЖИЛАЦ: А шта је купио

СИНЂЕЛИЋ САША: Купио је то што је било у продаји, те неке униформе.

ТУЖИЛАЦ: Колико

СИНЂЕЛИЋ САША: Па неколико, не знам колико, ја једноставно нисам загледао шта је тај човек купио, знам да је узео чизме, да је узео неке униформе.

ТУЖИЛАЦ: За себе

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам њему рекао да узме за себе.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли му ви за ту опрему дали нешто новца.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам ту опрему платио, али сам му ја то да да он то узме да тамо када ксе буду одржавали четнички скупови где он треба да изађе као војвода, да он када се обуче да буде као сви ови остали четници када се појаве те надривојводе кад већ морам тако да кажем, где се они ките којекаквим тим чиновима и којечиме да и он буде угледан међу њима да он ето као има лепо одело.

ТУЖИЛАЦ: Колико сте то платили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Нисам сигуран, једноставно у збрци свега ја не знам колико сам му то платио, јер он је једноставно бирао шта хоће.

ТУЖИЛАЦ: Јер узео нешто ван тога што ви нисте платили

СИНЂЕЛИЋ САША: У суштини сам ја њему рекао узми тамо за себе шта ти сматраш да ти треба да имаш тако значи то нема везе са овим скупом или било чиме, него њему као себи лично да има одело за себе, не одело за војне потребе, не одело за терористичке потребе или било

ТУЖИЛАЦ: А неку опрему уз то одело, кажете обућу и

СИНЂЕЛИЋ САША: Он је себи бирао тамо шта је одабрао ја не знам, он је гледао тамо неке опасаче, каишеве, нешто футроле ја једноставно нисам обраћао пажњу на човека шта човек узима у датом моменту, разумете. И човек је то однео са

ТУЖИЛАЦ: Кажете гледао је опасаче, колико опасача знате ли бар колико је узео

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам заиста. Једноставно када вас нешто не занима не сумњате у некога да би злоупотребио

ТУЖИЛАЦ: Шта не сумњате, кажете да сте платили за њега, јесте ли пропратили шта је узео и је ли за себе узео јел то могло бити за њега.

СИНЂЕЛИЋ САША: Нисам зато што сам ја гледао да узмем за мене тамо неке јакне, узео сам неку црну јакну, неке црно беле панталоне, онај као градски арми стил и нешто ја сам једноставно гледао за себе шта да узмем и када сам платио

тамо за себе шта сам платио, он је дотле већ одабрао за њега и то је већ било као спаковано и ја када сам платио за мене ја сам платио и за њега.

ТУЖИЛАЦ: У шта је било спаковано.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па то што је он одабрао он је пробао тамо неке јакне, панталоне, нешто неке прслукe шта је он узимао тачно ја не могу са сигурношћу да кажем.

ТУЖИЛАЦ: У шта је било спаковано.

СИНЂЕЛИЋ САША: У неке кесе.

ТУЖИЛАЦ: Какве

СИНЂЕЛИЋ САША: Дајте молим вас

ТУЖИЛАЦ: Да ли се сећате

СИНЂЕЛИЋ САША: Ма нисам уопште гледао

ТУЖИЛАЦ: А ваше ствари у шта су биле спаковане, у шта се пакују уопште

СИНЂЕЛИЋ САША: Моје су биле у кесама

ТУЖИЛАЦ: Каквим кесама, да ли се сећате у каквој кеси изнесете

СИНЂЕЛИЋ САША. Веће кесе обичне провидне.

ТУЖИЛАЦ: Боја

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам. Једноставно мислим не видим икакав значај свега тога. Сасвим нормално сам ушао купио као и обично у протеклих ише година као што купујем и то је за мене рутина да ја уђем купим тако нешто да ли због препродаје или за личне потребе и никаквих проблема око тога нема. Нити сматрам тај случај битним осим ако је господин злоупотребио то што је купио тада. Шта се дешава даље рекао сам него ме шетате са једног места на друго, психолошки па сад са тог састанка скачем на ово. Са Богићевићем договорено шта је договорено, разишли смо се рекао човек позваће када то буде све решено, и да скратим причу ево да се окренем на осврте свега овога а да једноставно не дужимо седећемо данима ту за ништа. Човек тај Богићевић је звао накнадно после неколико дана да је он ето као он је обавио неке састанке са неким одборима да ли Ваљевским, не знам ни ја којим, ја једноставно нисам слушао нити ме то занима. Дошао сам опет да се видим са њим негде према

Младеновцу, том приликом тај Предраг Богићевић је објаснио да има доста људи који би кренули ето ако буде оогућено да имају тамо за смештај, за пут, за храну за ово за оно, и исто ме питао као што ме питао и када сам био када је и Паја био ту рецимо, тамо то код Крагујевца, Паја је опет питао да ли ја могу да обезбедим униформе њему би требало када би могло да се обезбеди па да остане после тога да кажемо да он има тамо за своје људе за те четнике за покрет за једно за руго, да они када изађу да буду сви идентични, како други одбори имају они немају, једно друго, ја сам објашавањао да ја не могу баш да проневеравам да кажемо новац тако нити имам толике могућности да кажемо неке своје, али сам дао до знања и у Крагујевцу и том Богићевићу да наконадно тамо у раду тог покрета ја могу помоћи око тих традиционалних униформи које као они имају, јер ја иначе радим са тим да то добију повољно и тако даље, да чак део тога евентуално могу ја да им помогнем да али никакве приче које су приче терористичког типа да неко уђе као терористичка група или пуца на народ. Значи, и у том сасатнку ја демантујем икакву могућност да кажемо тероризма по којем се ја као оптужујем. Богићевићу сам на овом састанку што сам рекао другом у таквом случају где је он образложио да ће људи кренути, сматрајући да ће он то стварно и урадити, дао 15.000 евра како ја знам. У међувремену сам се ја виђао са овим да кажемо Едијем који је увек говорио када је следећи састанак међутим, проблем је био Такве врсте да после тог дана када се десило то фотографисање када се те личности појавиле и тако даље, је мени речено да место састанка је неко тамо које када се погледа а ја знам ту пролазим, то је малте не пут којим ја идем кући, он је тиме мени дао до знања да он заправо зна и где ја живим, јер место где је он заказао састанак испало је да је место које можда неколико километара малте не на путу према мојој кући. Али ван аутопута то је као нешто усамљено где буквално ту је около као шума.

ТУЖИЛАЦ: А ви сте стварно очекивали да вам неко да 50.000 евра а да не зна ништа о вама, ни где ћете, ни одакле ћете доћи ни где ћете отићи.

СИНЂЕЛИЋ САША. Па о мени се знало све, јавно ја нисам личност која би бежала од тога, нити бих имао разлога.

ТУЖИЛАЦ: Али сте примали новац за те активности.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам примао новац за хуманитарне активности, нисам ја примао новац за криминалне активности да бих се ја плашио

ТУЖИЛАЦ: Добро то је хуманитарна активност је ли

СИНЂЕЛИЋ САША: било чега, нити сам употребљавао новац за нешто криминално или терористичко и тако даље. Ја једноставно нисам имао никакав страх да неко мени да новац сада ви мени на пример да дате

ТУЖИЛАЦ: Али ви сте се склањали када дајете Пају 15.000 евра

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, ја сам се склонио због Паје јер људи у продавници зашто људи у продавници да виде да ја том Паји дајем 15.000 евра да се ја окренем и одем одатле и да тог Пају неко пребије 200 метара и даље и узме му то.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли Богићевићу дали паре пред неким.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, дао сам му исто новац насамо из истих разлога

ТУЖИЛАЦ: Да њега заштитите

СИНЂЕЛИЋ САША: и никаквих других разлога. Па замислите сада седите у незнам у ресторану пуном људи и дајете некоме толике паре, друга ствар те паре су биле код мене да кажемо у возилу ја их нисам ни имао код себе, нити сам ја имао намеру одмах да му и дам, међутим када је човек рекао да има доста људи који би кренули тамо, ја сам схватио ајде да му дам нека има тим људима да поплаћа да не иду тамо о свом трошку или не знам да лиутају тао Подгорицом да немају ништа за себе и слично. Дао сам том човеку у ауто и вратио се назад ту, поздравио се са њим, отишао и тако даље. У међувремену сам се чуо био и са тим истим Ристићем, хтео је да се видимо опет и тако даље да видимо како стоје ствари око свега тога, ја сам дошао опет овамо, питао њега каква је ситуација, он је рекао нешто људи ће да крене колико буде могло, али ето нешто мало више их се пријавило који би кренули па неће да му буде довољно то средстава што сам му ја дао, ако има икакве могућности да му се да још нешто да они имају и тамо и због смештаја због тих путних трошкова и тако. Ја сам дотичном дао исто 2.000 у том тренутку никаквих прича о било каквим агресивним и неким другим наступима није било, ја сам га питао да ли си контактирао неке друге, јер сам ја рекао ви сарађујете са другим тим покретима организацијама и тако даље, идите ако има још неко ако би желео да оде да кажемо тамо на паротест на тај дан и да се врати, да ако таква могућности постоји да се исто помогне тим људима да оду, али нормални људи који неће правити проблеме. Он је човек рекао касно је за тако нешто, то док би се видело, док би они видели неког и тако даље, скуп прође. И завршили смо ту причу око тога. Покушавао сам тамо да у борском делу организујем тамо да кажемо да људи из тих крајева неготинских и тако даље, крену међутим није ту постојао неки одбор такав такве врсте тих удружења који би сакупио такве људе. Онда сам ја покушао другачије да видим знао сам људе који су се бавили обезбеђењем тамо у тим крајевима у клубовима у које чему, ја сам и тамо неко време живео, питао сам једног момка који се бави обезбеђењем, можеш ли ти да скупиш нешто људи јер је угледан тамо или да видиш са тим неким удружењима локалним, ја не познајем та удружења ако би неко исто пошао тамо да се помогне и то, он је рекао да ће да погледа да проба, и он ништа није конкретно

урадио, не верујем ни да је био тамо нити да је шта спровео у дело, причао је тамо са неким удружењем да ли хајдуци или шта већ да али то све није тако временски било мало времена да једноставно договор никакав о одласку није ни постигнут, ја сам њему био дао 200 долара за гориво да прошета по неготинској крајини да види око тога. Накнадно у неким наредним данима сам му дао 1500 још, да покуша да скупи нешто људи да крене са њима тамо, међутим није било могуће људи су или радили, или нешто овамо тамо и он је мени на крају рекао сви људи или нешто раде, или једноставно су незаинтересовани да крену. Ја сам на крају рекао зна шта оно небитно не мора ни да идеш, ако одеш отишао си, ако неко хоће да иде имаш то довољно.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ви то оставили да буде добровољно или сте давали новац за то.

СИНЂЕЛИЋ САША: Видите одмах да се разумемо, питање, начин на који ви мене питате то је тако формулисано да испада као да сам ја плаћао плаћенике који треба да оду негде, а ја вам сво време причам нешто друго што је истина да сам ја помагао хуманитарно или другачије како хоћете организације и удружења која нису способна сама да финансирају пут подршке Србима протестима у Подгорици,

ТУЖИЛАЦ: Па то вас питам да ли сте давали неки новац и колико новца.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам управо све то поменуо

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли давали према томе колико ће људи ићи.

СИНЂЕЛИЋ САША: Без икаквих тајни, али нисам имао увид у то ко иде, колико како иду, где ће да буду

ТУЖИЛАЦ: А јесте ли имали увид колико људи ће да иде.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли имали обећање колико ће људи да иде.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам само ето поверевао да ће људи да оду дамо, мени је речено од тих неких рецимо тај Паја је сам говорио да ће он 30-так људи вероватно тамо да пошаље, али да ће из тих других одбора и којечега да крене много људи и не зна ни он колико преко 50,100 и не знам ни ја тако је неке цифре говорио, по неким тим цифрама како сам ја као што сам ја сабрао око 500-нак људи сигурно је тамо требало да оде, и убеђен сам да су били ти људи у Црној гори да су били у Подгорици на дан да кажемо тих избора и икаквих проблема није било. А сада испада да у групи

ТУЖИЛАЦ: На основу чега сте убеђени да су били.

СИНЂЕЛИЋ САША: Зато што су сви ти јасно обећали да ће те људе да пребаце тамо, ја једноставно могу да препознам када неко лаже за толико. Друго, медијски се види тамо да су подржавали по интернету вамо тамо, било је по фејсбуку да неких фотографија оданде и које чега једносавно видело се да су ти људи тамо ишли да су били

ТУЖИЛАЦ: Рекли сте да сте Паји дали неки новац, шта је подразумевало то што сте дали новац, шта се плаћа тим новцем. Каћжете помажете да оду

СИНЂЕЛИЋ САША:Разумете ли ви да ја нисам плаћао ништа, ја да сам хтео плаћенике као што сам оптерећен за тероризам и да су мени требали терористи плаћеници ја би се обратио некој плаћеничкој организацији, не би се обратио удружења која у свом саставу имају децу, бабе, старце и тако даље. Дакле, ја сам помогао да људи народ оду на протест, да оду мирно тамо, да тај протест прође мирно.

ТУЖИЛАЦ: Саша ја вас питам управо то значи шта сте то платили њихов пут, смештај храну

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, ништа више од тога.

ТУЖИЛАЦ: Колико је то коштало по човеку. Шта вам је речено колико то кошта да сваки оде

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам колико је тих људи било тамо нити је ико од њих мени изнео о томе да ли је он неком човеку ишта дао, шта је платио, где их сместио, како их одвезео довезао,

ТУЖИЛАЦ: Па шта сте ви онда да ли новац и добили обећање да ће отићи људи.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: И шта вам је рекао Б огићевић, ша је обећао Богићевић колико ће људи отићи.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па, по неким причама њега и Паје било је сигурно да кажемо од 50 до 100 људи можда из тог покрета њиховог који ће ако не и више да кажемо који ће да се појаве тамо.

ТУЖИЛАЦ: А ристић.

СИНЂЕЛИЋ САША: Рачунајући он је рекао да је 20-так је већ кренуло и да ће још да крене. Све у свему да они раде на томе да ће више тих људи отићи тамо.

ТУЖИЛАЦ: Да ли су вам рекли добровољно, или

СИНЂЕЛИЋ САША: Па нико их није силом терао, нити су ти људи плаћеници нити ишта ти људи су се добровољно јављали да иду.

Тужилац: у реду значи иду добровољно

СИНЂЕЛИЋ САША: Они њима кажу имате могућност добровољно да одете на скуп подршке да кажемо

ТУЖИЛАЦ: Добровољно да оду, а да ли то значи да они и плате то што ће отићи да им помогну материјално да оду

СИНЂЕЛИЋ САША: И уколико немају могућности личне и тако даље ти покрети удружења или ти њихови људи, да су они као особе које руководе тиме

ТУЖИЛАЦ: Јесу ли они вама дали повратну информацију поводом тога да немају довољно средстава, или да људи не могу да иду.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја до дана данашњег немам повратну информацију ко је кога тамо повео, шта је ко коме помогао и како је употребио новац који сам ја помогао тим удружењима да она оду братски тамо и нађу се на тргу. Због свега тога сам ја ту, јер видим да је дошло до силне злоупотребе и унутар тог удружења тог тзв. Војводе Паје, као и до медијске злоупотребе па и политичких и неких других злоупотреба у целој причи где је случај напумпан

ТУЖИЛАЦ: Да ли сте ви све време комуницирали са неким телефоном да примите информације или да размените информације, да ли су људи кренули, колико људи је кренуло, колико су обезбеђени, да ли сте давали неке инструкције како да се понашају, када да изађу

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја бих ипак ако је могуће да ја сам испричам како је било да, изгубићемо превише времена. У целој причи ја ћу се осврнути једноставно оптужбе којима сам изложен, и изнећу основно, а када дође дотле да тужилаштво и судство хоће да испитује мене о детаљима неким тамо ситним за које би ми седели овде недељу дана, нека се обрати исто као што сада разговарам, спреман сам у сваком тренутку са тужилаштвом, судство или било киме да изнесем о томе сматрајући да то нема никаквог основа да кажемо лошег по мене. И, у целој причи сам оквирно тим људима тај новац да то ураде да одведу те људе тао на протест, људи су на протесту били, шта се тамо

закомпликовало, како још ћу изнети детаљи који су битни који се односе управо на то што сте ви мене питали о тим средствима комуникације, Дикићу и не знам ни ја. Ја тог господина лично као пријатеља не познајем. Ја господина знам из виђења, друго, тај исти господин је куповао од мене мајице за своје дете више пута.

ТУЖИЛАЦ: Како.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам тог господина виђао да кажемо он је куповао то за своје дете тамо у Нишу када пролазим и то, између осталог сам ја када сам хтео да се видим са тим господином ја сам господина контактирао путем интернета, путем фејсбука.

ТУЖИЛАЦ: Када сте га контактирали.

СИНЂЕЛИЋ САША: У истом том периоду и само ми дозволите да ја испричам како јесте, јел шта год ви мене питали ја ћу вам рећи истину. Значи, ја једноставно нећу да кажем нешто што није па ћемо само губити време. Када сам контактирао господина везано и у свему око тих мајица и којечега између осталог сам питао шта ради он какав је са временом и тако да ли би имао време да оде тамо до тог протеста у Подгорици и тако даље. Он је рекао да он иде за Острог и да он већ има уговорено тамо са неким да ће они тамо да оду питао ме кад , шта, о чему се ради. Ја сам њему рекао не би било лоше ако будеш ишао тамо да свратиш на тај протест тамо да присуствујеш ту ипак си ти угледан човек, да се појавиш тамо људи би другачије то гледали не знам ни ја, и када би дошло до каквих проблема, ти си човек који би огао да каже људи станите, немојте, смирите се, једо друго, треће и тако даље И он човек је рекао да ће они тамо да оду, за Острог, када буду ишли па у повратку или како ја нисам добро најбоље разумео углавном да ће да скрену у Подгорицу да ће да буду у Подгорици. Е сад, у међувремену сам се ја виђао са Пајом опет јер је Паја инсистирао да ми треба да се видимо да њему треба још новца, да њему не знам ни ја треба ово, треба оно, ја ајде да одем да се видим са њим. Али у међувремену док се ја крећем било где да се крећем да ли приватно, са супругом или овако, нон стоп су нека чудна возила да кажемо за мнош. Значи, у реду је када се појави да једно возило исто се појави два три пута. Али, да се дешава ситуација да ви цео дан једно возило виђате по седам осам до 10 пута на различитим местима, ту већ нешто није у реду. Ја сам схватио да ја имам неку врсту надзора од неких лица мени непознатих. У једном тренутку сам помислио да наша полиција или неко је можда чула да сам ја не знам тим људима помогао на такве начине једно и друго, па сам помислио можда људи сумњају да се ја бавим неким криминалим или нешто па су послали неке њихове инспекторе или шта већ кога не знам како они раде око тога, да погледају да мало посматре шта се дради, куд идем и то, те самим тим ја нисам хтео да правим инциденте на путу, да стајем, да питам те људе у чем у је проблем, и тако даље, да поушавам ишта такве врсте, јер

рачунао сам да то да кажемо неко ради регуларно службено неки свој део посла. Знајући да се ја не бавим криминалом или било чиме сличним, ја уопште нисам се потресао око тога. Сматрао сам да је ту све у реду у датом случају. Али је то постало све више и више нападно како су нови дани ишли један за другим, ситуација је из безбедносног аспекта по мене постајала све гора, тј. почео сам већ да размишљам да ти људи ипак нису ни полиција нити какве безбедносне службе ове земље, него да су то ко зна чији људи и одакле и тако даље. Возила већина возила која су се појављивала имала су таблице нови пазар или тако нешто слично нисам добро стигао ни да видим. И између осталог у таквој ситуацији ја идем да се видим са тим Пајом. Он мене позива да ја дођем у Рашку, трбало је овамо ја сам га звао да дође ближе, он није хтео. Долазим тамо наводни војвода Паја је у пратњи опет неког момка. Тај момак није исти момак који је био први пут са њим. Исто га прати издаље и иде му за леђима, као испада као да тај Паја малте не под нечијом претњом се састаје са мном. Плус у лицу тог Паје ја видим да нешто са њим није у реду, да се некако чудно понаша, чак и по самим телефонским разговорима јер у телефонским разговорима он лупета тамо неке глупости које немају три везе са оним што сам ја њему рекао у вези слања људи и свега. Човек почиње да помиње опрему, да помиње неке глупости, небулозе, ја ајде видим се са њим и кажем Пајо шта како каже ја сам нашао оружје за мене ја сам га разумео и да је купио и да он буквално нема више новца у датом тренутку. Ја му кажем шта зашта како, па каже знаш ја би то задржао за мене ја би то ето када би могло да се прикрије да је то као ето било то за сваки случај, па ето ако неко нападне као да се узврати али би ја то да се задржи ако се некад шта деси тамо на Косову и Метохији да дође до ослобађања и не знам ни ја, да би он то оружје да употреби за такве сврхе и не знам ни ја тамо. Ј авише не знам шта да кажем човеку јер је он новац који сам ја дао за слање људи да оду у Подгорицу потрошио на такав начин. Ја кажем да ли си ти уопште послао неког у Подгорицу тамо и тако даље, ја сад не знам сад тачно шта је говорио, јер прошло времена, уморан сам, али оквирно тако тече разговор оквирно није реч до реч, али ту је негде. Каже послао је он тамо неколико људи и послаће он још и да ће он те људе највероватније да би смањио трошкове да смести у неку викендицу тамо поред Подгорице и слично. Реко, добро и сад каква је ситуација јел ти треба пара, па у суштини требало би њему још. Каже он ја сам платио речено му је за те калашњикове не знам ни ја 450 евра и нешто. Ја, разумете, једноставно у ситуацији сам таквој да не знам шта да ажем човеку, а сада да га одбијем да му не дам паре он неће послати људе које треба да пошаље тамо. Ја сам том човеку рекао реко добро поразговараћемо реко накнадно, морам ја да разменим, требало је мени за сипање горива, нисам имао динаре, реко да разменим ту у неку банку, ја разменим, размишљам се шта да радим са човеком. Ај реко оно прво мени није јасно уопште да је узео, како је он могао да дође до тога и да купи тако нешто. Поготово у таквим количинама.

ТУЖИЛАЦ: А које су то количине биле.

СИНЂЕЛИЋ САША: Али, он је тврдио да је он дошао до количине управо те коју сте ви поменули, наводних 50 калашњикова и наводних да ли је рекао 2000 метака или како. И у суштини ја сам разменио те динаре који су мени требали и изашао сматрао сам да он неће штети да пошаље људе за Подгорицу ако му ја не будем дао још новца, ја сам њему рекао хоћеш ти сигурно послати људе тамо немој да испадну неки проблеми Пајо да ја имам проблеме да људи не оду тамо. Не, ја то брате све завршавам, куне ми се у децу, у бога, у све да ће он то да уради. Такође, кажем немој Пајо да има неких проблема да ово оружје заврши у рукама демонстраната и слично да неко неког тамо убије. Паја тада мени гарантује и куне ми се да ће то оружје бити строго под његовом контролом да нико неће имати додир са тим оружјем. Кажем, добро, пази шта си рекао.

ТУЖИЛАЦ: А каже ли вам где је оружје.

СИНЂЕЛИЋ САША: Он тврди да је он оружје већ организовао тамо негде по Црној гори или не знам шта, помињао је неке трговце цигаретама црногорске то је све што сам ја из тога упамтио, јер ја једноставно нисам желео да знам нити да га питам ни да ли је купио, ни где је купио, ни од кога тако нешто, јер ја тако нешто једноставно нисам очекивао, а друго, у тренутцима док ја причам са тим Пајом ја примећујем да около нешто није у реду. Зато што да кажемо ајде што тај момак иде за њим, него се још нека чудна лица ту врзмају около. Ја сам помислио чак да он мене лаже, да покушава да ме навуче да му дам још новца, а у неком тренутку веровали или не сам помислио да можда иде на варијанту да ме негде одведе да ме опљачкају јер су видели да имам новца. Ја сад да би избегао тако нешто ја се понашам као да је све у реду с атим Пајом и кажем добро ајде где да идемо, шта да поразговарамо, каже он ајде да одемо у неки ресторан да ли Бреза или тако некако, на путу према Краљеву. Ништа, ја танкујем гориво, кренемо тамо. Он је са собом да кажемо увек шетао тог момка, а ја тада када сам био ту нисам био својим возилом, моје возило истекла му регистрација. Ја сам замолио неког момка да ме повезе да ћу му ја да натанкујем гориво и тако даље, тај момак није знао о чему се ради да кажемо и тај момак је био тамо у возилу док сам ја причао са Пајом, човек чекао једноставно код пумпе да ја дођем да наспем гориво у кола.

ТУЖИЛАЦ: А које је возило било.

СИНЂЕЛИЋ САША: Бели неки ауто

ТУЖИЛАЦ: Марка

СИНЂЕЛИЋ САША: Старији неки ауто, нисам сигуран овог тренутка који тачно тип аута. И нити сматрам то нешто претерано битним

ТУЖИЛАЦ: А таблице

СИНЂЕЛИЋ САША: Човек је био из тих борских крајева, мој ауто је остао тамо због истека регистрације и ја сам њега замолио за то. И ту у том локалу како сам ушао момак уђе нормално тај који је био са мном јер сам ја га звао ајде да једемо нешто, седнемо ту, тај Паја тзв. Седа ту поред, а тај који је са њиме седа преко за средњи сто даље. Све нешто Паји иза леђа и издаље као да га држи на неки начин на посматрању или не што.

ТУЖИЛАЦ: А питате ли ви Пају ко је овај.

СИНЂЕЛИЋ САША: Накнадно у неку руку сам ја рекао зашто он седи тамо или не знам ни ја, па је Паја мени рекао знаш он не треба да чује као шта ми разговарамо и нека овај момак устане тај поред тебе и нека оде и он код њега. Мени је то било много чудно зашто он тог момка тера одатле јер ја мени момак ништа није сметао нити сам ја имао икакву намеру да причам нешто криминално. Међутим, он каже да он седне тамо и момак на крају ја кажем ајде иди седи тамо. У том тренутку уђу још два лица унутра мало чуднијег изгледа која су иако је било слободних столова даље, питали да седну тачно наспрам мене и Паје ту са леве стране на страну стола која је окренута према мени и Паји. И та лица су моментална извадила мобилне телефоне и јасно се видело да људи буквално да је нека служба службено, служба се не би понашала тако, служба има своје системе праћења, видео надзора и које чега, не би телефонима фотографисала и снимала. Та двојица су изгледали као криминалци чији не знам, који су буквално фотографисали и снимали мене са Пајом у том тренутку. Ја сам помислио да је Паја на неки начин или уцењен или у некој криминалној групи или било шта или ће да ме опљачкају. Нешто ја нисам знао шта ће да ураде о ни у том тренутку, али сам ја гледао да будем миран да све шта каже Паје ја се слажем са причам све све све, само да ја седнем одатле и да одем, хоће паре, ево ти и паре није проблем само да се склоним. Јер, та двојица нису изгледали баш пријатно. Тада је Паја мени изнео да њему треба још новца, да не з нам ни ја да ће он да оде тамо за Подгорицу да он захтева да тамо буду неки телефони којима би они могли да контактирају или неке везе те радио станице једно друго, ја кажем све у реду, све разумете само да једноставно да га макнем са списка. Јер једноставно сам се осећао угрожено у датом тренутку. И ја у том тренутку кажем Паји реко добро ја оно журим реко све да би скратио причу да се склоним одатле. Дајем му до знања да ја сам уморан, да би и ја кренуо и слично нешто, анпоменуо сам му неколико пута, међутим он је упорно мене наводио на неку причу да би ту требало да се узме не знам још оружја, овога, онога, разумете, ја једносавно нисам знао шта тај човек тог тренутка ради. Лично сматра да је тај човек тај Паја са некиме у међувремену остварио одређене контакте и да је тај неко тог човека Пају упутио како да опструира одлазак Срба на миран протест у Подгорици и да их опструира на такав начин што би им било или подметнуто оружје или наведени у разговорима да кажу било шта на такву тему и тако даље

што би се евентуално секло или користило у неком наредном поступку или било чему ја не знам, једноставно

ТУЖИЛАЦ: Ви сте рекли сада да је он већ рекао приликом тог сусрета да је набавио неко оружје.

С: Да, он је већ рекао.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли ви можда видели или сте уверили да је то набављено, јер он показао нешто као доказ да је набавио

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Накнадно ћу само једном видети то ћу вам после испричати шта и како видети неке фотографије у његовом телефону где је он наводно фотографисао неке калашњикове које је он наводно купио. Разумете, али

ТУЖИЛАЦ: Колико је то после било, после колико времена.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сада хоћете да ме пребаците на другу причу, а ја сам, да кажемо тај састанак се завршио у суштини тиме што сам ја сео у возило кренуо рекао њему јер ту исто били су рецимо поред неки Роми много њих, два стола Рома је било поред, ја сам му рекао исто ајде кренућемо овамо па ћу ја да ти дам тај новац ту због ових да кажемо нисам имао намеру ни да показујем где ми је новац. Изашао сам напоље кренуо возилом и тамо негде према Краљеву скренуо десно. Посматрајћи околу осим тог возила са којим је био Паја, сматрам да је било још неких возила са Пајом у пратњи, односно још један ауди је био неки црвени ту који се појавио и касније. Ја сам ту скренуо дао му 15.000 и рекао

ТУЖИЛАЦ: Чега?

СИНЂЕЛИЋ САША: Евра, тако да је Паја укупно до тог тренутка узео 30.000 евра које ће он злоупотребити на њему знане начине да ли ће их оставити себи, дати некоме или урадити шта, ја не знам, али разјасићемо то у наредним периодима када Паја буде био испред мене па ћу ја да га питам шта је радио, како је радио и по чијем налогу. Дакле, отишао сам сасвим нормално према Краљеву, а тај Паја је отишао у непознатом правцу са неким старим колима и са тим момком. Тај момак никакве приче са мном није водио, није се представљао, није ништа, сматрам највероватније да је тај момак био наоружан у том тренутку, тако се некако понашао као да ће он сваког тренутка да потегне пиштољ. Зато сам ја рецимо и када сам давао новац то дао на брзину и само гледао што пре да одем одатле. Кад сам отишао тај Паја почео стално да зове и да пита он је тражио је униформе, тражио је опрему, тражио те станице, којешта, он се једноставно понашао као да је њему неко дао на вољу да он ради шта он хоће. Разумете. Ја сам то све схватао да он то ради да био он себи оставио да кажемо

новац, да би сакрио новац, ја сам сматрао да он никакво оружје није купио и да га неће купити.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли му дали још нешто осим новца тада

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Сматрао сам да тај Паја у ствари мене лаже за све то и да или је хтео да ме опљачка ако му не дам новац, или да му дам још новац и онда ће он да пошаље нешто људи тамо који ће да оду на тај скуп који ће као бити тамо, а остатак новца ће узети себи. Схватио сам да ме веероватно лаже у том тренутку и тако даље, и тако се то завршило. Али, никада нисам сматрао да је он тог тренутка стварно узео оружје или да ће га узети, нити бих ја дао новац на такав начин да се он да кажемо злоупотреби у такве сврхе. Прво, шта ће мени Паја када би мени тако нешто требало. Друго, зашто би ја то узимао из треће, четврте и пете државе, пребацивао у шесту, у којој то није потребно. Немојте молим вас. Друго, треће, четврто, у Црној Гори међу црногорском том мафијом криминалцима и које киме, ко зна колико оружја има које би могло да се купи када би неко хтео и када би контактирао те криминалце. Тако да сама прича једноставно нема основ. И опет понављам ко би уредно звао телефонима са својих телефона званичних Пају да прича тако нешто. И да оставља трагове о томе који би сада вама служили и ко би исте те телефоне вама донео и поставио на сто и рекао ево зато што ја сам убеђен и стојим иза тога да цео процес тероризма је конструисан од самог старта. Значи, ја јесам човек који је нечија средства намењена мирном протесту дао са циљем мирног протеста, остварењем мирног протеста и да се људи са тог мирног протеста врата, значи ја у целој причи ја јесам то, ја стојим иза тога и радио сам све што је било у мојој моћи да тај протест био миран, да се људи појаве на том.

ТУЖИЛАЦ: А шта је био циљ протеста крајњи.

СИНЂЕЛИЋ САША: Прослава.

ТУЖИЛАЦ: Каква прослава?

СИНЂЕЛИЋ САША: Прослава победе опозиције у Црној гори и да сами људи који се

ТУЖИЛАЦ: А шта ако не би победила опозиција, какав је онда план био.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ништа људи би се исто вратили за Србију.

ТУЖИЛАЦ: А јел био план свргавање премијера, промена власти

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, на такав начин не

ТУЖИЛАЦ: Него на какав

СИНЂЕЛИЋ САША: како то покушава неко политички да употреби од стране истих тих власти за које ја сматрам да су криминалне покушава да употреби да је неко насилно хтео да мења власт у Црној гори. Јака власт и јака сила молим вас треба да промени ту власт. Да је неко хтео да мења силом ту власт ја лично да ми је неко наредио да сам ја грађанин Црне Горе, да ми је неко наредио силом да променим власт која је криминална и да ми је неко из судских или било којих других извршних власти рекао ми не можемо са криминалцима да се разрачунамо, похапсите криминалце, ја бих као грађанин Црне Горе полицајац специјалац или нешто друго организовао за сат до сат и по да комплетна криминална структура буде похапшена. Када би био ја службеник Црногорске полиције, војске или било какве друге службе за борбу против криминала. Ја то нисам и самим тим хоћу да каже да такво нешто није било у намери да се спроведе, јел да је било тако нашто у намери, стопостотно ја тврдим и гарантујем то би било спроведено и ја кажем ово тужиоцу да би било спроведено да је било икакве намере било каквог насилног уласка у Црну гору, употребе силе или било чега. Такве намере није било ја иза тога стојим гарантујем стопостотно да то што је речено

ТУЖИЛАЦ: Реците ми јесте ли се сусрели са Дикић Братиславом.

СИНЂЕЛИЋ САША: То сам вам већ рекао и тај човек је рекао да ће се највереоватније појавити тамо ако буде ишао за Острог

ТУЖИЛАЦ: Где сте се сусрели са њим.

СИНЂЕЛИЋ САША: У нишу.

ТУЖИЛАЦ: Када.

СИНЂЕЛИЋ САША. Не знам тачно.

ТУЖИЛАЦ: Колико времена пре тога него што је он требао да се појави тамо.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам колико дана раније, заиста не могу да ценим у суштини у датом моменту ја то не што нисам сматрао ни битним.

ТУЖИЛАЦ: Јел он тражио неку финансијску подршку да би отишао, јер је он имао своја средства.

СИНЂЕЛИЋ САША: Дикић ни када ништа човек није тражио нити је он стриктно обећао да ће он стопостотно ту бити да ће он било шта

ТУЖИЛАЦ: А јесте ли имали неку комуникацију са њим у међувремену када сте се сусрели.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ви покушава сада неким питањима да ме усмерите да ја кажем нешто што није.

ТУЖИЛАЦ: Хоћете ли да одговорите на питање или нећете.

СИНЂЕЛИЋ САША: Тако формулисаним питањима то што хоћете ви мене да питате одговоре ћете добити управо сада у наредној причи. Покушаћу опет да кажемо максимално да је скратим. Када у целој ситуацији сад сте ме само збунили, када је дошло до тога да ти људи тамо оду, а тај Паја је рекао како он иде да обави тамо нешто до Црне горе и ко јешта, а да ја њему спреим да му спреим те моторолице станице и којешта, које би тамо требале на том скупу када буду Срби тамо да се поделе тим људима. Ја сам несумњајући ишта и за тај наводни дрон, не сумњајући ништа око свега тога, отишао купио сасвим регуларно у Снајперу може звучати смешно господине тужиоче колико хоћете ја причам истину, отишао купио на своја документа и то бих урадио поново и сада, и сваки пут, све ово што сам спровео о чему причам, знајући садашњу ситуацију за коју се ја теретим да сам ја терориста, ја би исту ту причу спровео поново само што тај господин Паја не би добио пребијен динар, нити би икада контактирао са таквим човеком који је на такав начин злоупотребио Србе који су кренули тамо да подрже људе мирно у Подгорици. Ја се стидим да такав човек уопште постоји и да је таквом човеку икада помогнуто. Тај човек је ставио у опасност животе свих људи који се сада налазе у притвору у Црној гори, упропастио мој углед, мој образ и узгроио мене лично да ја сада не знам ни ко може да прети мени и мојој породици, какав ће исход овога бити не знам ништа. Све захваљујући том, човеку и ја ћу у тог човека теретити отворено, јавно, и тај човек ће завршити у затвору ако сада правно то не буде било могуће ако правосудни систем не буде функционисао по закону како би требало функционисати, нема никаквих проблема, ја ћу одговорати за дела која нисам починио, седећу унутра, и доћи ће дан када ће правосудни органи имати увид у доказни материјал, схватити неко шта је било обновити процес и изаћи ћу. Али изаћи ћу као човек који није слагао за своје потребе да би себе заштитио. Човек који није злоупотребио новац намењен мирном протесту Србима било каквомгхуманитарнаом фонду и било чему, никада нисам злоупотребио и не бих. Човек који није устао да било кога нападне, како терориста, криминалац, и ишта слично. Остаћу доследан томе цео поступак сјења може се скратити моментално на 40 година и депортовати мене у Црну гору ја ћу тамо седети али никада нећу рећи неистину да неко мени убаци у уста да су тамо у Подгорицу ушли терористи који су требали да ураде ово или оно. Изјаву овакве врсте пред овим судом у Србији ја дајем из само једног разлога добровољно, прво, из разлога што не осећам кривицу као што сам напоменуо. Као друго из разлога да не би дошло до манипулација медијских и правних у Црној гори зато што би ја

наводно био у бекству, јер сам ја проценио да неке одговара да тамо неки постоји неки Александар Синђелић који је организовао криминалну групу и терористичку групу и тога нема, тај је у бекству и онда би неко могао да се у поступку позива на то и вади на то да тај тамо је све то организовао. Е, због свега тога да не би дошло да такав терориста постоји, бежи и слично, ја сам као човек дошао добровољно ту изнети ту своју одбрану у елом овом правцу и јасно каналисати од почетка до краја шта је било, да у наредном периоду тужилаштво Црне Горе и судски органи у случају да мене пребаце у Црну гору не би могли да врше притиске психолошке, физичке и неке друге врсте, обзиром да сам чуо да су људи који су употребљени у поступку уцењивани, малтретирани и тако даље, неким каналима што није баш правно основано и не знам да ли је истина, ја то са стопостотном сигурношћу не могу рећи.

ТУЖИЛАЦ: Добро, јесте ли ви овде малтретирани, манипулисани, под притиском.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не.

ТУЖИЛАЦ: Онда наставите причу.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам дошао добровољно управо да не би дошло до тога да неко злоупотреби накнадно моје речи. И да кажемо тај господин Паја, је дошао још једном јер ја са везујем за њега, јер цео случај је везан за тог господина. Дошао још једном у Србију и ја више тог господина никада нисам видео, а што се тиче његовог инсистирања на неком заштићеном телефону ја сам лицу са којим сам се виђао о коме сам причао Еди рекао да има такав захтев од стране тог Паје. И он је човек рекао да ће да виде да купе тако нешто ако буде било могуће, а ли он не види разлог која је сврха тако нечега, али ајде добра идеја купиће тако нешто и рекао да ће да купи да имам ја, да има тај Паја или неко тамо ко буде био да му се да, и да ће да има тај то лице Еди. И он је рекао мени ако буде неких проблема нешто овамо тамо да могу да га позовем и да ће исто да буде та као заштићена веза. Ја то нисам сматрао да кажемо ничим битним у том тренутку, на састанку са тим Едијем сад не знам када тачно, шта како углавном пре овог Паје сам узео тај телефон и исти телефон предао Паји. На Пајин захтев. Значи ја једносатвно ништа нисам сматрао нити чинио криминалну у датом тренутку.

ТУЖИЛАЦ: А је ли се сећате марке телефона.

СИНЂЕЛИЋ САША: Телефон је био исти као и телефон који сам ја предао вама донео ту

ТУЖИЛАЦ: А ви сте добили још један телефон је ли.

СИНЂЕЛИЋ САША: Телефон сам предао вама, мислим не вама лично, налази се у попису код вас и предат вам је лично и предат на увид тужилаштву Црне Горе да видимо ми какав је то неки специјални телефон који је

ТУЖИЛАЦ: Саша да се разумемом, ја бих само јасније да ја разумем шта сте одговорили. Ви сте на Пајин захтев кажете добили телефон од Едија. Предали сте га Паји. Јесте ли добили један или више телефона.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па када сам рекао да сам Паји предао један телефон значи да сам добио један намењен њему, други мени као што сам мало пре објаснио а трећи је то лице рекло да оно има трећи телефон и да је у та два телефона који су намењени мени и Паји уписано под бројем не знам 10 да је тај телефон који се даје том Паји

ТУЖИЛАЦ: Како десет

СИНЂЕЛИЋ САША: Ознака 10

ТУЖИЛАЦ: На чему ознака

СИНЂЕЛИЋ САША: На позиву кад зовеш особу,

ТУЖИЛАЦ: А како се зове када се укуца 10 или постоји неки тастер

СИНЂЕЛИЋ САША: Па има као неки тастер за позив где би на пример ја када бих хтео да позовем Пају ја би требало да притиснем тастер 10

ТУЖИЛАЦ: А јел постоји тастер 10 на том телефону?

СИНЂЕЛИЋ САША. Не, унутра у некој апликацији

ТУЖИЛАЦ: Добро, па коју апликацију притиснете да добијете Пају.

СИНЂЕЛИЋ САША. Откуд ја з нам како се та апликација зове, био је неки знак за уземљење као на њој, тако је изгледало за струју као тако неки знак.

ТУЖИЛАЦ: А када позивате Едија.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам сматрао буквално да је то нека класична апликација слична овим вибер, скајп слично само што је нешто оно нисам придавао неки значај тако нечему. За Едија је било ваљда за број 6 и других бројева није било у том тренутку.

ТУЖИЛАЦ: А јесте ли могли неког трећег, четвртог позвати са тог телефона.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја мислим да је телефон био јавно могућ да се позове било ко, ако би се куцало нормалним путем овако да се

ТУЖИЛАЦ: да се бира број

СИНЂЕЛИЋ САША: да се позове, да се бира број.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли добили још неки телефон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ни један више.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Имао сам телефон који сам носио са собом о којем сам причао тај Сименс од првог дана.

ТУЖИЛАЦ: Јел од вас Дикић добио телефон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Није. Ја сам у крајњој ситуацији одлучио да се такав телефон не задржи код Паје, него да се да Дикићу ако се појави тамо, сматрајући да је Паја злоупотребио моје поверење да би могао да злоупотреби и даље, схватио сам га као проблематичног човека у датом тренутку и ја сам њему рекао да ће највероватније да се појави тамо тај Дикић, и рекао сам му ако се буде појавио тамо дај човеку тај телефон, да би ја тамо имао контакт са тим човеком ако буде било каквих проблема и којечега, тамо ће бити ови други људи са њима ћеш причати то што је он тражио те као радио станице моторолице, рпичаћете међусобно, све што приметите било шта неке провокације било шта да има каквих проблема, узми позови или ти или овај Дикић позовите и реко немој тамо ни да шириш тамо да човека дискредитујете или не знам шта, да правите глупости нека буде зове се Никола и крај приче. Ко те шта пита Никола је он.

ТУЖИЛАЦ: А је ли била апликација за позив и према вама на том телефону?

СИНЂЕЛИЋ САША: Код Паје

ТУЖИЛАЦ: Да

СИНЂЕЛИЋ САША: Да па то је иста поента приче. И у том другом телефону је исто било могуће позвати мене позвати тај број 6 Едија не знам зашто ни сада и могуће је позвати било кога.

ТУЖИЛАЦ: Па јел позвао неко некад Едија са тог телефона који сте Паји дали, да ли знате.

СИНЂЕЛИЋ САША: Чини ми се да је Еди рекао да га неко звао лажно и да се представљао као Никола да он не зна уопште ко је то ни шта хоће и да му је он рекао да је погрешно број. Јер, Еди појма нема једноставно никакав додир са Дикићем. Нити је утицао на то да ја било кога од тих људи покрета или било чега које сам послао тамо пошаљем. Е, сад шта се десило? Тај Паја је дошао овде у Србију и питао мене зашто ја њему нисам обезбедио униформе да он пребаци не знам ни ја тамо ово оно, и зашто му нисам обезбедио те мотороле, дрон, којешта ово оно, ја сам рекао ајде да га избегнем разумете оно, реко ајде реко обезбедићу ти што се тиче ових радио станица овога оног, а за ово ја имам нешто ово што радим, остало нити имам нити а и сматрам да нема неких великих потреба да се то нађе тамо. Ако буде ето оно ако ти буде дато, дато, ако не не, али никада није било говора о томе да буде дато, да се то употреби као за сврху напада на било кога и у којој сврси. Ја сам био убеђен да Паја то тражи за своје потребе. У сваком моменту. Паји сам рекао ево ти телефон, ево ти овде се позивам ја ако имаш неких проблема позови ме, ако видиш тамо овог Дикића, Николу ти позови човека и дај му телефон. Он је тражио од мене број да му ја дам од Дикића. Ја сам имао број још када смо се за мајице виђали и за којешта неку петицу и ја сам дао тај број без икаквих устручавања Паји. Не рачунајући на никакву злоупотребу датог броја нити било шта. ДА је ишта припремано криминално терористички и тако даље нико не би давао своје бројеве, нит би неко дао Паји регуларни број човека на који би могао да га окрене нити би тај човек ушао таквм бројем тамо да прави проблем. Међутим, тај број је очигледно злоупотребљен као и многи други о чему ћу сада дати изјаву што је најбитније у целом случају на којем се базира тероризам наводни Дикић као неки саизвршилац или шта већ како сам ја ту разумео, који је тамо нечим руководио, ту је кључна улога човека Паје који ће отићи тамо у ко зна каквим намерама и са телефона свог личног позивати мене и говорити следеће: ја сам нервозан, не знам шта да радим, људи су ми овде цео дан све ово ми стоји, ја причам приближно како је он говорио, све ово ми стоји овде са мном, ракију не знам шта да дам, коме да дам, е сад Црна гора је квалификовала ракију као оружје. Што је веома битно. А ја сам рекао да позове рекао сам Пајо позови Дикића за телефон да му даш и то, и не мора да му говориш ни шта му дајеш да се не би човек уплашио или нешто вамо тамо, да не зна о чему се ради, кажи му да се видите за неку ракију треба да му даш, па када се будете видели дај човеку телефон, па кажи му да ме позове па ћу му ја објаснити зашта сам му дао телефон и зашто га зовем или зашто да ме зове. Међутим, тај разговор је употребљен тако што је Паја отишао тамо па је звао звао или није на ту петицу ја заиста не знам, али је кренуо да зове мене и да се понаша веома чудно. Паја се понашао буквално као да му је неко гурнуо пиштољ у потиљак и рекао з ови Синђелића. Понашао се тако што је говорио Синђо, Синђо, Синђо и слушај ме пажљиво и немој да прекидаш и ја не знам шта да радим са људима, то људи су нервозни, овде имам свашта јел ти знаш шта може да се деси да мене ухвате, ја уопште нисам схватио зашто се он тако понаша. Ја му кажем, вид

ичовече ако ти ниси човек способан да се контролишеш или не знам ни ја шта, покупи људе и врати се назад или се смири, унормали се, или, реко шта се понашате као деца. У том тренутку он наставља даље и све тако провокативног типа као да је неко њега наговорио да он то ради и да се тај снимак сними и употреби у будућем процесу као доказ. У процесу који је покренуло тужилаштво Црне Горе и истражном, снимак о којем ја говорим у овом тренутку користи се као снимак господина Дикића где наводно господин Дикић позива мене и прича тако. Захтевам да се у поступку мада ја нисам човек који може ишта да захтева у оваквој ситуацији нити сматрам да ће тужилаштво и судство Црне Горе у оваквим политичко правним околностима у рној Гори ишта истражити како треба, захтевам да се снимак извештачи гласовно и да се особа поменута као Дикић у снимку у разговору са мном вештачи са особом коју ја познајем под надимком војвода Паја и да се утврди да ли глас припада наводном војводи Паји или наводном господину Дикићу који на основу тог снимка тренутно у притвору и седи тамо за ништа. Човек који је болест у овом тренутку. И у целој тој причи он каже мени између осталог то они не знају шта ће вамо тамо, ја кажем на крају али сам то рекао иронично и то је чак у потребљено у судском поступку против мене, ја сам рекао иронично, слушај ако вам је досадно ено вам Скупштина па идите уђите одмах у њу и идите кући. То је исечено и употребљено на такав начин да је испало да сам ја наредио Дикићу да Дикић нападне Скупштину тако то стоји тамо на интернету у снимцима који су окачени и лепо пише транскрипти разговора Дикић Синђа, Дикић Синђа и између осталог то да оду у Скупштину. Пазите, пазите молим вас. Захтевам исто да се вештачењем самим утврди да ли је то озбиљна изјава или је изјава таквог шаљивог типа где сам ја рекао због те нервозе ако вам је досадно идите у Скупштину одмах, оно што кажу седите сами завршите изборе па идите кући. И, такве изјаве и такве снимке тужилаштво Црне Горе користи да би људе који немају никаквог додира са тероризам држало их у притвору, држе их и даље и употребило то у неке своје политичке сврхе да би тамо испало да је неко хтео силом да свргне неку власт, јер ето нема других начина. Пазите молим вас. И у томе снимку је то као што је за ракију било за телефон, у транскриптим наведено да је то оружје. И онда господин Дикић појма није имао ни о каквом Паји уопште он Пају први пут је видео ту. Господин Дикић када је ухапшен, када му је монтирано хапшење, господин Дикић је први пут видео Пају код тог тржног центра тада. И то како га је видео ја ћу сада да наведен како је извршена монтажа господина Дикића. То све морам да урадим овде и да кажем овако јер можда више нећу имати прилику ако ме неко буде ућуткао употребио силу против мене или ми набио исказе на други начин у моја уста. Чисто сумњам да ће доћи до тога, али ћу то изјавити овде. Дакле, сматрам да је то битно за моју будућу одбрану. Господин Дикић је ваљда био већ у Подгорици или шта, јер послао је неколико фотографија фејсбуком где се он фотографисао по Подгорици сасвим нормално човек шетао, послао ми фотографије фејсбуком и каже шта та баш оно лепо време, леп дан, тако нешто, штета што и ти ниси дошао у Подгорицу. Да ли би човек који припрема терористичка дела се фотографисао јавно по не знам по Подгорици и такве

фотографије са свог оригиналног налога фејсбук слао некоме ко је оснивач или како већ окарактерисан као терористичке групе која треба нешто да изврши, а он прави своје фотографије јавно и шаље их мени и тиме оставља доказни материјал тужилаштву Црне Горе. Дакле, човек је сасвим нормално се фотографисао да кажемо као туриста ја нешто нисам ни загледао те фотрафије видео тамо и каже он оно знаш нешто сам негирао и не знам ни ја, између осталог због овог Паје јер је Паја био упоран зашто тај човек никако да се јави њему. Ја на крају кажем јеси звао каже јесам као недоступан је или нешто не ради телефон. Ја узмем и са мог сасви нормалног телефона окренем господина Дикића на тај број. Јавља ми се тај Центар за информације као овај позив није могућ, тако некако добијам одговор од те ценетрале или шат већ. ПОкушам неколико пуа, одговор је исти. Помислим ајде можда човек нема кредита тог за роминг или нешто истекло му тамо, па није могуће из Србије добити га. И ја се обратим путем фејсбука господину Дикићу. Питам га да ли реко да ли те звао неки човек јер сам ја Паји рекао када будеш звао Дикића кажи му да треба да дође за неку ракију за Николу. Ја га сад питам овамо кажи ми реко да ли те звао неко да у вези ракије за Николу и то. И он каже није. И тако даље. А и он је вероватно схватио у том тренутку да се то односи на њега. И ја кажем реко зашто теби не ради број зашто ти није доступан и тако нешто не з нам сад шта сам ачно реко, он каже број је сво време у функцији, сво време укључен. Ја кажем зашто позив није могућ према броју и тако даље, чоек није могао да објасни. Ја му кажем да ли има икакав други број поред тебе да би могао да те позовем. И он сасвим нормално да број некога ко је био са њим ту ваљда тад ја не знам ни кога, углавном је био неки број 064 и сећам се неке двојке да има. Ја човека позове сасвм нормално све уфункционише. И кажем му ајде јавићети се човек да ти да ракију иди види се са њим, а то је већ било неко поподне вече или не знам ни кад пред саме изборе, када ће се то искористити у изборној трци. Тад ја позивам Пају кажем ево сад ћу ти послати број да позовеш човека, позови, види се са њим, дај му то и нека ми се јави после. Значи, тек је требало људи тамо у неком наредном периоду да ли наредни дан или како не знам ни ја, мислим да је он ухапшен вече пред изборе и да је то употребљено у самим изборима или како нисам сад ни ја сигуран да се сетим тачно. Углавном, требало би ако су били избори недеља, то би требало да је субота вече, али опет нисам сигуран заиста. Ако је Паја позвао господина Дикића да га смести у затвор за телефон. И господин Дикић не сумњајући ни о чему о чему се ради, не знајући креће да се види са лицем које не познаје. Договорил су се код ржног центра неког тог вероватно који је ту поменут, ја заиса не знам нисам у току. Углавномтај Паја је рекао да ће он њега позвати да се виде код неког тржног центра. Следећа ситуација после тога када сам ја послао тај број са којег је Паја њега контиктирао је таква да тај Паја опет зове мене сво време код себе има тај као неки заштићени телефон, а он сво време зове са његовог личног телефона са обичних бројева зове ме на обичне бројеве код мене сад ни не обраћам пажњу, јер мени то тотално није битно јер не очекујем ништа лоше нити би ја имао разлог да нешто кријем и упорно говори такве ствари. Где је овај нема га

никако да се појави, људи су нервозни, ја не знам шта да радим, ја не знам да ли помињао чак и оружје или шта, ја једносавно као ја кажем а бре човече јеси ти звао човека да се видиш са њим. Каже јесам, кад се човек појави дај му телефон, ракију, мислим да сам рекао и телефон у неколико случајева у причи јер ми човек више дојадио. Значи или је глуп или то ради намерно или га неко тера да то ради. Треће нема.

ТУЖИЛАЦ: Јел било неких инструкција за тај телефон, како се користи, неких опција посебних.

СИНЂЕЛИЋ САША: Само је имало нормално као и сваки телефон, сасвим нормалне опције, осим што је имао опцију да не може да злоупотреби криминални режим да прислушкује разговор и да злоупотребљава причу или искључи такав телефон из своје мреже да би батињао демонстранте.

ТУЖИЛАЦ: Јели имао шифру телефон за неки улаз, за отварање.

СИНЂЕЛИЋ САША: Никакву. Ма сасвим јавни телефон који може

ТУЖИЛАЦ: Значи нормално када узмете телефон, чекајте Саша причамо у исто време не може да се сними знате, само вас питам када ви имате телефон у руци можете нормално сасвим да га откључате без неке шифре приступне

СИНЂЕЛИЋ САША: Сасвим нормално зашто би телефон имао шифру.

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СИНЂЕЛИЋ САША: Тај телефон није намењен за криминална дела да би имао шифру.

ТУЖИЛАЦ: А како знате да је био заштићен да не може да се слуша.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па, обзиром да је Паја тражио да буде такав и да сам ја то рекао Едију, пошто је Еди дао тако и рекао да кроз ту апликацију највероватније не може да се слуша, ја сам то сматрао тачним рачунајући да такав човек који толико да кажем помаже и има такве паре сигурно је и школован или има нека знања и тако даље, односно има и могућност да купи такав телефон или

ТУЖИЛАЦ: А јесу ли други телефони које сте добили били такви, исто тако заштићени, мислим заштићени да не може да се слуша

СИНЂЕЛИЋ САША. Ја никакве друге телефоне нисам добијао госпођо

ТУЖИЛАЦ: Како нисте, рекли сте да је један дали Паји, да сте други ви имали, да је трећи имао Еди

СИНЂЕЛИЋ САША: А причате о тим телефонима?

ТУЖИЛАЦ: Тим телефонима да

СИНЂЕЛИЋ САША: Ти телефони су потпуно исти.

ТУЖИЛАЦ: Које су марке да ли знате.

СИНЂЕЛИЋ САША: Телефон који је дат мени и телефон који је дат Паји су исти. То сам ја ту предао

ТУЖИЛАЦ: Шта пише који су телефони.

СИНЂЕЛИЋ САША: Марке Леново

ТУЖИЛАЦ: Леново добро јел имају неки годину производње или нешто ког су модела телефони, јесу или новији неки телефони

СИНЂЕЛИЋ САША: Заиста не знам, телефони су изгледали као новији телефони сасвим нормално су изгледали.

ТУЖИЛАЦ: Јесу исти потпуно физички по боји.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: Које су боје

СИНЂЕЛИЋ САША: Неке сивкасте.

ТУЖИЛАЦ: Добро. А реците како сте ви од Едија тражили телефоне, јесте ли неку поруку слали и у позиву телефоном.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не, рекао сам приликом неког од тих састанака да је Паја тражио

ТУЖИЛАЦ: Лично уживо сте му тражили.

СИНЂЕЛИЋ САША: Колико се ја сећам тако је било.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли можда неке поруке размењивали на ту тему.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да је тај Паја тражио заштићене телефоне да не знам ни зашто

ТУЖИЛАЦ: А јесте ли слали поруке Едију или примали поруке од њега

СИНЂЕЛИЋ САША: Не верујем, ја у суштини нисам ни смео много да питам било шта да пишем зовем и тако даље, а иако ми је речено да се видимо наредни пут сматрао сам да нема потребе да

ТУЖИЛАЦ А јесте ли на тај телефон који је како кажете заштићен од неког слушања слали поруке или разговарали преко тог телефона са Едијем.

СИНЂЕЛИЋ САША: Поруке нисам слао, а разговарао јесам, али нисмо ми имали шта

ТУЖИЛАЦ. Јесте ли ви примали од Едија поруке.

СИНЂЕЛИЋ САША: нисмо ми имали шта да разговарамо, јер не видим о чему би ми разговарали много ја сам људе послао на протест, људи су отишли, када сам се виђао са тим Едијем у међувремену тих више пута, све што је требало да се помогне тим људима да оду на миран протест, човек је помогао, човек је јасно инсистирао на томе да се никакви проблеми не праве било какве врсте и такодаље, али у су штини човек је на неки начин између редова да кажемо неким својим говорима да не понавља опет како на неки начин мени и претио да сам се осећао угрожено да

ТУЖИЛАЦ: Како вам је претио.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па тако што он не прети директно и каже ако ти не будеш утрошо новац на те људе који иду на протест ја ћу тебе да елминишем, али када вам човек сваки пут када се видите пита за пороцоицу и упоран је у томе, разумете ја то схватам као неки вид претње где он мени даје до знање да зна , он пита како ти је жена, како дете, где су, шта ради мали, напредује, и тако даље, то је некако као неки ироничан део разговораа обзиром да се састајемо да кажемо ту да то уопште није далеко од места где ја живим, ја сам био убеђен да у свако тренутку неко може мени или киндаповати дете или убити супругу, дете и дако таље. Мени није ападало напамет да ја узмем динар из тог новца.

ТУЖИЛАЦ: .. а колико сте новца примили укупно од Едија.

СИНЂЕЛИЋ САША: Заиста не знам тачно да кажем у овом тренутку јер сам у више наврата узео, али то што сам дао тим људима и то што се налази ту то би било све заједно. То ћу ја формулисати до краја кроз ову моју да кажемо одбрану, када се десило да је дошло до тих проблема до којих је дошло, људи

који су се нашли тамо који су отишли одавде исто вероватно кроз те неке одборе, које какве организације и удружења и којешта ја са ати м људима нисам имао никакав директан контакт. Али, људи су испоштовали оно што је речено кроз сусрете са мнош, ти људи су се вратили. Значи, ето да ли је ико од тих заветика или неких других икакав проблем направио било какве врсте у Подгорици, људи су атамо били ја сам чак чуо да када је дошло до тога да је наводно ухваћена нека група неких терориста и да не знам још неке они хватају откривају и тако даље, ти људи који су се нашли тамо да дођу на тај скуп подршке прослави и било шта, људи су толико били преплашени онима што су чули тамо шта се дешава, да ти људи су се разишли оданде, да нису значли шта да раде, једва чекали да дођу у СРбију, зато што су осећали да ће и они бити ухапшени као неки терористи или ко зна шта и бити предати црногорском тужилаштву за ништа, за то што су се појавили тамо чак је било неких случајева да су неки момци комбијем који су ишли за Острог заустављани па пуштани, па не знам ни ја, свашта. Ја не знам да кажемо ко су ти људи, ја као што рекох не познајем ни људе који се тренутно налазе у притвору, али једно је јасно и стојим иза атога да ти људи заиста нису терористи ни ти у притвору ни било ко ван притвора. Д аједини човек који је злоупотребио тај човек је злоупотребио не само моје поверење, ја верујем да је тај човек злоупотребио поверење уопште Црногорске власти полицијских службеника Црне горе које је навео на тако нешто да покрену уопште такав поступак да кажемо о некој причи о тероризму или било чему у некој ситуацији у којој се он нашао нелагодној, тако што је он на своју руку радио шта је он хтео и онако како је хтео због тога што је хтео да се дочепа новца или нечега другог ја заиста не знам ша је тај човек хтео, шта је радио

ТУЖИЛАЦ: Само тренутка Саша да не понављате исту причу о томе шта ви мислите о том Пају, рекли да сте комуницирали са Дикићем у једном тренутку, да вам је послао неке фотографије из Подгорице.

СИНЂЕЛИЋ САША: Нисмо то завршили тај део приче како је ухапшен господин Дикић.

ТУЖИЛАЦ: Ајде ми само реците пре тога а који телефон сте ви комуницирали са Дикићем.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сасвим нормално сам позвао са свог броја 064 0077111

ТУЖИЛАЦ: На који број

СИНЂЕЛИЋ САША: Господина Дикића на неки 064 и имао је двојке у свом броју.

ТУЖИЛАЦ: Јел се јавио Дикић.

СИНЂЕЛИЋ САША: господни Дикић се јавио сасвим нормално и ја сам господина Дикића питао да ли вас је неко звао да се видите дали вас је добио и то. Господин Дикић је рекао да га је звао неки човек да се виде код тржног центра, а у том тренутку сам чуо као нека киша олуја нешто да лупа не знам ни ја, углавном се такав звук чује, он каже ја сам напољу сад тренутно ненормално је невреме, невреме овде, али иако сматрам да нема потребу уопште да идем на никакав сатанак ево ја ћу кренути, чисто да испоштујем када већ човек чека или не знам ни ја. Тај човек је кренуо без икаквих убеђења идеја или нечег тамо да се састане са тим Пајом. Они су међусобно комуницирали веровато са тих бројева и како. Када се он састао са њим десило се да тј. још се нису састали, десило се Паја мене зове и каже тог човека нема, ја чекам одве већ пола стата и њега нема и сво време зове са тих обичних бројева на моје обичне бројеве. Ја кажем како нема човека када је човек кренуо тамо прошло је много времена. Ја поново позивам господина Дикића и господин Дикић каже ја се сво време налазим ту код тог ржног центра стојим једно 20 минута и овде нема никога. То у преводу значи да је Паја седео негде највероватније ухапшен или под присилом или нешто слично или је био сарадник одређених институција назовимо их тако, и навлачио господина Дикића да господин Дикић дође ту и да буде ухапшен на датом месту. За чега верујем да је моментално појавом код тржног центра господин Дикић ухапшен и да је даље процесуирано господину Дикићу да је он ту доашо да преузме некакво оружје. Овог се држим стопостотно шта год да се деси у поступку и ма како ко покушао да измени постоупак неку моју изјаву или ја не био жив тако је како је било. И желим да то остане забележено.

ТУЖИЛАЦ: А зашто понављате стално да можда ће неко изменити нешто или да ви нећете бити живи. Да ли страхујете од нечега или некога.

СИНЂЕЛИЋ САША. Да.

ТУЖИЛАЦ: Од кога.

СИНЂЕЛИЋ САША: Прво од режима у Црној гори којем не би било у интересу изношења акве иситине коју сам ја сада испричао зато што би се схватило да је поступак исконструисан са намером подизања опште галаме и страха у народу Црне Горе у тренутку избора у ударном делу који је био око подне или поподне да би се то злоупотребило у изборне сврхе. Са јаком информацијом

ТУЖИЛАЦ: Само констатује се да је у 19. Сати и 05 минута саслушање осумњиченог напустио специјални државни тужилац Чађеновић Саша.

СИНЂЕЛИЋ САША: Дакле, даље, сматрам да би мојим пребацивањем у Црну гору под контролу црногорских институција судских, полицијских и било којих ругих био извршен притисак на мене да променим изјаве и доказе употребљене у поступку против мене и лица која се налазе у притвору у Црној гори да би то

огло бити злоупотребљено и да бих ја лично могао бити на неки од начина јавних или тајних у притвору елиминисан да не бих изнео истину онаква каква јесте и да не бих

ТУЖИЛАЦ: Испричали сте о догађају

СИНЂЕЛИЋ САША: Да не бих још мало и привешћу крају врло брзз, потрудићу се заиста због вас.

ТУЖИЛАЦ: Још само на једно питање да ми одговорите пре него што ви завршите причу како сте замислили

СИНЂЕЛИЋ САША: Само да завршим око господина Дикића. Тог тренутка је господин Дикић сигурно ухапшен код тог тржног центра а накнадно је лажирано његово хапшење на неком наводном другом месту, о чему ја тврдим и стопосто сам сигуран у то, спреман на полиграф да седнем у сваком тренутку, ја сам господина Дикића позвао тада када је то било да он каже двадесет минута стоји ту и нема Паје, а позивам Пају и Паја каже ја пола саста сам ту на истом том улазу и не видим никаквог човека. Ја тада кажем Паји па Пајо како не видиш ч овека а то доказује да се њих двојица не познају или да је овај негде даље и навлачи Дикића, кажем ја реко човек нижи има мало брадицу, тако сам га ја видео на оним фотографијама што је он послао по фејсбуку. Реко види човек нижи тако мало брадица реко човек те чека ту 20-так минута. Он каже аха па добро, ево сад ћемо ми да се видимо и то и ја кажем па добро када се видиш са човеком дај му тај телефон и нека ми се јави. И каже мени тај Паја а јел ја треба њега да упознам са свиме ја сам мислио са свим људима, ја кажем да упознај га са људима ево нека оде и он с тобом и нека човек смири те људи који треба да оду на протест, ето они ће да се охрабре у суштини када виде и такав човек да је ту. Ето слободно замоли господина Дикића на пример да оде са тобом. Каже добро, разговор се завршава и ја видим нико не зове. Ајде реко баш да окренем да видим да нешто разумете када је нешто сво време чудно и када нешто није у реду. Ајде да позовем тог Пају. Ја позивам Паја није доступан. Позивам га нормално овако са обичног броја. Мислми зашто би га звао са тог скривеног немам ја никакве тајне. Покушавам да позовем господина Дикића такђе са обичног броја на тај обичан број, господин Дикић није доступан. Што је још један од знакова а то се дешава све десет минута можда од тренутка када су се они наводно састали. Човек је искључен недоступан. Баш чудно. Позивам ајде реко да позовем на тај заштићени телефон на крају кад више ниједан није у функцији, позивам тај заштићени на такав начин како је речено, нико се не јавља ни ту. И покушам неколико пута и видим да нема ништа од тога. И тада схватим да је тај наводни Паја у ствари тамо ко зна шта урадио и измонтирао или ко зна шта, али да нешто сигурно није у реду. Јер нема разлога зашто би и Паја и Дикић искључили телефоне и зашто се он даље не би јављао. Значи или је заврнуо новац или нешто друго или ме лаже да се ја сам чак помислио да он лаже да се

он уопште налази у подгорици на датом састанку, ја сам помислио можда он седи сад и на Косову тамо у Зубином потоку и глуми ми како је тамо и како не може да се састане са овим и оним да би оправдао новац који му је дат, а да би мене слагао да се налази тамо и у задњем тренутку када баш мора да се као састане са неким да испадне оно као нисам достпан.

ТУЖИЛАЦ: А да ли је имао телефон који није могао да се слуша како кажете који сте добили од Едија. Апликацију лоцирање да сте ви могли да проверите рецимо где је Паја.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја? Не.

ТУЖИЛАЦ: Није имао апликацију за лоцирање.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па дајте молим вас то је обичан телефон да кажемо са којег ја видим све што видите и и у вашем телефону , телефон као телефон ја сам због свега тога све то донео ту и ви имате приступ да видите тај телефон ту апликацију и тако даље. Ја знам да све ово што сам ја и зјавио не иде у прилог ни тужилаштву ни власти ни судству рне горе ни полицији, можда чак ни овде, некоме, али је то истина, ја ћу се тога држати, свестан да ја за то могу одговорати, али ја не могу да сведочим онако како није. И остаћу при тој изјави до краја бранићу људе који су оптужени за тероризам јер ти људи нису

ТУЖИЛАЦ: Ви причате све време Саша о сведочењу, а ја сам вама саопштила на почетку да сте ви осумњичени за која кривична дела и ви сте свесни да је бранилац ваш ту, и све време причате о сведочењу. Да ли сте ви свесни да овом изјавом на неки начин ипак можда теретите и себе.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја у изјави коју ја дајем овог тренутку не осећам било какву врсту кривице јер сам сигуран у соја дела да ја нисам злоупотребљавао закон на било који од начина. У току целог постпка.

ТЖИЛАЦ: Ви кажете да сте све те ствари предали довољно, хоћете ли да кажете које су то ствари које сте предали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Све што сам донео да предам добровољно, ја сам донео да докажем да наводи медија, наводи у неким наводним сведочењима тог Паје и других нису тачни, да никакве униформе нису ушле у Црну гору никакве полицијске ознаке и тако даље. Због свега тога ја сам донео и униформе са којима ја и тргујем и све и мајице и не знам ни ја чизме, којешта овамо тамо, да би се видело, значи то је све. Ја сам спреман да седнем на полиграф и да кажем да је то све од мојих тих ствари такве врсте које ја поседујем. Када се погледају те ствари види се јасно да оне нису полицијске, да нису идентичне, као што је

тврђено да ни на једној од датих униформи никада није утиснут никакав знак нити је ишта пришивано што би имало знак полиције и које чега.

ТУЖИЛАЦ: Где сте држали те ствари.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сво време сам возио са мном у возилу комбију јер ја тргујем тиме, узимао, имао уредну отпремницу.

ТУЖИЛАЦ: У ком комбију.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па у том возилу фиат.

ТУЖИЛАЦ: То је фиат комби.

С: Па то нит је комби, то је нешто као, није фургон, није ни тако него нешто, он је чини ми се да је скудо типа али је нешто изгледа као комби тако је велико а некласификује се као комби, не знам како таква возила

ТУЖИЛАЦ Шта сте имали од те опреме, ајде ми набројте све шта сте имали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ви имате код себе записник свега што сам ја педао. Углавном се ради о опреми која се узима са тих војних отпада и сасвим је нормална појава да се таквом опремом тргује. Може се извршити провера и путем интернета јер о томе вероватно остају трагови ја накупљујем, продајем исто имам свој налог ту сам качио аткву опрему исту врсту штитника, опасача, овога онога, свега тога што сам ја донео ту, да сам ја то годинама радио, да се види на купујем продајем да сам ја то

ТУЖИЛАЦ: Јели био панцира

СИНЂЕЛИЋ САША: продавао и тако даље. То су панцири који нису у року употребе то су панцири чији је рок употребе тотално изашао из рока употребе и то су стари панцири ЈНА.

ТУЖИЛАЦ: А јели нешто од тога дато Пају.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не.

ТУЖИЛАЦ: А некеме од ових осталих Ристићу, Богићевићу.

СИНЂЕЛИЋ САША. Никада никоме није дато ништа такво нити је такво нешто пребачено на територију Републике Црне Горе. ДА сам ја имао икакву намеру такве врсте пребацити тако нешто на територију Републике рне Горе, будите уверени да би ја то могао урадити сасвим регуларним путем законским

ТУЖИЛАЦ: Шта сте још определи осим те опреме из вашег комбија.

СИНЂЕЛИЋ САША: Само ово да завршим у одбрани зато што ја наведену опрему клупујем сасвим легално, опрема је дозвољена у слободној продаји за опрему могу да се добију уредно папери реверс ко купи рачун, било шта, са таквми рачуном реверсом или отпремницом ако тражите да вам неко изда ако сте купац и тражите рачун, наравно да као такав нико не може такву опрему да вам одузме, јер то није опрема која би се злоупотребила у било шта, осим трговине. И самим тим ја да сам хтео ја сам уредно са папирима могао да пошаљем ту опрему у сваком тренутку да уђе у Републику Црну гору да сам икада имао икакаву намеру такве врсту. Ја такву намеру нисам имао, а може да се види тамо међу тим папирима које сам ја поседовао код себе када сам дошао овамо да затражим заштиту и између осталог показао сам и моју отпремницу о томе. За трговину да могу да се крећем, и да могу да се крећем не знам до Куршумлије, да могу да се крећем до Пријепоља и овамо. Свуд између ја могу да скренем на пијацу, бувљак, буквално могу да станем на трг да продајем такву врсту опреме не могу због места неко би ме отерао, али буквално могу било где да станем, било каква контрола да ме заустави и да све буде у реду. Ја сам вопрему возио, мене су заустављале контроле разне полицијске и друге, све је било уредно као и свих година. Људи питају шта имате у возилу, ја отворим покажем и зволите

ТУЖИЛАЦ: Јесте одједном набавили ту орпему или из више пута.

СИНЂЕЛИЋ САША: Из више пута

ТУЖИЛАЦ: Колико вреди та опрема коју сте

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја заиста немам увид у вредност свега чиме ја тргујем јер не водим неке писане евиденције о томе, али што се тиче саме набавке није ништа узимано одједном, енго увек се нешто узима, нешто је продато и тако даље ја никад немам увид ја сада да ме питате колико не знам мајица одређеног типа имам са одређеним грбом, ја појма немам. На лагеру или нечег другог.

ТУЖИЛАЦ: шта сте још предали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Никакав страх нисам имао било какве врсте. Све чиме тргујем. Значи, али сам донео и наводни тај дрон који је толико био мистификован као да је то неко мал те не као да је бомбардер а не дечија летилица која може камером да снима од горе неки.

ТУЖИЛАЦ: А је ли има камеру.

СИНЂЕЛИЋ САША: Мисли да чак нема ни камеру.

ТУЖИЛАЦ: А где сте набавили дрон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ушао у кинеску радњу и купио сасвим нормално.

ТУЖИЛАЦ: Где.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па тамо где живим код Смедерева.

ТУЖИЛАЦ: Колико кошта.

СИНЂЕЛИЋ САША: Не знам јер сам куповао нешто себи неке глупости ово оно и успутно сам купио и то ајде да макнем овога са списка да се не изражавам другачије. И то је било буквално у боласти где се налазе дечије играчке у тој продавници.

ТУЖИЛАЦ: А кога да макнете са списка.

СИНЂЕЛИЋ САША. Пају.

ТУЖИЛАЦ: Па добро јел то код Паје или код вас.

СИНЂЕЛИЋ САША: Када кажем са списка то значи нешто друго не бих се изражавао из поштовање према свима овде то сам ја узео ето као да се да њему. Међутим, нити је он дошао нити је то да кажемо после тражио њему је требало да ли да он сними мене у неким разговорима за тај дрон или шта је он хтео ја заиста овог тренутка нисам сигуран, схватићу временом када уђем у предмет схватим све или се суочим са доитчним господином, али сам схватио накнадно да тај Паја уопште није имао намере да унесе било шта у Црну гору него је хтео да злоупотреби скуп на који су људи отишли. Он је то хтео да уради у нечије изгледа интересу, ја сам то тако разумео. Јер ја колико сам видео тамо у рној гори никакво оружје никада нити је унето, нити је купљено,

ТУЖИЛАЦ: По вашој одбрани, он је то хтео да уради у вашем интересу, по вашим инструкцијама.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: А је ли урадио или није

СИНЂЕЛИЋ САША. Он тако тврди, али ја ћу господину да докажем да то није тако, азто што то заиста није тако. Али је неко њења стручно упутуио шта он тачно да ради са мном у тим ситуацијама и ја сам у томе сигуран овог тренутка и

тај ко га је упутио око тога шта он да ради ја осећам да мени прети опасност буквално од тих који су Пају упутили, али ајде што мени прети опасност по живот од тих ја се сада плашим и Едија, јер испада да сам ја злоупотребио тамо поверење ко зна колико неких тамо људи који су хуманитарним фондовима разним сав сакупљени новац разменили и донели да дају ту да помогну и не знам ни ја шта

ТУЖИЛАЦ: А што нисте престали да радите са Едијем када сте имали страх од њега и престали да праимате новац

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја сам престао али тек када сам видео да нешто није у реду да ми прети опасност и да је Паја направио проблеме такве врсте да сам ја сад у ситуацији да буквално ти неки Пајини сарадници или шта су већ тај режим да кажемо црногорских ја га сматрам криминалним, може и има могућности да ме елиминише да ја не бих сведочио у овом случају

ТУЖИЛАЦ: Колико сте ви пара примили

СИНЂЕЛИЋ САША: Из самог једног разлога навешћу све на крају, и само једног разлога да не би дискредитовао све што су они у радили и тако даље. И друга ствар плашим се што се тиче самог тог огпосинда Едија јер је дошло до проблема до којих је дошло за које ја нисам одговоран и човек би једноставно могао човек који има таква средства такве могућности ко з на у каквим круговима је тај човек, какве мафијашке или друге везе има, да ли је уопште мафијаш или је човек овако ја не знам шта је тај човек, би могао да одлучи као што је тако давао мени за подршку свему томе, верујем да би такав човек мене могао и да казни због свега овога што се десило овако да од мирног протеста где су људи требали ирно да оду на протест је дошло до тога да сам ја оптужен за тероризам и ти људи да је направљено нешто што нема везе, испало је малте не да сам ја у ствари подржао господина Ђукановића, чак и у медијима је било да је господин Ђукановић лично мене платио да или тог тамо да направимо то што је као испало, да би он победио на изборима. Ја одговорно тврдим да све што је наведено нема једно са другим, ниакквог додира да сам ја све што сам радио као посредник при помоћи тог новца из тих хуманитарних фонднва или шта већ које сам давао удружењима српских, да никада нисам имао намеру да злоупотребим дати новац, да злоупотребним икаква удружења те људе, нити сам имао намеру да било ко тамо силом у Подгорици погине или ишта. Е, када је сад тај Паја тамо звао и такве свари говорио и говори дрске телефоном и којешта, и говорио људи су му нервозни, једно и друго, ја сам на крају више некако из шале а уједно да би га охрабрио да ону остану ту због тога протеста и које чега, рекао том Паји то је оно што су они као снимали и пуштали, не знам типа да се ухапси Ђукановић да ово да оно. А ја обзиром да сам чуо да стварно ће тужилаштво Црне Горе највероватније процесуирати криминалце који су годинама тамо се бавили неким опасним да кажемо радњама, о чему сада не

бих јер то се нетиче овог поступка, ја сам намерно то рекао намерно рачунајући да неко можда слуша тај разговор. Ја сам управо намерно због тога рекао ако ето ако вам се, иронично, јер где ће неки тамо Паја разумете и неки оно да ухапсе Ђукановића, ја сам рекао, ето реко ако вам се укаже прилика да се појави тај Ђукановић ето можете и да га ухапсите, можда и добијете и неку награду или не знам шта, али сам више то рекао некако шаљиво

ТУЖИЛАЦ: То сте рекли телефон.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, и више у смислу шале, него што сам то заиста мислио, јер би то било смешно. Заиста, то је једноставно злоупотребљено тако нешто, Друго да је неко хтео тако нешто, он то неби говорио телефоном, плус са свог броја лично на лични број господина опет ја кажем господина тог Паје и на такве начине где ја знам да мој број је еветуално под надзором.

ТУЖИЛАЦ: Јел сте нешто тако Дикићу рекли?

СИНЂЕЛИЋ САША: Не. Па зато што заиста тако нечега није било.

ТУЖИЛАЦ: А хоћете ли ми рећи сад после 6 сати разговора, 6,5 већ да колико сте новца примила од тог Едија.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја заиста не знам у свим тим околностима у којима сам ја примио новац има то што сам ја дао њима да они оду тамо и када су се десили проблеми који су настали Еди је мене звао да се видимо

ТУЖИЛАЦ: Када

СИНЂЕЛИЋ САША: Када је то изашло већ у медијима да се свуд чуло да којешта, и човек је мене питао какви су то проблеми шта је то човеку ништа није било јасно и рекао ми да дођем то је било негде поред аутопута неко пусто место неки пусти паркинг, углавном је он објаснои мени где. Исто то ја сам се тада налазио кући нисам очекивао никакве проблеме било какве врсте зато што није никаквих проблема икакве врсте требало бити. Људи су тек сутрадан ребали да буду на скупу увече, кад прођу ти избори шта се деси , деси, ту би се одржао говор, људи би отишли да спавају где је ко шта изнајмио и вратили би се кући наредног дана. Са таквим мислима се ја налазим сасвим нормално кући са својом породицом, мене је Еди позвао да ја дођем ноћу на састанак. То није било први пут, не идем ноћу на тако пуста места. Ја сам чак помислио да можда ме буду и убили ту, али опет сам помислио да није добро ни да не одем, јер би испало да сам ја можда тамо био неки Ђукановићев сарадник или ко зна шта који је злоупотребио да кажемо тај новац мени поверен, и који је направио то не знам наводно дело тероризма или којешта. Једноставно сам схватио да немам излаз да ја морам доћи на тај састанак, у противном могло би се деси да неко

дође у моју кућу. А нисам хтео да та девојка која живи са мном зна ишта о томе. Ја сам рекао идем имам неких обавеза и ако, девојка никада није много ни пиатла, јер је било нормално, ја сам знао некада да одем да направим круг по тим пијацама, вашарима или овако да ме нема по три-четири, пет дана и ништа да кажемо неоубичајено да ја нисам кући или да радим неке послове обезбхеђења због којих нисам ту. И девојка није правила питање, одем тамо ту на том пустом паркингу у тоталном мраку није било никог. Ја сам изашао из возила није ми баш било да кажемо свеједно, прво је наишло једно возило у налету које је ушло на тај паркинг неко од новјихи типова возила и по дугим светлима осветлило мене и то возило тај комбић да кажем. Или како да га назовем тај фиат. И по самом налету возила како је налетело и кочило у близини ја сам мислио да ћу ја ту већ бити да кажемо убијен на том месту тог тренутка. Међутим, возило је кочећи поред мене поново убрзало и изашло са тог паркинга.

_____ : Не видим уопште од каквог је значаја уопште ова прича за саслушање

ТУЖИЛАЦ: Он каже да хоће да исприча

СИНЂЕЛИЋ САША: Имам један одређени значај због новца који је поменут. Схватам да су сви уморни, и ја сам уморан завршићемо ову причу. Ту је после одласка тог возила дошло друго возило које ја не могу идентификовати тако вероватно су то нека од изнајмљених возила или шта већ исто под светлима осветлила мене и ту се појавио тај Еди, и био је ту још неко, вероватно је у питању иста личност која је раније била са њим. Та личност је била иза возила тамо и тај Еди је мене питао као шта се то десило, јер је он видео у медијима да су се десили такви проблеми и питао је шта је то какво је то оружје тамо, шта је то радио, тај неко тамо ко је ухапшен тамо, каже да се помиње неки Дикић и нешто. Ја човеку причам вероватно да је проблематика настала тако што, јер ја сам већ схватио да се ради о некој назовимо то монтажи и нечега или тако даље и ја сам поменуо Пају тог наводног и тако даље. Човек је мени рекао да највероватније да се тако нешто и десило. Да је тај Паја то урадио у сарадњи са неким и да у таквој ситуацији могу настати многи проблеми да буквално ти људи који се налазе тамо су сад угрожени. Човек ми рекао види успостави контакт види шта је са тим људима немој да се деси да тамо настану некакви нереди или нешто због свега тога. Ја сам рекао добро учинићу шта је у мојој моћи да покушам да остварим било какав контакт са било киме ко се налази у Подгорици. Еди ме је питао па зар ти немаш контакт са таквим људима. Ја кажем ја уопште немам контакт ни ко је отишао тамо ни колико се људи налази тамо ни где ни шта они раде овог тренутка јер је то све тај Паја сам урадио пребацио знао преко тих неких својих одбора, преко Богићевића, он је те друге неке четничке војводе команданти или шта већ тамо, како се они класификују звао и ко зна ко је и зашто отишао тамо. Друго ови заветници што су тамо ја ни те људе не знам политички ко је од њих тамо какав њихов председник, вођа тих њихових

удружења ја не знам како шта функционише, а сигуран сам био да тај Ристић није био тамо, јер тај Ристић је рекао мени да он неће ићи тамо због обавеза које има овде у Србији и тако даље и онда ја једноставно нисам знао коме да се обратим у таквом случају. Тако да у свему томе је тај Еди мени рекао да ја испитам како је дошло до тога, како на који начин су људи мирни који су тамо отишли оптужени да су терористи, да се види да се тим људима помогне. Икако ако икако може и рекао ми је да сва средства која су евентуално остала код мене и да ће он да да још да се види да се правно помогне тим људима да они могу да пруже своју одбрану тамо да се види како је и шта је, да се види ко је уопште и због чега уопште притворен, Кад је то искрсло ја сам све то да кажемо схватио разумео . Тај човек је дао мени тада 50.000 евра и рекао је да се видимо неки дан после тога и да ја тражим браниоца ако је икако могуће који би отишао да заступа те људе. И рекао ми је што се тиче ових свих других људи да се покуша одмах успоставити било каква телефонска контрола или било шта да се позову да не праве неке немире, нереде и тако даље и да буду ту до 11 сати бар да кажемо што се тиче тог скупа, али каже највероватније скуп неће бити ни одржан и тако даље. Ја ништа нити сам разумео нити сам пратио те изборе, нити је мене занимало ко води, а ко не води и шта ја оно што сам као назовимо да не кажем посредник или тако даље, требало да урадим да ти људи оду тамо ја сам урадио, никакву контролу над тим људима тамо немам у датом моменту, али знам шта сам рекао људима да људи не праве ништа, и стојимо на томе. У таквој ситуацији ја позивам и позивам околу и на крају долазим до неких људи путем телефона који су из тог региона да кажемо Пожаревца исто као ти неки четници равонгорци оотишли тамо у ПОдгороци. Ја јављам накнадно а то се све дешава после тога разлаза са тим Едијем, јављам накнадно том Едију да је дошло до тога да имам контакт тамо и да ти људи тврде да се они налазе на тргу у Подгорици да тамо буквално скоро да нема никога ту има неких каже 7,8 њих одавде и можда 7,8 људи из Црне Горе тих Срба који су са њима у суштини око 15-так људи и још неке мање групице и да малте не нема никога ту. То су већ ти касни сати око 11. Ја то јавим Едију, без неких већих да кажемо оно размишљања да би добио то злоупотребио или тако нешто даје. Тог тренутка тај Еди се понаша прилично бесно љуто не знам како да кажем агресивно преко телефона у суштини као да је љут да ли због самих избора, да ли због тога што су ти Срби тамо похапшени, али ја бих пре рекао што су ти Срби тамо похапшени да кажемо као терористи некако ми је више деловало да је због тога љут. И онда тај човек је мени буквално рекао да ја одмах кажем тим људима да они тамо како знају и умеју направе неку буку. Ја кажем какву буку, каквог типа. Каже било какву са пиротехником било шта, нека галаме, за тог Мила да је лопов, да ово да оно, било шта нека баце петарде негде на та возила или нешто не знам ни ја, било шта каквог типа. Ја кажем ја несмем тако нешто да кажем људима зато што ти људи тамо се налазе у малом броју тамо је много полиције, настао би огроман проблем плус би и ти људи били ухапшени, него би и њих могао да оптужи малте не за тероризам.

ТУЖИЛАЦ: извините, како разговарате са њим.

СИНЂЕЛИЋ САША: Са тим телефоном који је као заштићен који је он мени дао. Па ја мисли да му други телефони и нису у функцији, јер не видим зашто би користио руски телефон у Србији и плаћао ролинг и којешта, када у том телефону оно што сам ја видео када је телефон укључен он показује да је картица ВИП картица Србије да је унутра. Има још нека могуће да је енглеска или тако унутра, мислим да је чак и он то поменуо. И човек је упоран у томе. Ја упорно негирам и избегавам тако нешто међутим човек мени каже да ја то морам да урадим, да пренесем тако одмах. И ја сам то једноставно кроз те разговоре на које он галамио на мене, или како да кажем, се понашао дрско, ја сам схватио да ја морам то рећи људима, али сам га упозорио на последице тога да би могло доћи до тога да тих 15-так људи који се налазе ту да буду ухапшени или да их неко пребије или не знам ни ја шта. Он је рекао не, немој они да пале тамо нешто, да ово да оно, него једноставно овако да праве буку, да галаме да други чују да и они то исто раде у суштини са пиротехником онако ко има да баци нешто и тако. Реко добро. Ја покушам тамо да контактирам преко неког четника да каже тако нешто, он каже нема уопште сада контакта са њима опет, ако буде успоставио контакт јавиће

ТУЖИЛАЦ: А који је то дан?

СИНЂЕЛИЋ САША: То је дан буквално када су ти избори прошли или шта већ, тако некако, ја ценим или је вече пре тога. Нисам заиста сигуран, ја сам погубљен у свему томе зато што ја скоро да нисам спавао. Ја сам нон стоп радио, ем радим, ем дођем кући, ем идем вамо тамо, заиста ја иначе овако када радим када сам напољу, ја сам човек који заиста веома мало спава, превише радим да би нешто успео да постигнем у свом животу, јер немам друга примања, осим тога што ја постигнем својим радом. Тада када је тај човек одговорио да тамо сви се разилазе и да је остао само тих људи ту то што има, ја сам њему рекао кажи људима да одмах напусте тај трг ту где се налазе ја сам то урадио свестан тога да је то можда противно том Едијевом што је он рекао да они и даље стоје по том тргу ја сам на своју одговорност или како већ да кажем не знам ни ја, једноставно рекао сматрајући да није добро да ти људи буду ту да неко може да их испровоцира, можда и пребију и да та полиција их нападне, или нешто не знам ни ја. Рекао сам тим људима склоните се одмах куд који и нема шта да оду да одспавају да оду кући и да се врате за Србију као и сви остали. И јавио сам том Едију да од тога нема нитша, да нема никаквих људских технолошких ни других могућности да неко тамо остане дуже, појави се ту и скандира против тог Мила, прави буку, галами и то било шта, јер једноставно ту нема много људи који би се скупили да тако галаме. И човек је рекао добро и тако се то у неку руку и завршило. Међутим, позван сам био опет да се видим са тим Едијем. Ја у међувремену сво време радим како радим, тргујем са свиме са чиме тргујем, сво време ово о којем сам помињао, ја сам паралелно сво време

ишао, наручивао мајице које су се мени шиле, штампао мајице, ишао до пијаца, све сам се сасвим нормално понашао бавио сам се својим пословима којима се и иначе бавим и уопште нисам презао од тога да би ико могао мени да се обрати по било каквим криминалном делу а камоли по делу тероризма за које сам ја у овом тренутку оптужен. У међувремену, после тога када је то објављено да сам ја наводни неки организатор терориста и слично мене је више полицијских патрола заустављало, ја сам се нормално легитимисао, људи су нормално гледали возило шта радим и чиме се бавим, питали као и увек свака патрола када заустави, провере све све у реду и ишао даље. И у таквој ситуацији када се десило да се ја налазим на Авали возим се и идем кући јер сам ишао овим путем од ВМА што иде на Авалу и рачунам ајде да не силазим доле аутопутем нема везе, тераћу тим авалским па ћу сићи доле. Појави се џип иза мене који је упорно упорно ишао за мном. И да кажемо то причам и због безбедносних неких проблема који су настали у том периоду и појачали се по мене. И ја на крају када сам стигао у Раљу тамо одлучим да скренем десно писало парцани неко тотално забачено место, рачунајући да када скренем ту да тај џип више неће ићи за мном. Када сам скренуо ту он је и даље ишао за мном. У том селу које ја нисам видео неколико кућа да имају ту малте не успут, је било одмах скретање десно на горе као нека улица и та улица се рачва на три улице. Од те три улице ја одабирам тотално десно, како улазим у ту улицу џип је убрзао и пришао ми иза и ја сам тог тренутка укочио са намером да не идем даље у ту улицу јер сам тамо видео нешто да се завршавају куће и да би то прешло већ у део који није насељен. И тада сам убацио у рикверц, џип се склонио мало даље, али ме држао п од светлима да ја не могу да га видим добро. Ја сам окренуо возило и кренуо да бежим буквално према тој Раљи и погледао у огледало тај исти џип се окренуо и кренуо за мном. То је био један од сигурних знакова поново да ћу ја имати неких проблема или такве врсте пратње или да неко тражи тренутак да ме да кажемо убије или нешто, или врши неку врсту надзора а кажемо, али ја нисам у том тренутку био сам сигуран да то није полиција Републике Србије, нити било каква служба Републике Србије. Осећао сам се угрожено, бежао сам тамо неким путевима, околним, малте не између воћњака и којекуда које сам знао који воде да се пређе преко аутопута да се оде према Смедереву тамо према тој кући где сам живео. И размшљао сам о томе на који начин ја безбедно да уђем у било какву полицијску станицу или негде овако да се обратим и да једноставно кажем све шта се десило и да се оградим у целој причи о како је било а не онако како то медији хоће да природе да сам ја терориста организатор било чега. Ја да сам хтео у датом моменту са могућностима које сам имао новчаним и другим ја сам могао прво могао сам сву своју робу плус да продам да заложим да понудим било коме, од било каквих арми шопова и отпада да им понудим у пола цене, могао сам да добијем још много новца за то плус сам могао новац који је био код мене дат од Едија за сврхе одбране и тако даље могао сам да злоупотребим напустим ову земљу и одем било где. Нисам то урадио првенствено због тога што не сматрам себе одговорним за било шта сигуран сам у то да нисам направио било какво кривично дело и био сам уверен да Република Србија мене

као држављанина Србије у свему томе може да заштити да ја могу да дам и изјаву своју уредно без притиска било кога да могу дати своју одбрану и да будем заштићени пред правосудним органима Републике Србије да будем доступан тужилаштву Црне Горе уколико оно то захтева и ти судски органи. А да при томе нико не може вршити утицај на мене силом било какве врсте и сматрао сам да мојом пријавом полицији или службама Републике Србије подхитно спасим пребацам моју породицу са места где борави, јер сам био сигуран да тај Еди зна где моја породица борави, да у сваком тренутку могу бити или киндиповани или убијени можда, а друга ствар тај Паја тад када сам ја ишао на састанак са Богићевићем када смо се враћали од тог арми шопа ја сам прошао ту и скренуо са Пајом код мене кући и тада је Паја још видео шта има код мене то чиме ја тргујем и он је онда то искористио тамо у некој својој причи прављења нечега тамо што они користе као тероризам. Јер је он видео аха ту има свашта одлично. И пошто је и сам Паја видео које је село, која кућа, тако даље, сваког тренутка би неко од тих који су са тим Пајом радили конструисали све то и тако даље, ако би хтео мене ућуткати, због тако неких криминалних активности могао послати некога тамо. Ја сам се обратио органима тим републике Србије, пре свега безбедносним мислим на безбедносно информативну агенцију сматрајући их озбиљнијим од полиције и мање корумпираним. Јер сам се плашио да у полицији можда неко има корумпираних, имао сам лоша искуства, обратио се тим људима прво у Шапцу. Тако што сам знао раније имао сам неког пријатеља тамо, а знао сам да тај пријатељ који је тамо има неког комшију који је не знам ни ја радио у тој агенцији тог човека сам ја видео неколико пута раније и још неког и причали смо тако о неким стварима које су биле , не знам када је било ово Лугањ, Доњецки ја сам добровољно разговарао са тим људима о таквој ситуацији, људе сам знао површно у некој целој причи и ја сам тада кренуо са намером тамо да се ти људи нађу да им кажем шта је и како је и да захтевам заштиту безбедносно информативне агенције. Са собом сам отерао одмах све што је вама доступно, рачунајући новац, телефоне, опрему, тако даље, тамо сам се састао са тим људима, тражио заштиту , објашњавао какви су проблеми настали шта је и како, ти људи мени једноставно нису веровали да је тако нешто могуће на такве начине. Они су људи сматрали да ја њих лажем. Ја сам због свега тога те људе повео и до возила којим сам ја дошао. Ја сам тим људима показао ево вам новац који је ту пребројте новац ако не верујте, шта ја лажем.

ТУЖИЛАЦ: Колико је новца.

СИНЂЕЛИЋ САША: Новца је 125.500 евра, буквално сав новац до последње паре никакав додир новца Едијевог нема са мном. Новац који ја поседујем мој лични и да кажемо ово чиме тргујем и тако даље је мој приватни новац, ја се никада нисам окористио од новца тог Едија, нити од новца намењен фонду било каквом хуманитарном и другом, Тај Еди је причао мени да ће бити нова акција да ће они да прикупе помоћ неки хуманитарни фонд за Косово и Метохију и нешто тако. Ја једноставно нисам имао намеру узети ишта одатле, јер не бих да

испадне да сам ја нешто злоупотребио да се нема пјоверења у мене, рачунао сам у целој причи зашто сам се ја уопште прихватио овог да попаљем људе у Црну Гору. Стојим иза тога што сам рекао пре свега због тога што сам Србин, што поштује традицију Црне Горе да је увек била да кажем тако настројена просрпски и да кажемо и проруски, била је против свих тих била је против фашиста, против Турака, против НАТО-а и тако даље, ја сам сматрао да треба због историје те црне горе људи који су тамо и због информација о томе да је такав број људи велики у Црној гори, и да они реално добијају изборе тамо, ја сам сматрао да тим људима треба помоћи присуством својим тамо, ето дати им

ТУЖИЛАЦ: Како сте ви позвани да погмогнете људима у страниј држави да они одређују ко ће управљати том државом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ти људи

ТУЖИЛАЦ: Шта се вас тиче ко управља Црном гором или неком другом државом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Мене лично као Србина по свим политичким убеђењима мене интересује зато што сам ја у тој држави живео две године живео сам

ТУЖИЛАЦ: Када

СИНЂЕЛИЋ САША: Од 1. Јануара 2000. До 1. Јануара 2002.

ТУЖИЛАЦ Јесте ли имали намеру да се вратите у Црну гору да живите

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја бих у сваком тренутку отишао у Црну гору зашто да не, ја чак и сада тамо се осећам лепо, тај народ сматрам изузетно гостопримљивим.

ТУЖИЛАЦ: Шта се вас тиче кога ће народ у Црној гори изабрати да руководи државом.

СИНЂЕЛИЋ САША: Мене се тиче зато што знам и сигуран сам у то да је режим у Црној гори криминални и итекако ме се тиче да Црна Гора не уђе у НАТО јер је НАТО убијао моје пријатеље, мој народ и нападао ову државу, у тренутку када је била у саставу заједно са Црном гором и исту ту Црну гору нападао и бомбардовао и ја сматрам да је моје као Србина човека било сасвим нормално да подржим такав да кажемо неки скуп или да дам пропагандну подршку да кажемо опозицији или било шта, као неке ко је политички оријентисан исто или

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли ви били у контакту са неким из те о позиције

СИНЂЕЛИЋ САША: Никада ја у свом животу никога из те опозиције нисам срео лично да га познајем лично нити се тај ико икада обратио мени са захтевом

ТУЖИЛАЦ: Па шта је ваша идеја на крају. Да подржите опозицију.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да, да људи дођу ту да буду на том скупу, да се интернетом позива да што више људи гласају за опозицију да се тамо људима изнесе интернетом да обраћају пажњу ако виде негде поткупљивање тих гласова којешта било какве те неке радње мутљавине да се то јавља, све је било нешто што је нормално из неке најбоље намере да то прође уредно и да избори буду колико – толико праведни.

ТУЖИЛАЦ: Ко ме сте требали да дате тај новац за одбрану.

СИНЂЕЛИЋ САША: Речено ми је да ја покушам да нађем неког браноца за којег ја сматрам да

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли покушали.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па право да вам кажем гледао сам тамо којекакве спискове бранилаца нешто сам се консултовао којешта, и ја једноставно нисам имао у виду кога да ангажујем и да шаљем, а друга ствар што су се ове ситуације којекаквих пресретања возилима позива према мени умножиле да су мене нон стоп почели да зову неки који су се представљали као новинари са разним провокативним питањима или су ме звали на састанке да кажемо да се видимо лично. Тај притисак се толико повећао да сам ја схватио да једноставно сам угрожен са те тачке гледишта да неко може да ме позове на састанак покупи овде да ли убије да ли пребаци за Црну гору прикаже као терористу или тај Еди да може да ме да кажемо убије или моју породицу, ја једноставно сам се нашао у неком беизлазу да ја уопште нисам смео да се крећем овако јавно као што би иначе требало да се крећем. Ја сам чак имао намеру да изнајмим неке раднике обезбеђења за то неко време док не решим та питања. Ишао сам у неку агенцију.

ТУЖИЛАЦ: Питање једно за ваш још, ви сте се сада легитимисали једном личном картом коју сте показали овде, и ако немате ништа против ја сам урадила фотокопију личне карте. Где сте набавили ову личну карту.

С: Можете да фотокопирате личну карту, ја нисам човек који нешто набавља, ја све што имам то је лично моје и регуларно, лична карта је сасвим моја ргуларна лична карта коју поседујем.

ТУЖИЛАЦ: Где је издата лична карта.

СИНЂЕЛИЋ САША: Издата у Секретаријату унутрашњих послова у Сремској Митровици

ТУЖИЛАЦ: На обрасцу СР или СР број 17664201 са логом савезна република Југославија и грбом Републике Србије пише савезне република Југославија, република Србија то је образац личне карте издата 27.9.2007. године. И ви кажете да сте ви 2007. добили личну карту на обрасцу Савезне Републике Југославије.

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја не знам када сам је добио и шта ја једино што знам да је то моја оригинална лична карта која је по закону још важећа до децембра ове године. Ја сам та особа која је у личној карти.

ТУЖИЛАЦ: Јел имате ви још неку исправу.

СИНЂЕЛИЋ САША: Имам возачку дозволу са собом и има пасош који тренутно није са мном, остао је тамо у стварима где се налазим тренутно. Али

ТУЖИЛАЦ: Добро ге је издат пасош.

СИНЂЕЛИЋ САША: На истом месту где је издата и лична карта.

ТУЖИЛАЦ: У митровици.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: А возачка дозвола

СИНЂЕЛИЋ САША: Такође на истом месту.

ТУЖИЛАЦ: Јел можете да ми покажете возачку дозволу.

СИНЂЕЛИЋ САША: Да.

ТУЖИЛАЦ: Образац возачке дозволе је на обрасцу серијског броја ср 060670294 Републике Србије издато у полицијској управи Сремска Митровица 15.09.2009. године и важи до 15.09.2019. а број је 59813. Добро. Имате ли још нешто да кажете у своју одбрану.

СИНЂЕЛИЋ САША: Имам што се тиче овог новца, последњи пут сам се видео на позив тог Едија на Калемегдану то ће бити буквалну пред моју дефинитивну одлуку да се склоним, да дођем да затражим безбедност да кажемо од стране правних органа Републике Србије, видео сам се на Калемегдану са њим. По његовом лицу у току виђења нашег сусрета и тако даље ја сам видео да са тим

човеком нешто није у реду, да тај човек мене посматра некако сасвим другачије, односно изгледало је као са неким презиром да ме посматра тог тренутка.

ТУЖИЛАЦ: Када сте се нашли у које доба.

СИНЂЕЛИЋ САША: То би требало да буде буквално пре него што ћу ја отићи овамо да затражим заштиту или тако некако. Мислим да је било поподне негде око 17 часова тако би требало бити. И исто сам дошао на исте начине, исто оставио возило тамо где сам оставио јер ми је тако било лакше и исто се видео са човеком да кажемо где сам се и први пут видео код те фонтане на Калемегдану и он ме је исто тако прошетао да кажемо тамо до тих забачених делова. Човек се распитивао у том тренутку каква је ситуација око тих људи тамо и тако даље, и питао ме је тај Еди да пошаљем пет људи за Подгорицу поново да нађем неких пет људи који би отишли тамо. Није нешто много детаљисао шта како и зашто, али у суштини ја сам схватио да не треба више то да радим шта он хоће, јер су прошли ти избори, прошао је скуп подршке, прошло је све, не видим разлог зашто би ја слао људе у Подгорицу. Ја сам њему напоменуо да би могло доћи до проблема да ја било какве које би сада слао за Подгорицу ти људи би могли имати законских проблема због уласка тамо, неко их могао да их пита шта тражите ви ту, којим поводом вас петорица, примера ради, долазите. И на пример да та петорица кажу ево послао нас Синђелић ту петорицу би исто неко тамо ухапсио, тужио за тероризам или ко зна шта. Ја сам рекао да не могу да гарантујем да ћу ја икога моћи да пошаљем тамо, а за друге ствари да сам тамо посматрао за неког адвоката да ли Соколовић или шта или нешто сам се распитивао за још неке, да ниса сигуран да л ћу њега ангажовати око случаја или некога другог. Друго, да ови скуп адвокати да се ангажују тражили би много, а плус би неко рекао и зашто су ти скуп адвокати уопште послати тамо ко их финансира и тако даље. Тако да реко ја ћу пробати нешто у складу са оним што је остало од средстава ја реко ништа нисам злоупотребио да одем тамо. Тај Еди ме је испитивао што касним око тих састанака и то јер је испадало да вечито касним, ја сам рекао да ја немам возило као што је била истина, да немам своје возило нормално у којем би ја могао да се крећем нормално, нормалном брзином, и тада ми тај човек је рекао да ја смем од тих средстава да узмем себи возило аутомобил. Ја сам питао шта како до колко, он је рекао узми шта хоћеш није проблем. Тада сам ја питао и тог Едија шта да радим ја ако мене неко покуша не знам да пита нешто да ово оно, у полицији или овога онога, он је човек рекао па у чему је проблем. Ми ништа нисмо правили да малте не да то да би било икаквих проблема и то и ово и оно. Једносавно није изгледало као да се он нешто потреса око тога посебно, али сам ток разговора његови погледи, упућени мени, и све то је говорило као да је он ту дошао ради реда да се види са мном и изгледало је као да се ми више нећемо ни видети, што је он мени и навео на крају, од овог тренутка се ја и ти више нећемо видети, телефон нека га код тебе, дај ми овај црни сименс и ево ти код тебе, а већ ми је напоменуо био да донесем телефон. Ја сам рекао понео сам ту је, дај ми тај

телефон, то је онај што ми је првог дана дао да га носим са мном и да не телефонирам и то за који сам ја сумњао да на неки начин има неки скривени ГПС скривени уређај или нешто такве врсте. Ја нисам смео тај телефон отворати нити палити, нити дирати било шта. Тај телефон овако када гледам изгледало је као да је угашен сво време. Није сијао. Ја сам њему тај телефон вратио тада, шта још да напоменем, рекао је да овај телефон оставим код себе, ето да то као ће му ако буде било потребе за икаквим контактом контактирати да нема више шта једноставно и око тог скупа и свега тога то је прошло како је прошло, тако ако буде не знам долазим да се јавим и нешто, углавном је некако човек мени давао до знања да он више неће са мном контактирати. Ја сам то мало протумачио можда и другачије. Да у суштини он гледа да узме тај сименс да га склони са собом као доказ, можда неког контакта његовог са мном да му овај телефон није битан јер можда ништа не може да се докаже њиме и да ће вероватно да ме пусти после тога да негде одем на страну и да ће неко негде да ме убије. Ја сам тако помислио и тако сам се датог тренутка и осећао. И када је човек отишао ја сам отишао овамо да кажем код ових људи и са овим људима и иоспричао онолико колико је то било могуће не баш у оваквим неким мерама, али довољно да људи схвате да сам ја заиста у безбедносном проблему и по мене и по породицу. Ја сам захтевао ако постоји икаква могућност да моја породица у почетку бар има тамо неке полицијске патроле или нешто у близини, или некога да нису сами и да се мени обезбеди сигурно место боравка ту док се не нађе солуција решења обраћања тим органима црногорским правосудним или било шта, где сам ја некако у старту рачунао да се обратим њима са спремношћу мојом да сведочим о случају, таква је била моја замисао зато што се ја нисам осећао кривим као што се не осећам ни сада и био сам спреман и тада и сада као што сам спреман и изнео сам делимично да кажемо што сматрам да је најосновније у неку одбрану, пошто сам се нашао на месту да сам оптужен иако сам дошао добровољно. Не видим разлог уопште оптужби за мене и хтео сам да захтевам од власти Србије заштиту у току тог процеса док се ја уопште одбраним и то, због опасности по живот по мене, по моју породицу да се моја породица измести било где ту у Београду на друго место, где бих и ја боравио, под полицијским обезбеђењем, јер би захтевао да полиција буквално буде са мном у кући у којој бих боравио или неком већем стану и тако даље. Где је неко јавно место, где се ја не бих кретао нигде и имао икакав контакт интернетом или са било чиме и са било киме кога знам, искључиво из само једних разлога да не би од стране тог неког криминалног режима неко покушао да ме елиминисао мене и моју породицу са једне стране и због неких тамо политичких циљева и са друге стране да не би дошло од стране тог Едија из ко зна којих циљева да ли они били политички, мафијашки или какви, ја у то једноставно нисам сигуран и дан данас, да не би дошло да и са те стране будем елиминисан. Ја сам хтео да имам слободу боравка ту не слободу да ја излазим на улице, крећем се негде радим било шта контактим са било киме, дајем изјаве медијима и слично, ја сам само имао намеру предати све ово за доказни материјал, да судство има приступ томе и да ја докажем да то није то како се

тврди да ли ћу ја то доказати или нећу то ће се већ показати у даљем судском поступку. И хтео сам да кажем максималну безбедост за моју породицу да бих ја имао слободу сведочења по замолици тамо том суду Црне Горе јер сам ја имао намеру обратити се судству тужилаштву Црне Горе.

ТУЖИЛАЦ: Црна Гора се обратила замолницом и навела вас као осумњиченог. Реците ми ви сте дали сада као осумњечени и то ће бити достављени. Да ли бисте добровољно отишли у Црну гору ради овог кривичног поступка.

СИНЂЕЛИЋ САША: Сада у овој ситуацији ја бих захтевао како од тужилаштва Републике Србије или суда не знам какве су законске процедуре између Републике Србије и Црне горе, али сматрам да је могуће да се постигне нека врста законског компромиса и договора, ја бих био спреман у свако м тренутку ући у Црну гору у суд и изнети своју одбрану у потпуности, одговорити на питања и тужилаштва и судства као и одређених тамо који су дали оптужени у том процесу налазе се ту или су неки сведоци и како они тврде или шта већ ја никакав страх немам од тих људи, јер ја заиста ништа лоше нисам урадио. Дошаобих тамо уредно, обавио судске разговоре какве имам и вратио се при том у Србију. Само из једног разлога. Ја бих да ако постоји икаква законска могућност да ја будем у некој врсти кућног притвора овде у Београду из безбедносних разлога уз знање власти Црне Горе да сам ја у сваком тренутку доступан одговорити на било шта, да кажемо ради сигурности моје породице и мене и услова сведочења онакво какво јесте да би га ја и знео истинито како јесте, да неко не би утицао на мене, з ахтевам да ми на неки начин тужилаштво Црне Горе судство омогући путем сарадње са колегама из тужилаштва Србије и судства, омогући да ја се не нађем притворен или задржаван на територији Црне Горе где сматрам да би моја безбедност безбедност моје породице била битно угрожена животом, где сматрам сигуран сам у то, да би на мене био вршен притисак од стране разних да ли то биле криминалне или политичке групације тамо, да ја променим изјаву у било ком смеру и сматрам да би могло доћи путем корумпираних полицајаца или службеника притвора и тако даље да би могло доћи до тога да ја будем елиминисан у току мог боавка у притвору или на било ком другом месту, јер сматрам да све наведене групације којих се тиче овај поступак, имају огромне количине новца за разлику од мене, да ја нисам човек који има икакве могућности у таквим условима да се заштити и не бих имао слободу давања одбране и исказа и тако даље. Све ово што сам навео овде вероватно не бих могао навести тамо јер бих био спречен у томе. Моментално

ТУЖИЛАЦ: Јел ви имате таква нека искуства када верујте да бисте били онемогућени или спречени.

СИНЂЕЛИЋ САША: Имао сам лоша искуства у прошлости о којима не бих.

ТУЖИЛАЦ: А где

СИНЂЕЛИЋ САША. На територији Црне Горе.

ТУЖИЛАЦ: Реците ми да ли сте некада негде кривично одговарали у иностранству

СИНЂЕЛИЋ САША: Не.

ТУЖИЛАЦ: Осим Црне горе.

СИНЂЕЛИЋ САША: Никада нисам био нигде затворен у притвору и тако

ТУЖИЛАЦ: Реците каквог сте здравља, јесте ли некада нешто боловали, били у болници из било ког разлога

СИНЂЕЛИЋ САША: Ја мислим да сам овако здравствено у реду што се тиче психолошко физички да кажемо здрав сам, али сматрам да бих боравком тамо ја био угрожен не здравствено

ТУЖИЛАЦ: Ја вас питам само сада за здравствено стање јел сте добро, јесте ли можда некада користили наркотике, алкохол

СИНЂЕЛИЋ САША. Никада нисам користио наркотике било какве врсте. Што се тиче самог алкохолаја попијем некада да кажемо понеко пиво, ништа у неким претераним количинама да бих се ја потпуно алкохолисао, опијао.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Каквог је здравља дете и жена.

СИНЂЕЛИЋ САША: Супруга ми је тренутно трудна, а већ има дете од шест месеци.

ТУЖИЛАЦ: Добро, јел су добро здравствено.

СИНЂЕЛИЋ САША: Па нису баш,

ТУЖИЛАЦ: Шта је лоше

СИНЂЕЛИЋ САША: Па супруга се нешто жали да нешто није баш најбоље жалила се раније да има тако неких болова, вероватно то иде са трудноћом да не залазим у тако неке ствари. Дете је здраво, добро је,

ТУЖИЛАЦ: Ради ли супруга.

СИНЂЕЛИЋ САША: Супруга не ради, ја сам човек једини који ради

ТУЖИЛАЦ: Колико месечно зарађујете за породицу

СИНЂЕЛИЋ САША: Издржавам породицу ја месечно сам зарађивао баш прилично добро да кажемо

ТУЖИЛАЦ: Колико

СИНЂЕЛИЋ САША: Па, никада ми се није десило да ја месечно зарадим испод 600 до 700 евра цифре су преко тога у већини случајева, зато што ја не држим много јаке цене у овоме чиме тргујем, али имам много великог промета и онда је тај обрт да кажемо прилично добар мени се дешава да ја одем да не залазим у ситуацију.

ТУЖИЛАЦ: Браниоче имате ли питања за осумњиченог.

БРАНИЛАЦ: Не

СИНЂЕЛИЋ САША: Све у свему захтевам од тужилаштва Црне Горе судства и тако даље да кажемо неки статус у овом случају пошто са ја то чоу да има сад сведок сарадник заштићени, сведок и не знам ни ја, и ја нисам човек који би због таквог статуса да ми се дао лагао, ја у овом случају у изјаву коју сам дао нисам хтео да лажем да бих ја да би неко мени дао статус заштићеног сведока да бих ја тамо спашавао себе и породицу, ја нисам хтео да лажем, и да кажем о да, ја сам не знам неко ми је рекао тамо да припремим тероризам и да ти људи су тамо терористи и једно друго.

ТУЖИЛАЦ: Пазите ви овде саслушаамо вас по замолници, значи статус не даје Србија, статус даје онај ко води поступак. Ви сте осумњчени онису послали замолницу саслушали сте сада то ће бити њима достављено, статус кроз овај записник о саслушању ви тражите од њих статус, значи они могу то да понуде

СИНЂЕЛИЋ САША: захтевам такав статус значи у таквој ситуацији заштићеног сведока значи да сам ја заштићен за будућност моје породице мене и тако даље, јер после овог сведочења и изношења истина о свему шта је било и доказа и изношења тог доказног материјала доћи ће до тога да ће многе ствари да се много другачије поставе у самој тој држави и целом поступку . И још нешто би напоменуо да што сам већ рекао да захтевам од тог тужилаштва и судска Црне Горе да ми омогући да као такав заштићени сведок и даље останем доступан правосудним органима Републике Србије под заштитом полиције, тј. безбедносно информативне агенције.

ТУЖИЛАЦ Тражите заштиту овде и тражите статус у кривичном поступку од Црне Горе од тужилаштва.

СИНЂЕЛИЋ САША: И спреман сам у таквом случају поступити у суду појавити се у сваком тренутку не бежим ни од какве одговорности сматрајући да нисам одговоран за било шта. Постоје лица испод мене која су злоупотребила шта су злоупотребила, то сматрам на Пају и постоји лице изнад мене тај Еди чији ја идентитет заиста

ТУЖИЛАЦ Разумели смо ми све то добро из ваше одбране, разумела сам

СИНЂЕЛИЋ САША: Желим да сарађујем у поступку

ТУЖИЛАЦ: Тражите заштите и статус. У реду. Још нешто?

СИНЂЕЛИЋ САША. Ако би било могуће у периоду овом док се то не реши у тужилаштву саме Црне Горе и у том судству да ми се омогући да на место на којем боравим или да променим место боравка ја сам спреман лично да платим изнајмљивање објекта у којем би се боравило ако тај објекат испуњава безбедносне услове да се налази на јавном месту, да

ТУЖИЛАЦ: У реду разумем

СИНЂЕЛИЋ САША: да полиција буде са мном, ако држава Република Србија или Црна гора није спремна то да плати, оним чиме ја располажем, немам много нешто мало имам код себе личних средстава сам спреман ја сносити лично трошкове те, али искључиво због своје безбедности да би моја супруга и дете били са мном. Ја немам никакав контакт са њима, не зна шта се дешава, немам увид у медије, у јавност у ништа, желео бих само ето да супруга и дете буду са мном.

ТУЖИЛАЦ: У реду, значи дали сте одбрану, схватили сте да је тонски снимљен ток вашег саслушања, констатује се да је извршено снимање саслушања осумњиченог од стране режије. Осумњичени је поучен да има право да захтева да с снимак одмах репродукује и да стави одређене исправке или објашњења по извршеној репродукцији снимка. Реците ми да ли ћелите да пустимо снимак, 6 сати смо снимали.

СИНЂЕЛИЋ САША. Сматрам да нема потребе да се репродукује

ТУЖИЛАЦ: да се репродукује снимак. У реду. Снимак ће бити преписан. Препис заједно са тонским снимком приложен списима предмета, тако да је тако препис снимка саставни део записника. Да ли имате приговор на записник, на ток испитивања?

СИНЂЕЛИЋ САША: Немам приговора није вршен никакав притисак било какве врсте на мене, овде сам дошао добровољно дати свој исказ и

ТУЖИЛАЦ: Записник је гласно диктиран, да ли желите да га прочитате и да ли ћете га потписати.

СИНЂЕЛИЋ САША: Записник ћу потписати све што је да кажемо што треба да се потпише да потпишем и само бих замолио за још један разговор са браниоцем после овога.

ТУЖИЛАЦ: У реду, завршено је саслушање осумњиченог у 20 сати и 23 минута.